

ICONES & DESCRIPTIONES

RARIORUM PLANTARUM

Siciliæ, Melitæ, Galliæ, & Italiæ.

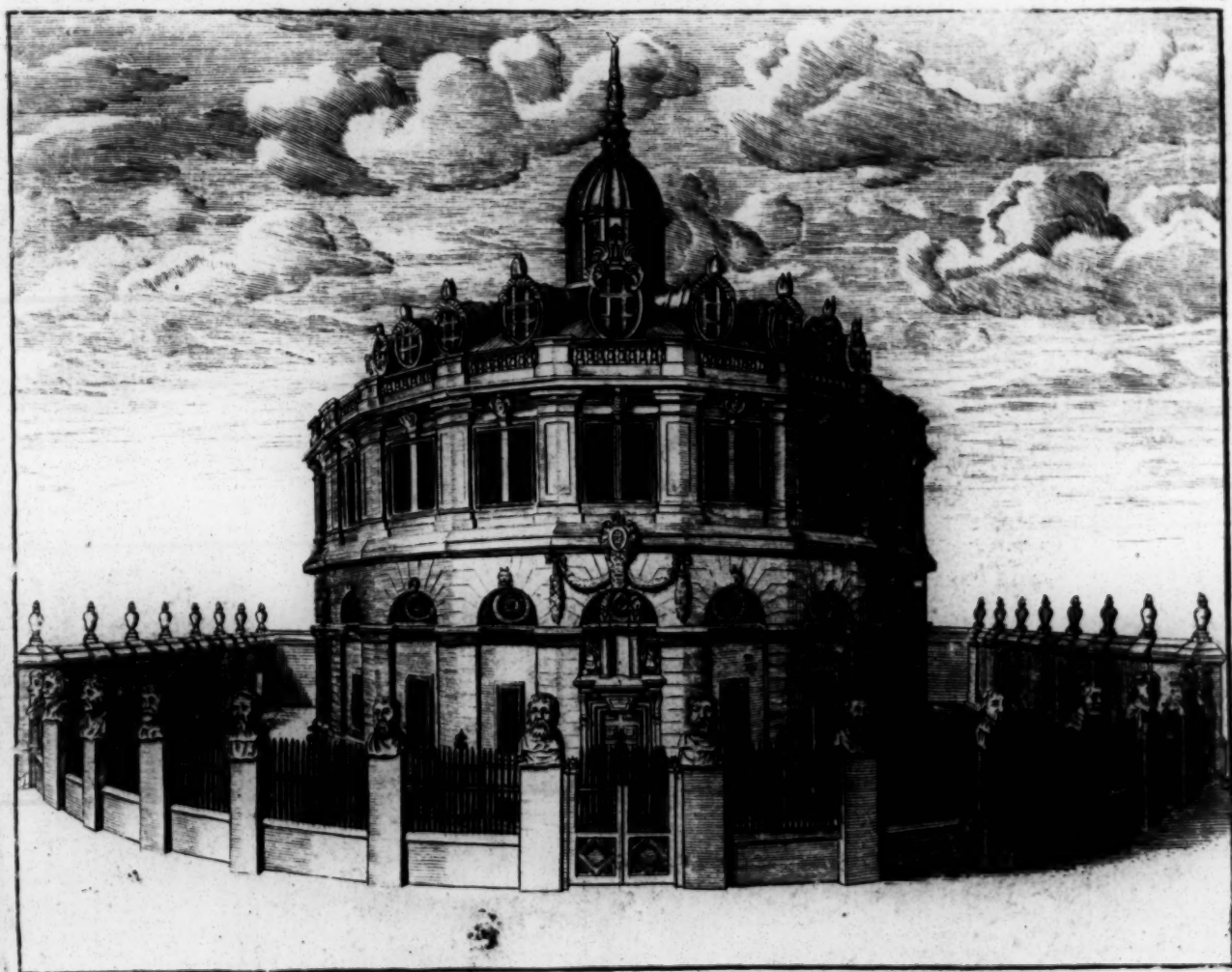
Quarum unaquæque proprio charactere signata, ab aliis
ejusdem classis facile distinguitur.

Auctore *PAULO BOCCONE*

PANORMITANO SICULO,

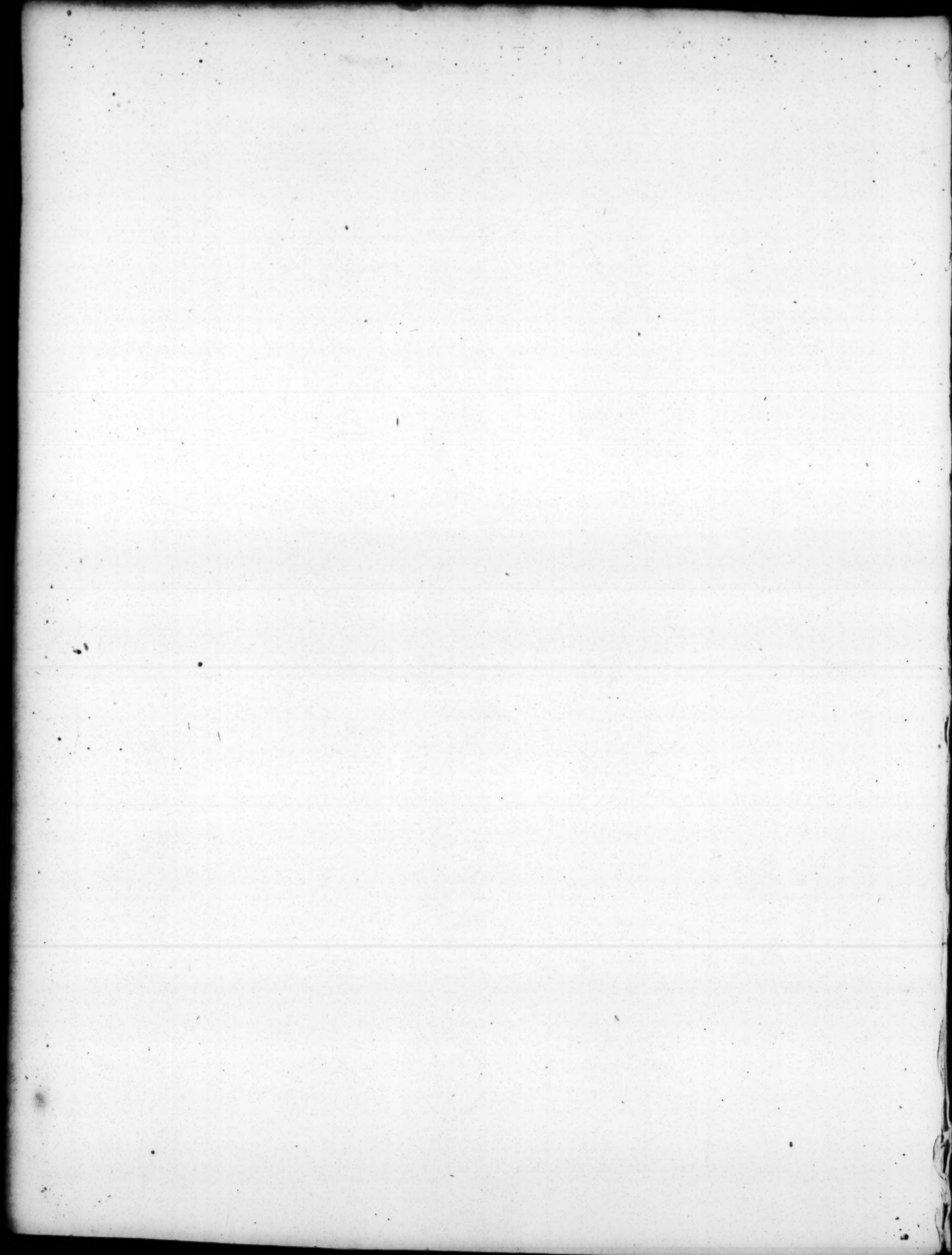
SERENISSIMI MAGNI HETRURIÆ

DUCIS OLIM BOTANICO.

E THEATRO SHELDONIANO. M. DC. LXXIV.

Prostant apud Robertum Scott Bibliopolam LONDINENSEM.

ICONES & DESCRIPTIONES

RARIORUM PLANTARUM

Siciliæ, Melitæ, Galliæ, & Italiæ.

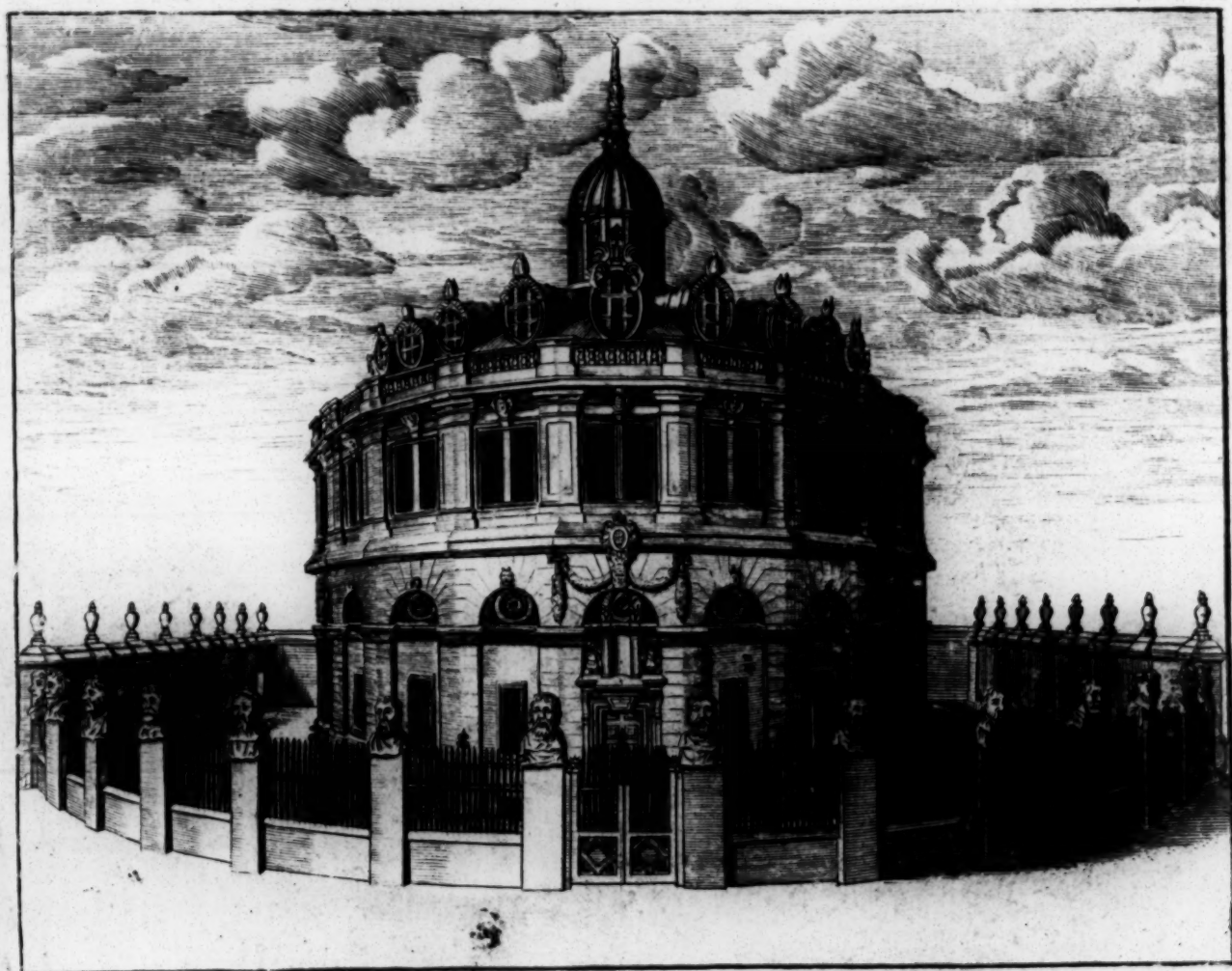
Quarum unaquæque proprio charactere signata, ab aliis
ejusdem classis facile distinguitur.

Auctore *PAULO BOCCONE*

PANORMITANO SICULO,

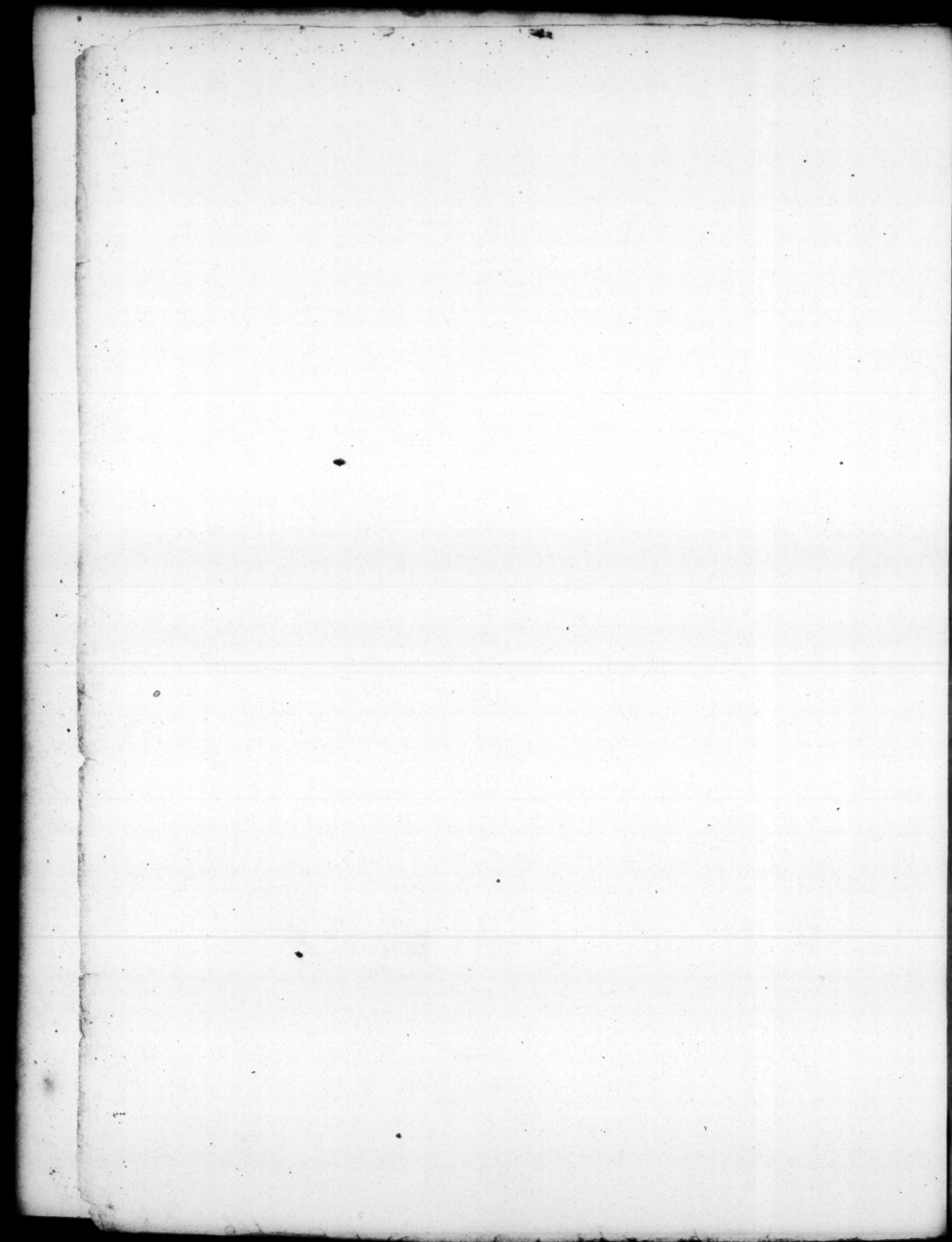
SERENISSIMI MAGNI HETRURIÆ

DUCIS OLIM BOTANICO.

E THEATRO SHELDONIANO. M. DC. LXXIV.

Prostant apud *Robertum Scott* Bibliopolam LONDINENSEM.

VIRO GENEROSO,

AC BOTANICORUM STUDIORUM

AMANTISSIMO

D^{no} CAROLO HATTON,

CHRISTOPHORI HATTON

BARONIS LIBERI ANGLIÆ

Filio natu Secundo

S. P. D.

ADMIRABILIS (*vir Generose*) sapientia divina, qua natura ipsa omnia in mundani hujus systematis superficie vegetantia regit, ac gubernat, incredibili vegetabilium plantarum numero ac pulchritudine ludit per totum terrarum orbem. Si genera, formas, ac earum vires, seu virtutes intueamur, in omnibus hisce inexhaustam sapientiæ profunditatem in ipsis condensis comperiemus: hoc enim in prosequendo historiam nostram novam, methodo synthetica dispositam, nobis sæpe sæpius animadversum, cum in campis, tum in hortis ad publicam utilitatem constructis, simul & consitis. Præter omnes tam ab Authoribus descriptas, quàm à nobis per aliquot annos observatas, videmus Siciliam, Melitam, Cretam insulas, aliosque Europæ locos, nondum rite examinatos, novas formas, novasque species indies nobis suppeditare. Quid novas dico? Noviter detectas intelligo; Sic plantarum hic numerus in hoc opusculo à

*

Dom.

Dom. Paulo Baccone exhibito contentus, novus dici meretur, quia ab ipso primum reperta, seu detecta fuere; tertio tamen creationis die (mea opinione) extitere, cum aliis plurimis, multis retro seculis detectis. Memini me sedecim abhinc annis, cum Blæsis Celsitudini suæ Aurelianensium Duci Gastoni Galliarum Regis Maximi, & Potentissimi Patruo Serenissimo, in Botanicis operam darem, eodemque tempore, privatorum meorum quorundam negotiorum gratiâ Parisiis degerem, tunc temporis, sæpissime ædes nobilissimi patris tui in suburbiis Divi Germani sitas subiisse. Eo aliquoties vocatus, te Discipulum in Botanicis instruendum suscepi, atque in hunc finem hortum Botanicum, à Gallis ipsis satis frequentatum, quippe satis luculentum, atque plantis rarioribus instructum, imo satis magnifice cultum, ac digestum in votis habuit nobilissimus tuus parens, (quod à nobis præstitum) cui defuncto etiamnum debitam voveo memoriam. Ibidem plurimas vidiſti plantas, imo rariores, easque observatu dignas retinuisti, atque authores selectissimos perlustraſti; quin & quæſtiones plurimas scitu perdignas propoſuiſti, ut an effatum illud Dioscoridis eſſet verum, toties ab omnibus neotericis confirmatum, & celebratum, Videlicet, Filici sunt folia sine caule, sine flore, sine fructu. Item Cæſalpinus Doctissimus & emunctæ naris Philosophus, ac insuper Botanicus optimus, sequendo ductum Dioscoridis, aliorumque neotericorum cap. 7. lib. 16. aſſerit Linguam cervinam, neque caulem, neque florem, neque fructum ferre. Polypodium florem & semen non fert teste eodem, cap. 6. ejusdem libri. Item cap. 12. ejusdem libri, Capillus veneris provenit sine caule, sine flore, sine semine. Hujus erroris inſimulavimus tunc temporis Dioscoridem primo, atque omnes ejus ſequaces neotericos; cum clare conſtet capillares

pillares omnes, id est filices, polypodium, capillum veneris verum, adiantum, ceterach, polytrichum, rutam murariam, scolopendrium, seu linguam cervinam, imo & lunariam, ceterasque hujus farinae omnes, flores, & consequenter semina, pulvisculi instar in dorso pinnarum ferre, atque sibi similes ex semine producere, non obstante decreto veterum & neotericorum Botanicorum ipsi mordicus sine ratione, sine experientia adhaerentium. Fungos itidem omnes, flores & semina perfecta diversiformia talia, qualia in promptuario nostro seminario impraesentiarum conspici licet, producere audacter asserimus. Casutha sive cuscuta non in terra (inquit Doctissimus Fuchsius) sed in herbis fruticibusque nascitur, quos tam spisso saepius irretit contextu, ut tentorii modo, herbosum cespitem à sole vindicet; cacuminibus stirpium impendens, ipsas humi deturbat, propriamque parentem suis laqueis strangulat, ipsamque alimenti suctu perducit ad tabem. Hoc saepius à nobis observatum, cuscutam lino, urticae, cannabi, thymo, serpillo, genista, frumento innasci, quodque non mirandum pratorum gramina, imò ad plurima jugera prope Blasas, inter oppidum, & villam dictam Chaumont, cuscuta onerari observavimus. Atque semen perfectum cuscutae, tam urticae, ericae, lino, quam genista, graminibusque variarum specierum, etiamque trifoliis innascentis collegimus, eodem modo factum. Ex semine hoc suo proprio perfectio, atque in terram deciduo germinat, atque aliarum plantarum perfectarum more, ex eodem semine sese quotannis renovat, ac paulatim exeunte vere filamentis suis expanditur, vicinasque plantas amplectitur, atque postea fatiscentibus radicibus, sese filamentis per herbas, aut frutices quoscunque diffundit passim, tanquam ingrata hospes cuscuta, atque herbas fruticesque, quos semel arripuit,

* 2

longissi-

longissimis filamentis, seu claviculis, tam arcto nexu complectitur : ut planta parasitica hæc cuscuta, eorum genium defraudet, subdueloque alimento eos penitus enecet aliquando : nullis visibilibus postquam in altum conscendit nixa radicibus, (unde à Gallis vocatur Goute de lin, & augurre de lin, & ab Anglis, Italis, Polonis, herba inferna, seu viscera diaboli dicitur) quibus tamen è terra primò erumpens haudquaquam destituitur. Flores per capreolorum mæandros nullo ordine sed confuse nascuntur glomerati, quorum singulares flosculi subrubentes, aliquando albicantes, 4 foliolis radiatis constant : fibrillis purpureis medium occupantibus, atque capitulis succedentibus, semina insunt rotunda papaveris magnitudine paria. Nec hoc mirum, cum idem præstat hedera helix, inter lignea materia constantes plantas: dum enim hedera helix, longe lateque per terram sparsa, nunquam fructificat, sed postquam vetustam arborem, aut antiquum murum conscenderit, abscissa imò radice è terra primulum orta, corymbos Baccarum nigrarum provectior copiose gerit, faciemque mutat, folia tunc sunt rotunda, paululum tamen mucronata; ast adhuc dum per terram repit, angulosa eadem fert. Est tamen hæc, hedera una & eadem species pro loco, & ætate varians. Tibi igitur (vir Generosissime) dijudicandum relinquo, quam inepte authores ante Baubinum scribentes, atque ipse Casp. Baubinus eosdem sequutus, aliique eorum vestigiis hucusque insequentes, duas distinctas unius & ejusdem hedera species constituerint. Est enim provectior hedera frutex parasiticus, vivens sine radice in terra, ast cirrbis fibrillisve in corticem arboris, aut rimas murorum adactis vivit; sicut etiam & cuscuta filamentis arcte amplectentibus vicinas quasque plantas est herba parasitica, sese itidem (provectior) sine radice nutriens. Insuper pro variis herbis ac frutici-

fruticibus, quibus innascitur, varie potest cuscuta denominari, variisque etiam virtutibus gaudere. Unde dicitur epithymum, epurtica, seu potius ἐπιαιχμη, epierica, epioriganum, epilinum, epigenista, episerpillum, epigrostis, epitriphyllon, &c. Dodonæus asserit Cassutham flores edere parvos, cirrhos ipsos quibusdam locis ambientes, à quibus semina quædam exigua, sed inutilia prodeunt: folia habet nulla, radicibus nititur nullis, in terra enim non gignitur, sed fruticibus herbisque innascitur. Nec possum ego satis admirari Dodonæum, aliosque ipsum sequentes. Nec lubenter possum præterire Ruellium, qui citat Draconem hortensem, seu Ptarmicam hortensem mirabili modo nasci, scilicet ex semine lini Raphanis, aut scillæ bulbo incluso, & terra obruto. Quam ridiculum, & absurdum sit hoc, inter cetera ab authoribus neotericis recepta, quivis sanæ mentis Botanicus nobiscum (vir Generosissime) judicare poterit. Semen difficulter ferre Dracunculum hortensem fateor, quia tanta facultate rependi radicibus prædita est hæc herba, ut raro semina ad perfectionem perducant (quamvis etiam nonnunquam) ut ceteræ omnes nimia rependi facultate donatæ plantæ, ut Raphanus rusticanus, Ceanothos Theophrasti Colum. seu carduus vulgatissimus viarum Ger. nasturtium Babylonium, Lob. aliæque plurimæ, penes experientes, & semina colligentes esto fides. Amant suos locos, seu natales capillares, cuscuta, bедера, Funci diversi, ut ceteræ plantæ perfectæ, flores, & semina sua producentes, atque ex iisdem sese propagantes. Hoc publice profari volui, quod privatim tibi inculcaveram: sed nunc revertamur ad rariores hæc plantas Siculas & Melitenses Domini Pauli Boccone Panormitani, viri certe laude digni. Plantas novas fere omnes (perpaucis exceptis) à nemine quod sciam descriptas, ab ipso

Authore

Authore tibi commissas, cum iconibus æri insculptis, Authoris rogatu, mihi perlustrandas commisisti; hæc rariores (cum ut notiores omnibus Botanicis redderentur, tum ut Authorem pariter illustriorem redderent) typis Oxoniensibus committendas curavi, ne diutius in tenebris laterent, blattisve aut tineis exponerentur, sed ut passim inter Botanicos Europeos fulgeant, eoque solo fine, ut interdican- tur derisores & momi ne noceant nostro authori, qui pau- culas hæc rarissimas stirpes novas, non minimo studio, & labore de- tectas publico exhiberi hic voluit, imo efflagitavit. Author noster per multos annos algoris, caloris, & indefessi laboris patiens, ejus est candoris, atque indolis bonæ, ut errorem (si quando occurrit) libentissime fateatur, atque seipsum corrigat, & ab aliis emendari, muneris non exigui loco sit habiturus. Concludimus ipsum Botanici fidi, ingenui, ac industrii partes egisse, atque insuper laboribus hisce suis exantlatis, plantarum novarum indagatoribus, earumque avi- dis cultoribus profuturum. Apud me vicit veritas, atque opu- sculum dignum, quod lucem meretur; pervicit persuasio tua ut hic imprimeretur & authori, & mihi. Quare cum tantum tibi debeam (vir Generosissime, qui meos aliquid putes esse labo- res) in hoc sicut in aliis tibi morem gerens, id effectum dedi: ductus partim exhortatione tua, partim benevolentia & humanitate qua botanicos studiosos omnes prosequeris, & inter ceteros Autho- rem nostrum. Tabulas 45 apud externos vitiose satis sculptas, & plantarum ibidem contentarum nomina perperam adaptata refici, quin & insuper septem postremas Tabulas de novo ex plantis siccis hic delineari, ac sculpi tuis sumptibus (ut votis tuis satis- fieret) curavimus. Macle virtute, prodeant atque publici juris fiant hæc rariores Siculæ, atque Melitenses, &c. nondum exhi- bitæ

bitæ in φιλοσοφῶν usum, sine cunctatione. Unde enim majus animorum vinculum, quam ex similibus studiis, & exercitiis præsertim liberalibus? Quare scientia multifaria, ac virtutes tuæ Heroicæ, quin & studium Commune naturalium rerum cognitioni impensum, faciet ut præter observantiam & cultum, nunc etiam amorem tibi publice debere sincere profiteatur Author noster, atque etiam

Oxonii
Datum ex musæo nostro
in Collegio Disto Universitatis
Octobris 4.
1673.

Tuus Devinctissimus &
Humillimus Servus

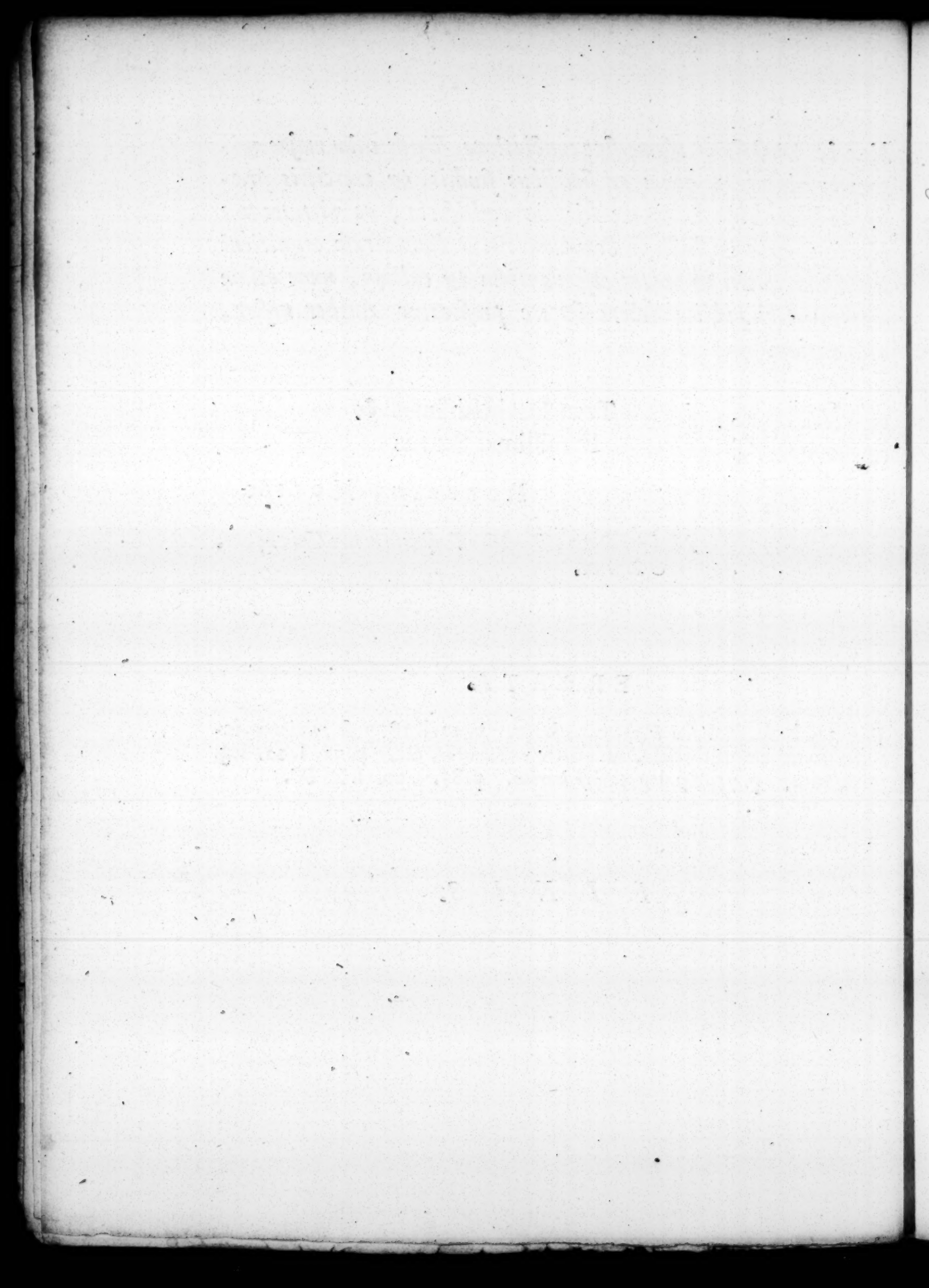
ROBERTUS MORISON.

Medicus Botan. Professor Regius, nec non Universitat.
OXON.

ERRATA:

Pag. 36. l. ult. leg. *son Hippomarathrum.* p. 42. l. 18. post *minimum* interferatur ultima clausula, *ubi vitiose exhibentur, &c.* p. 71. l. 12. leg. *civitatis.* p. 75. l. 9. leg. *tenuifoliarum.* p. 85. l. 20. l. XLIV.

F I N I S.

PLANTARUM

STUDIOSO.

DONO tibi curarum partem, *Erudite Botanophile*; *Icones* scilicet *Plantarum*, quas (per *Siciliam*, *Italiam*, aliasque provincias) Rariores inveni. Earum quandoque plures, compendii gratia, in unam tabellam conjeci. Interdum etiam ramos quarundam ab amicis datos, ceteris inferui; & hæc aliquanto certe cum detrimento integritatis totius Plantæ, nullo vero dispendio genuinæ effigiei, quæ fatis patet, maxime advocata in auxilium illa, quam adhibui descriptione, in qua notas omnes, quæ ad pleniorẽ ejus intelligentiam faciunt, breviter, & accurate, quantum in me fuit, complexus sum: non enim particulas omnes illarum singulatim & scrupulose, inutili prorsus diligentia redundantia (quod nonnullis placet) prosequi libuit. Nomenclaturas indidi pro ea quam præ se ferebant cum notioribus similitudine. Omnes autem hæc Classicis Auctoribus indictæ sunt, si paucas excipias, quarum *Icones*, ab illis non expressas, exhibeo. Ceteræ novitate sua commendabiles, quædam vero ante alias, si quid in Botanicis video, ad invidiam pulcræ; quod vel iniquus hujus opellæ meæ æstimator tacita conscientia judicabit. Neque enim leve munus hoc existimes velim, cum propter dignitatem plantarum, & numerum, qui ultra centum extenditur, tum etiam quia plurium annorum, & multi laboris opus est; nisi facile putes per confragosa loca, & obfitos virgultis montes repere, silvarum recessus omnes scrutari, & sæpe eadem die frigoris & caloris exuperantias fer-

PLANTARUM STUDIOSO.

re. Quam tamen viam eo libentius ingressus sum, quo spontaneas, & nativa pulchritudine florentes investigare præstabilius semper duxi, quam cultura & mangonio adulteratas spectare, quod fieri plerumque nequit sine fraude, & cruce discantis. Attamen quicquid id est, si expectationi tuæ non respondeat, scias etiam idem votis meis non omnino satisfacere, quia accuratiores, & elegantiores figuras expetivissem; sed quid expectes amplius à privato viro, & cui ex ficcis plantis eas delineare necesse fuit? Quare habebis gratias, si voles, certe debebis: donec meliora, majoraque enascantur, peto ut vel ob communionem studiorum nostrorum, hæc mea

*Parvula ne temnas, parvis quoque gratia multa est,
Parvulus est Paphiæ filius ales amor.*

I N D E X

I N D E X

ONOMASTICUS PLANTARUM

IN HOC OPERE CONTENTARUM,
CUM TABULARUM INDIGATIONE.

A Lga spiralis.	Tab. 38
Alfine palustris Serpilli folio,	Tab. 25
Alfine Lotoides.	Tab. 11
Alfine Bononiensis non aculeata.	Tab. 12
Alfine Paronychiæ facie.	Tab. 38
Alfine maritima altera angustis foliis.	Tab. 10
Alfine maritima longius radicata, Herniariæ foliis.	Tab. 10
Althæa Carpini foliis, fl. luteis.	Tab. 6
Amaranthus spicatus perennis.	Tab. 9
Anonis folio lucido ferrato.	Tab. 38
Apocynum Canadense Androsæmi majoris foliis.	Tab. 16
Aristolochia rotunda altera.	Tab. 3
Arisarum angustifolium minimum.	Tab. 42
Arisarum sive Dracunculus Potamogeti folio.	Tab. 26
Aster Canadensis, vide Conyza.	Tab. 46
Aster tomentosus luteus Verbasci folio.	Tab. 31
Atriplex maritima, minima, angustifolia.	Tab. 15
Astragalus Bæticus, vide Securidaca filiquis foliaceis.	Tab. 4
Baticulæ alterum genus ex Sicilia Cæsalpini.	Tab. 27
Blattaria incana multifida.	Tab. 31
Brassica silvestris Fabariæ foliis.	Tab. 25
X Campanula hirsuta Ocimi folio caulem ambiente fl. pendulo.	Tab. 45
Campanula Caetana rotundifolia longius radicata.	Tab. 27
Capparis duplicata spina, folio acuto.	Tab. 42
Chamærubus an Chamæmorus Norvegica Clus.	Tab. 39
Chrysanthemum canadense latifolium humilium.	Tab. 27
Chondrilla Tragopogonoides.	Tab. 7
Clematis tetraphylla Americana.	Tab. 15
Conyza capitata, seu globosa.	Tab. 7
	Conyza

INDEX PLANTARUM

<i>Conyza alba acris</i> Morisoni.	Tab. 46
<i>Conyza asteris</i> fl. aureo.	Tab. 31
<i>Conyza retusifolia</i> ex Melita.	Tab. 13
<i>Convolvulus Siculus minor</i> flore parvo auriculato.	Tab. 48
<i>Coronopus fruticosus</i> platyphylla.	Tab. 15
<i>Coronopus maritima</i> rosea.	Tab. 38
<i>Crithmum Siculum</i> .	Tab. 28
<i>Digitalis Purpurea</i> folio, vide pseudodigitalis.	Tab. 6
<i>Dracunculus</i> five Arisarum Potamogeti folio.	Tab. 26
<i>Eruca pumila</i> Bursa pastoris folio.	Tab. 10
<i>Eryngium Capitulis Psyllii</i> .	Tab. 47.
<i>Fungus spiralis</i> , seu alga spiralis maritima.	Tab. 38
<i>Fungus Typhoides coccineus</i> Melitenfis.	Tab. 43
<i>Fungus subcærulea</i> pulpa arillis flavis refertus.	Tab. 12
<i>Fungus Malicorii</i> facie.	Tab. 12
<i>Frumentum Indicum</i> spica divisa five polystachytes.	Tab. 16
<i>Gnaphalium Alpinum pumilum</i> .	Tab. 20
<i>Gramen filiceum</i> paniculis integris.	Tab. 33
<i>Gramen bicornis</i> .	Tab. 11
<i>Gramen foliis & carina serratis</i> .	Tab. 39
<i>Heliochrysum Abrotani</i> feminae foliis.	Tab. 3
<i>Heliotropium Siculum majus</i> fl. amplo odorato.	Tab. 49
<i>Helleborus Alpinus minimus</i> Astringentiae flore.	Tab. 5
<i>Hippomarathrum Siculum</i> semine canulato & lanuginoso.	Tab. 18
<i>Horminum spicatum</i> Lavendulae odore.	Tab. 25
<i>Jacea elatior sempervirens</i> Lusitanica.	Tab. 39
<i>Jacea Melitenfis</i> capitulis conglobatis.	Tab. 35
<i>Jacea cichoreis</i> foliis flore luteo, capite spinoso.	Tab. 8
<i>Jacobaea Chrysanthemi</i> facie Sicula.	Tab. 36
<i>Jacobaea multifida</i> annua.	Tab. 51
<i>Jacobaea pumila</i> Gallica.	Tab. 41
<i>Juncellus minimus</i> capitulis Equiseti.	Tab. 20
<i>Kali floridum</i> semine cochleato.	Tab. 32
<i>Kali floribus membranaceis</i> .	Tab. 31
<i>Leucoium Gallicum</i> folio Halimi.	Tab. 42
	Linaria

IN HOC OPERE CONTENTARUM.

Linaria triphylla latifolia Sicula.	Tab. 22
Linaria pumila triphylla.	Tab. 45
Linaria Molluginis folio.	Tab. 19
Limonium reticulatum supinum.	Tab. 44
Limonium maritimum Bauh. Prod.	Tab. 13
Limonium maritimum fruticosum hirsutum.	Tab. 13
Limonium lignosum gallas ferens.	Tab. 16
Limonium gallis viduum.	Tab. 16
Limonium Siculum folio cordato.	Tab. 34
Lithospermum umbellatum angustifolium.	Tab. 41
Lithospermum umbellatum latifol.	Tab. 41
Lithospermum umbellatum angustifolium.	Tab. 40
Lychnis minima ex monte Argentario.	Tab. 12
Lychnis glabris & tenuibus foliis calice duriori.	Tab. 14
Lychnis noctiflora minima.	Tab. 51
Malva Betonicae folio.	Tab. 8
Malva moschata fol. crispis.	Tab. 37
Malum Aurantium malo citrio prægans.	Tab. 2
Malum Aurantium Lauri angustis foliis,	Tab. 2
Moly flore subviridi.	Tab. 33
Nasturtium montanum Afari folio.	Tab. 3
Panax Siculum semine hirsuto.	Tab. 1
Parietaria Helxines folio.	Tab. 24
Parietaria Sicula Alfinis folio.	Tab. 24
Parietaria Ocimi folio.	Tab. 24
Pastinaca hirsuta crispa.	Tab. 14
Pastinaca Oenantes folio.	Tab. 40
Peplis annua foliis acutis.	Tab. 13
Pimpinella Agrimonoides.	Tab. 30
Potamogeton pumilum fluitans.	Tab. 20
Polygonum muscosum minimum.	Tab. 29
Polygonum capitulis ad genicula echinatis.	Tab. 20
Psyllium laciniatis foliis.	Tab. 4
Pseudodigitalis Persicæ fol.	Tab. 6
Pulegium tomentosum minimum.	Tab. 20
Rhamnus Pentaphyllos Siculus.	Tab. 21
Ranunculus Alopecuroides Ajugæ foliis.	Tab. 14
Rapuntium urens Solonienfe.	Tab. 11
	Reseda

INDEX PLANTARUM, &c.

Reseda Gallica crispa.	Tab. 41
Rubia villosa semine duplici, hirsuta.	Tab. 6
Saponaria acutis foliis ex Sicilia.	Tab. 30
Scabiosa maritima Rutæ caninæ foliis.	Tab. 40
Scabiosa marina Rutæ marinæ folio.	Tab. 52
Securidaca filiquis foliaceis.	Tab. 4
Sedum maritimum villoso semine.	Tab. 4
Sium seu sio affinis filiquis latis.	Tab. 44
Spongia canalata seu piniformis.	Tab. 40
Spongiæ ramosæ varietas.	Tab. 50
Solanum spinosum maxime tomentosum.	Tab. 5
Stramonium ferox.	Tab. 26
Thlaspi biscutatum Raphani aut Irionis folio.	Tab. 23
Thlaspi Latifolium platycarpon Leucoidii folio.	Tab. 29
Tithymalus maritimus Juniperi folio.	Tab. 5
Tithymalus polycoccus Portulacæ folio.	Tab. 19
Trachelium capitatum hirsutum foliis gramineis.	Tab. 42

Icones, & Descriptiones
RARIORUM quarundam *PLANTARUM*
 Provenientium in
 Sicilia, Melita, Gallia, & Italia.

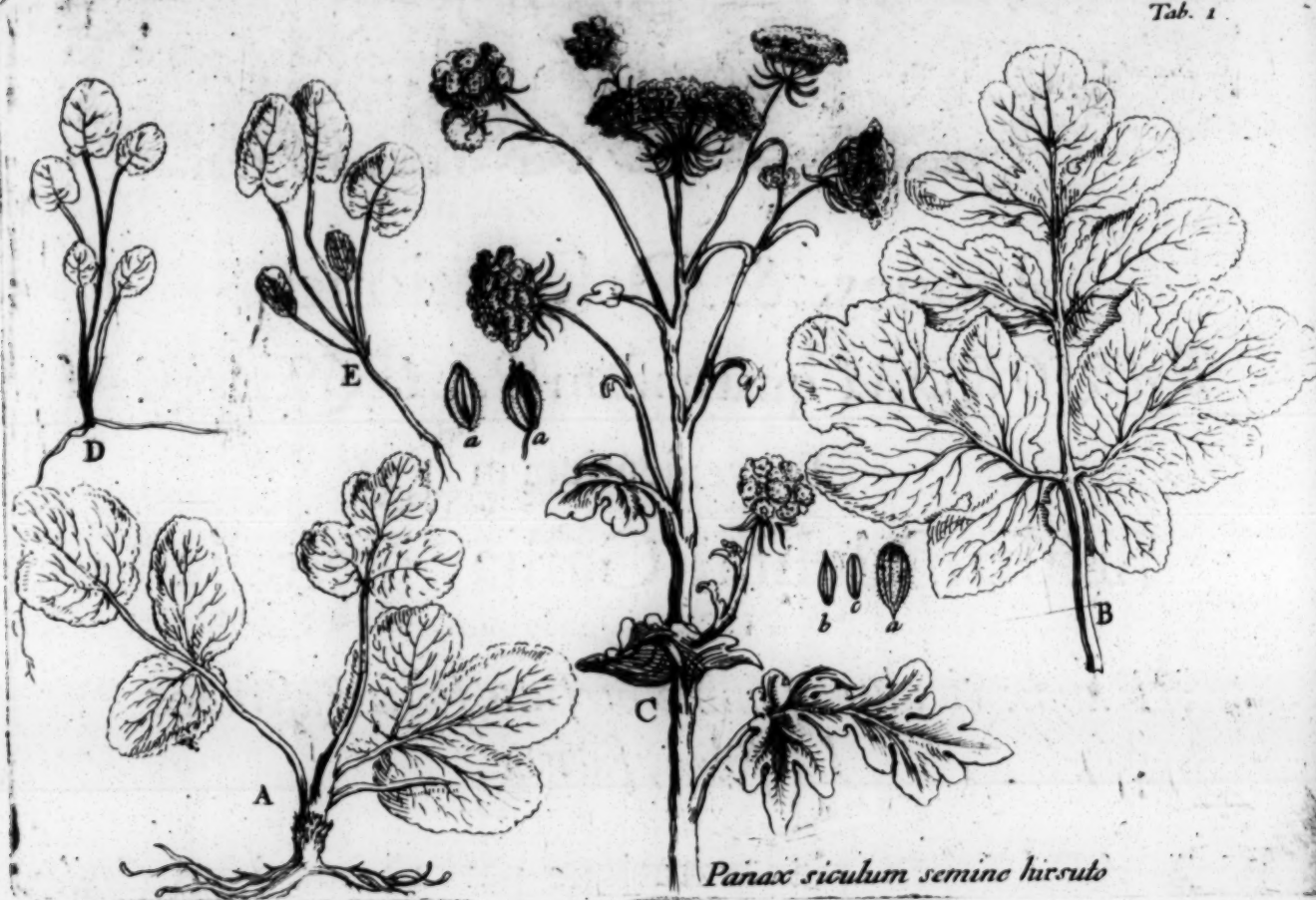
*Panax Siculum, semine hirsuto, foliis Pastinacæ
 latifoliæ, sativæ.*

RADIX pro plantæ ratione parva : maximus *Caulis*, humanam altitudinem seu proceritatem non raro superans, uncialis crassitie, in plures ramos distributus, ruber, lævis, rectus, intus fungosus : *Folia* quam *Pastinacæ sativæ latifoliæ* ampliora, tenuibus nervis obfessa, lobis quasi rotundis, figura penè cruciformi, latè expansa, atque lucida : *Umbellæ* amplæ : *Flos* albus : *Semen* longum, crassiusculum, striatum seu sulcatum, exterius candidâ lanugine hirsutum ; quâ exutâ, Semen grano Secalis aut Tritici figurâ & colore par est. Caule vulnerato interdum sponte lacryma exit, concrefcitque colore flavescente. Hujus meminit *Cæsalpinus*, alique sine Icone, quam studiosorum Botanicorum oculis subjicere voluimus. Non solum *Panormi*, ubi pro *Dabiso*

A .

bis notum, sed & in tota *Marara* valle, locis incultis & aspe-

Tab. 1

Panax siculum semine hirsuto

ris copiose nascitur, & appellatur ibidem à colonis *Ferla*, seu *Ferra Saracinisca*. Variat foliis quandoque glabris, quandoque hirsutis.

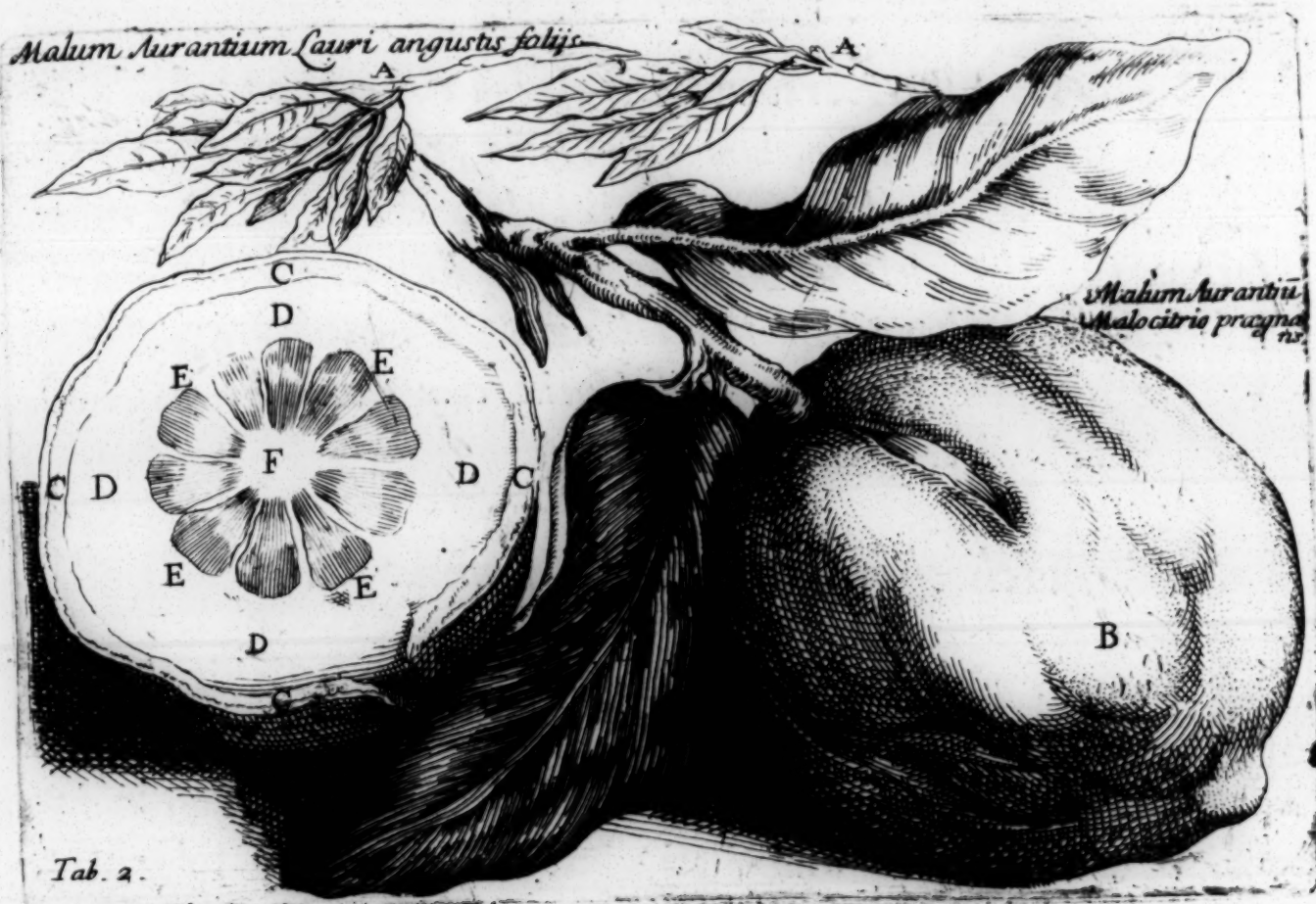
Explicatio I. Tabulæ.

In Tabulâ I. A. radicem & folia sub exortum ex eadem radice indicat. B. Petalum integrum, cum lobis subrotundis nervo medio seu petiolo adhærentibus. C. Caulem crassum in ramos distributum, & floribus oneratum. a. a. a. Pericarpium crassum, striatum, lanuginosum, bina semina intus latentia continens. b. seminis inde exempti partem convexam, sulcis seu striis præditam. c. partem ejus concavam. D & E foliola tenella ex radiculis teneris sub exortum è terra.

Malum

Malum Aurantium Lauri angustis foliis.

Malus hæc Aurantia solâ varietate *Foliorum* à cæteris suæ classis distinguitur; eaque quandoque unciam lata sunt, quatuor longa, acuminata, circum ramos dense congesta, Lauri

angustifoliæ, vel Rhododendri æmula. *Fructum* cæterasque partes cum reliquis communes habet. Prope *Pisas* in horto *Francisci* colitur.

Malum Aurantium malo Citrio prægnans.

Cortex hujus mali aspectu, odore, & sapore, malum Aurantium repræsentat: hoc avulso, qui vulgaris est crassitie, A 2 visitur

visitur tenuis *Cuticula*, quæ medullam albam, mali Citrii substantiâ pulposâ refertam complectitur; mirâ gravitate latente sub Aurantii cortice, quæ malo alteri dissimilis ratione saporis & odoris. Sub nomine *Aurantio cedro* studiose colitur in hortis *Messanæ & Rhegii*.

Explicatio Tab. II.

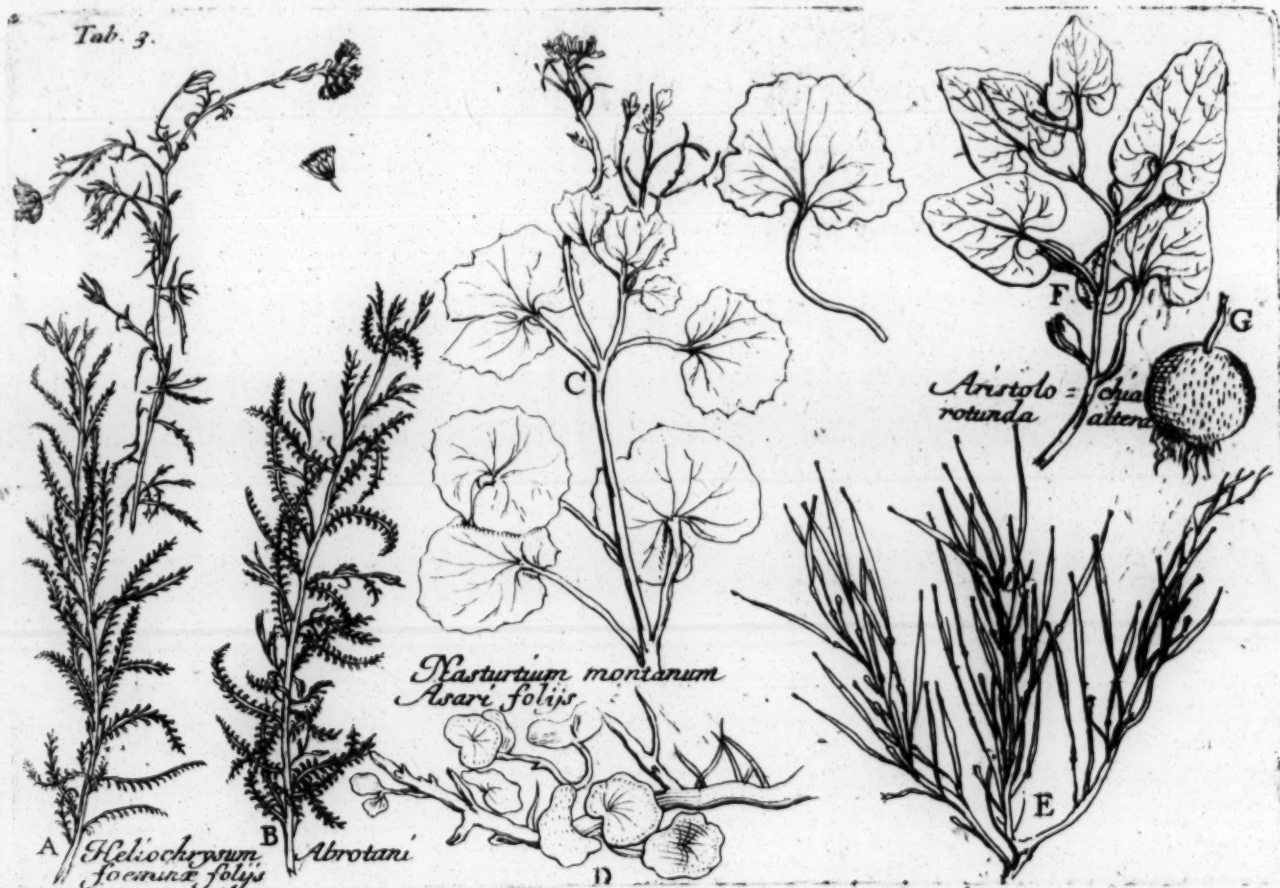
In Tabulâ II. A. & A. ramum mali Aurantii Lauri angustis foliis indicat. B. Malum Aurantium malo Citrio prægnans. C. C. C. C. corticem externam hujus Aurantii Cedri. D. D. D. D. involucri secundum mollius multo Cortice, & Pulpa interiore durius. E. E. E. E. Pulpam humore seu liquore Acri-acido prænantem. F. Meditullium (eiusdem consistentiæ cum involucro secundo) cui Vesiculæ coriaceæ annectuntur.

Heliochrysum Abrotani feminae foliis.

TENUES sunt huic *Virgulæ*, fragiles, pedales: *Foliis* circumdata oblongis, angustis: *Denticulis*, quam Abrotani feminae longioribus, nonnihil candicantibus: *Flores* in fastigio cauliculorum umbellati, luteo auri colore fulgentes, Heliochrysi aut Stæchadis citrinæ floribus, colore & odore persimiles. *Semen à Perside Florentiam* allatum à Reverendo *P. Tani*, Ordinis Prædicatorum, tempore Serenissimi Cardinalis *Jobannis Caroli Medices*, plantam hanc in hortis Florentinis *Celsissimi Magni Hetruriæ Ducis* produxit.

Nasturtium montanum Asari foliis.

Nasturtium hoc Foliis est rotundis Asaro similibus, ambitu nonnihil sinuatis: Flos albus: Siliquæ longæ, innumerae, quæ maturæ ad levissimum contactum diffiliunt: Radix

subest crassa, cava, nodosa, serpens aut repens, tenuibus tribris subinde ad nodos enatis, terræ se affigens. Perpetuum est, & *Cochlearia Italica* quibusdam dici meruit. Circa fontes & rivulorum margines montis *Bargæ* in *Hetruria* crebro nascitur.

Aristolochia

Aristolochia rotunda altera.

Aristolochia hæc altera rotunda, *Cauliculis* est crassis, ad cubitalem longitudinem humi projectis : *Foliis* formâ & colore, rotundæ vulgaris multo majoribus, longioreque *Pediculo* nitentibus, cæterisque partibus etiam proportionem respondentibus. Eam accurate descripsit *Clusius*, quem consulat Lector. Indigitata mihi fuit in silvula ad radicem Montis *Madonia*, à Doctore *Johanne Rustici* Medico erudito.

Explicatio Tabulæ III.

In Tabula III. A. Heliochrysum floribus onustum indicat. B. Idem sine floribus. C. Nasturtii ramum foliis & floribus onustum. D. ejusdem radicem. E. Ramusculos superiores Siliquis refertos. F. Aristolochiæ Ramum foliis & floribus ornatum. G. Ejusdem radicem rotundam cum Fibris infra positis.

*Sedum Siculum, maritimum, vermiculatum, flore
Saxifragiæ albæ, semine villosò.*

Hæc *Plantula* Sedi aut Kali speciebus annumeranda venit, *Caulibus*, *Foliis* acutis, & vermiculatis, illis omnino perfimilis. *Flores* promit *Saxifragiæ albæ bulbiferæ* : *Semen* villosum utriculo involutum, non abfimile *Semini* pentagono, quod in *Gelsemino Peruviano* conspicitur. Frutescit ut plurimum *Thymi capitati* modo in maritimis ad *Granarium Agrigentinum*.

Securidaca Sicula filiquis foliaceis.

Promit hæc *Cauliculos* palmares, rotundos, in plures ramos divisos, interdum erectos, *Silicarum* pondere subinde versus terram reclinatos : *Folia* *Securidacæ* per extremum cordata : *Flores* in longis *Pediculis* subalbicantes ; sub-

sequentibus *Siliquis* latis, crassis, duplici serie feminum oneratis, *Viciæ* *sesamaciæ* *Apulæ Columnæ* formâ (cui omnino conformis) accedentibus, unciam longis, in aduncum mucronem abeuntibus : *Semina* autem fert ad *Astragali* formam accedentia.

Passim

Passim inter segetes circa conventum *Sancti Viti*, & alibi, viget æstate.

Psyllium laciniatis foliis.

HOC Capitulis, Flore, & Semine à cæteris suæ sortis nihil differt; Foliis solum laciniatis, vel potius ut in Coronopo, additis quibusdam appendicibus veluti ramosis, ab iis distinguitur. *Calceolarius* in enumeratione plantarum provenientium in *Monte Baldo* hujus meminit sub nomine *Psyllii foliis Coronopi*. *Casparus Baubinus* ejusdem mentionem facit in *Prodromo*: an sit idem cum nostro divinare non audeo. Annuum est. Prope *Melillim* & *Saccam* reperitur.

Explicatio Tabulæ IV.

In Tab. IV. A. Radicem & folia *Psyllii* per terram strata indicat. B. Ejusdem Caulem capitulis & foliis onustum. C. Sedi maritimi ramusculos. d. ejusdem semen. e. florem. f. pappum. G. ejusdem plantæ Caulem unicum, longiorem. H. *Securidacam* in plures ramos divisam. i. Siliquam ejus aduncam. k. k. Semina inde ex-
emta.

Solanum spinosum maxime tomentosum.

RAdix hujus Solani longe lateque est repens: Cauliculos promit pedales, subinde sesquipedales, Aculeis mordacibus seu pungentibus frequenter armatos: Folia per nervorum longitudinem, inferne, & superne paribus spinis infecta, in margine leviter sinuata, utrâque parte pingui tomento

mento obfessa; *Flores* Borraginis facie; *Capsula* seminis (ut Florentiæ vidimus) atque *Fructus* Capparis formâ. Cum nullus Author Classicus (quod sciam) ejus meminerit, rarissimæ Plantæ hujus Iconem pauculis meis addidi.

Tithymalus maritimus, Juniperi folio.

Hic, Tithymali arborescentis facie fruticat: pedali, & altiore quandoque est *Caule*, supernè variis ac multipli-

cibus ramis distincto, valde comoso; tenuibus *Foliis*, copiosissimis, longissimis, Juniperi formâ, sed mollioribus & minoribus

minoribus circumvestito, ad Tithymali leptophylli figuram accedentibus. *Flores & Capsulas* seminales aliorum Tithymalorum more (id est, fructum tricoccum) profert. Perpetuus est. *Massiliæ* in maritimis oritur.

Helleborus minimus Alpinus, Astrantie flore.

IPsissimus est hic, qui à *Casparo Baubino* bellè describitur in Prodromo, nisi quod folia nostri etiam in exortu in quinque partes divisa sint, quarum singulæ longiores sunt, & angustiores quam Hellebori *Baubini*, qui folia suo unguem pollicis lata, in septem lacinias breves & angustas dissecta attribuit; quod forte ab ingenio soli oritur. *Radices* subsunt nigræ, & tenues. Gignitur in vertice *Paniæ* montis, in *Hetruriâ*.

Explicatio Tabulæ V.

In V. Tab. A. I. *Solani tomentosi* caulem foliis & spinis armatum indicant. B. Folium ejus inferius & majus. c. Floris partem anteriorem. e. Ejusdem partem posteriorem. d. d. Semina. E. II. *Tithymalum maritimum Juniperi* foliis ramificantem. F. III. *Helleborum minimum Alpinum*, foliis, caule, & floribus foliosis, Asteris ritu cinctis, prægnantem. G. Radicem ejus fibrosam & folia per terram strata. H. Cauliculum & Florem apertum.

Rubia semine duplici, hispido, latis & hirsutis foliis.

QUadratis Cauliculis erigitur, cubito altioribus, Foliis circum genicula quaternis, decussatis, magnitudine, forma,

Rariores, nondum exhibitæ.

II

formâ, atque hirsutie, *Cruciatæ Dodonæi* simillimis. Fastigia cauliculorum, in ramulos tenues divisa, decussatis

etiam *Floribus*, *Geminum Semen*, & illud hirsutum, sustinent. Solâ foliorum hirsutie, & magnitudine à *Rubiâ* semine duplici, hispido, *Johannis Baubini* variat. In illa silvâ vidimus, eandemque illic legimus.

Althæa Carpini folio, flosculis luteis.

HUjus peregrinæ plantæ *Caulis* est rectus, rotundus, cubitalis, ramosus; *Folia* ad *Ulmæ*, *Carpinive* faciem accedentia;

cedentia: *Flosculi* lutei, minimi, longis pediculis innixi, succedentibus orbiculatim *Malvæ*, five *Althææ* modo *Seminibus* aculeatis, seu rostratis, atque pungentibus. Perit singulis annis, in *Italia* *Melochiæ* spurix nomine nota; ibidem, & in *Gallia* colitur in hortis omnibus Botanicis. Describitur à *D. Morifono*, Prælud. Botanic. p. 229.

Pseudodigitalis, Persicæ foliis.

FRequens est in hortis *Pisanis*, & *Florentinis*. A *D. Morifono* Professore Botanico Regio, & Universitatis *Oxon.* sub *Galeata* & *Verticillata Persicæ foliis* describitur, Prælud. Botan. p. 275. ideoque illius solummodo figuram apposui. Sed cum *Digitalis* speciebus neque capsulâ seminali, neque semine conveniat, *Pseudodigitalis* nomen cum *Parisiensibus* adaptavi, donec melius & aptius ei quadrans inveniatur. *Flore* amplo, violaceo, *Digitalis* instar, *Digitalem* sese proderet; nisi capsula seminalis, & semina *Verticillatarum* more (ut cuilibet proprius intuenti apparet) aliò ipsam reducendam declararent.

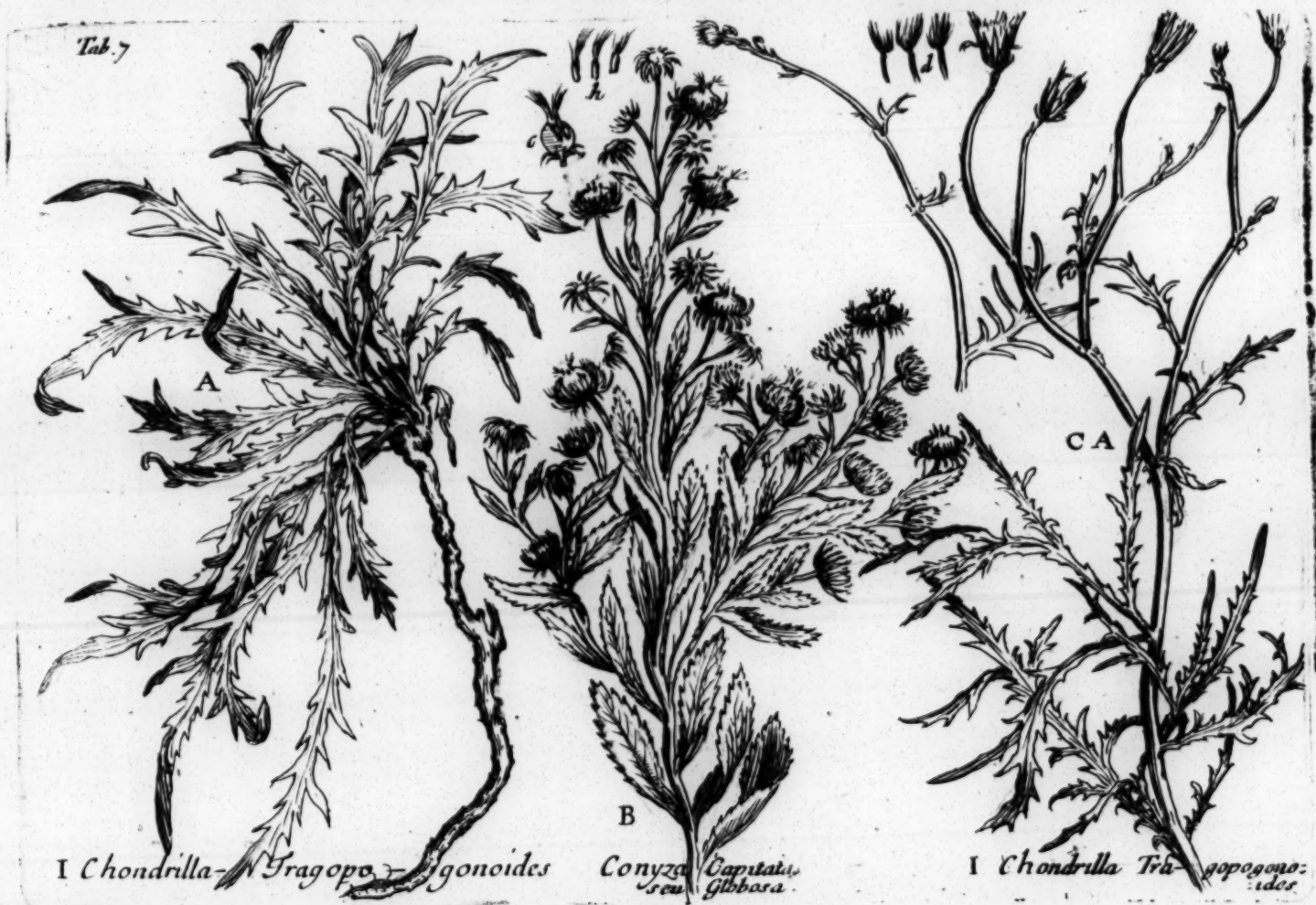
Explicatio Tabulæ VI.

In VI. Tab. I. G. I. *Rubiæ* semine duplici, hispido, latis & hirsutis foliis, binos caules indicant. b. II. *Althææ* *Carpini* foliis, flosculis luteis, caulem, foliis & seminibus aculeatis in capitulum congestis ornatum. c. III. Radicem & caulem inferiorem foliis tantum onustum. d. Semen rostratum. e. IIII. Caulem *Pseudodigitalis*, *Persicæ* foliis. F. IIII. Ejusdem caulis summitatem floribus prægnantem.

Chondrilla

Chondrilla Sicularis Tragopogonoides maritima.

R Adix hujus plantæ candida, fragilis, digitalis pene crassitudinis, altè in terram depacta, superne in tres, aut quatuor partes divisa, ex quâ *Caulis* oritur pedalis, & al-

I *Chondrilla Sicularis Tragopogonoides*

Conyza Capitata seu Globosa.

I *Chondrilla Sicularis Tragopogonoides*

tior, pluribus alis ramosis donatus, concavus : *Folia* Resedæ divisurâ. *Flos* & *Semen* ut in *Chondrillis*, & cæteris *Tragopogonis* speciebus conspiciuntur. In arenoso maris litore nascitur ; in *Catana*, *Agrigenti*, & *Saccæ* pastoralibus agris passim obvia.

Conyza

Conyza major capitata, seu globosa.

Radice constat satis crassâ ; quin & *Caule, Foliis*, ut & *O-*
dore Conyzam majorem apprimè refert hæc planta ; sed
 in flore id præcipue notandum, quod concreascit illius *discus*,
 seu *umbo* in globum, seu caput globosum, *Lachrymæ Jobi*
 figurâ non absimile ; & insuper quod absolutis, & ad matu-
 ritatem perductis feminibus, sese aperiat caput globosum,
 atque *Semina* effundat in *Pappos* abeuntia ; utique quod in me-
 dio capitis globosi insecta exigua ut plurimum gignantur.

Explicatio Tab. VII.

In Tab. VII. I. A. Chondrillæ Tragopogonoidis radicem & fo-
lia inferiora, Resedæ instar divisa, humi procumbentia indicant. I.
C. A. Ejusdem ramusculum foliis superioribus angustioribus, & ca-
pitulis onustum. d. Semina ejusdem papposa. B. Caulem ramo-
sum Conyzæ globosæ, seu capitatæ foliis, capitulis, & floribus onu-
stum. c. Caput singulare globosum cum pappo exiliente. h. Semina
papposa inde exemta.

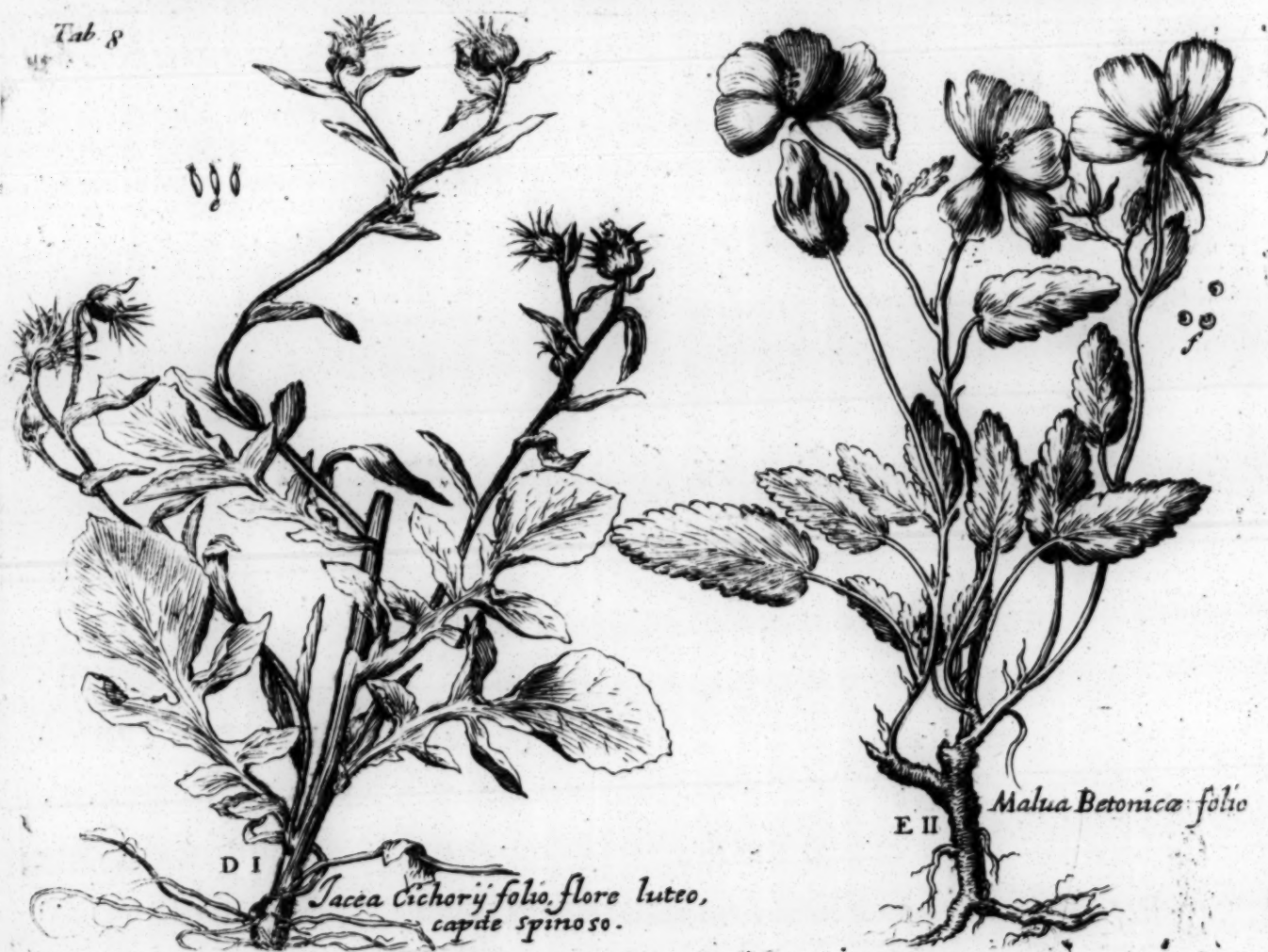
Jacea Sicula, Cichorii folio, fl. luteo, capite spinoso.

Caulis huic angulosus, & cubitum altus est, quandoque re-
 clinatus, multis alis divisus, & concavus : *Folia* longa,
 aspera, duas, aut tres uncias lata, utrinque profundius dis-
 secta, candicantia, *Foliis* Jaceæ Sonchi folio latiora. *Flori-*
bus constat luteis, Spinæ solstitiali similibus. Capitulis, longis
 aculeis armatis, donatur. *Radix* alba, fibrosa. Circa *Saccam*
 nascitur

nascitur; nec videtur illa, quæ sub *Jaceâ* cap. spinoso longis aculeis à *Bauhino* in Prodro-mo descripta est.

Malva Betonica folio.

Humilis est hæc *Malvæ* species, *Cauliculo* palmari, & bi-palmari, infirmo, & per terram strato, seu versus ter-

ram reclinato. *Foliis* in longioribus pediculis *Betonicæ* formâ constat, minoribus in ambitu crenatis, circa cauliculos paucis, è quorum finu pediculus exit longus, *Flosculum* sustinens *Malvæ* vulgaris facie purpurascentem, subeunte semine mal-

malvaceo. *Hetruriæ* alumna est hæc Malva, quam in pratis, Illustrissimæ *Gaitanæ* Gentis *Terriccio* dictis, circa *Pisas* non fine tædio & molestiâ multarum circuitionum quasi latentem inveni.

Explicatio Tab. VIII.

In Tab. VIII. D. I. Faceæ Cichorii folio, flore luteo, capite spinoso, radicis partem superiorem, & caulem medium foliis cichoriaceis, & capitulis spinosis ex lateralibus caulibus ortis, ornatam indigitant. e. Semina papposa. E. II. Malvæ Betonicæ folio radicem, & caules procumbentes, foliis & floribus onustos. f. Semina (aliarum Malvarum more) deliquium patientia.

Amaranthus Siculus spicatus, radice perenni.

F*olia* hic gerit figurâ, & formâ Amaranthi vulgaris minora, atque paulo acutiora, molli candidaque lanugine, subtus argenteo nitore lucenti, conferta: nascuntur circa ramos multiplices, è radice lignosa, atque perenni exsurgentes. *Caulis* pollicari crassitudine persæpe fruticat, estque juxta singulas alas quasi nodosus; spica simplicior est, & exilior quam in cæteris suæ sortis, neque ut Amaranthi spica vulgariter è pluribus compacta, sed *Flosculis* dilutè rubentibus, longo ordine simpliciter ad cacumen usque distributis constans; subeuntibus conis perquam exiguis, iisque deorsum nutantibus, in quibus *Semen* oblongum concluditur. Oritur locis *Catanæ* vicinis,

vicinis, & in *Hyblæis* Montibus restibili fecunditate luxuriat.

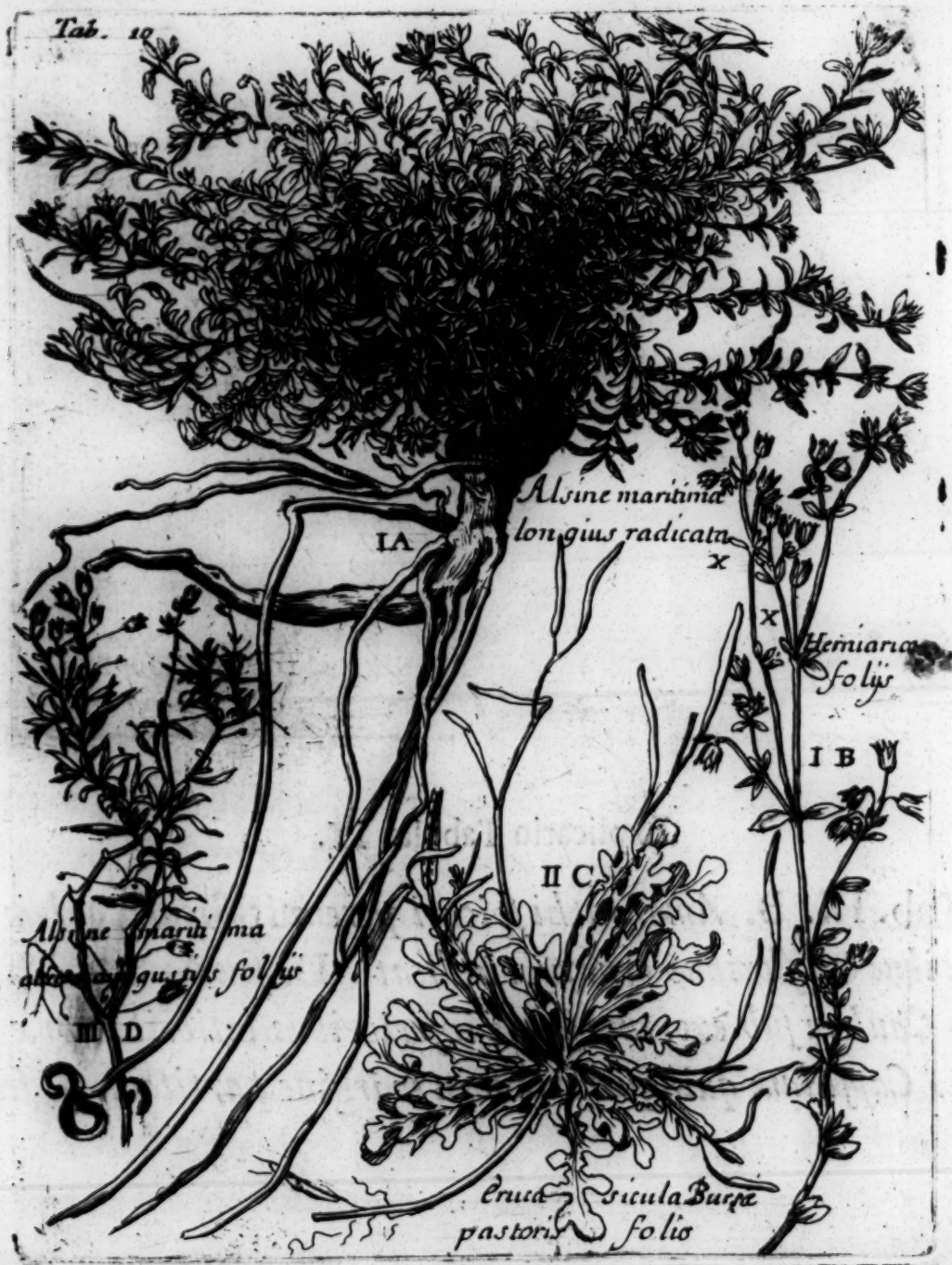

Explicatio Tabulæ IX.

In Tab. IX. B. *Amaranthi spicati perennis Siculi* caulem foliis superioribus & floribus ornatum indicat. D. seu A. S. P. Siculus, ejusdem Caulem sub exortum foliis inferioribus, latioribus prægnantem. e. Capsulam quinquefariam in margine partitam. f. semina.

*Alfine maritima longius radicata, Herniariæ
foliis, ex Sicilia.*

Non despicienda est hæc Alfinæ species herbarum stu-
diosis; neque enim se habet ut vulgaris. Radice nititur (pro

plantæ modulo) longa, crassa, dura, caryophyllorum &
lychni-

lychnidum more, adnatis etiam appendicibus quasi ramosa, aut potius multis modis furcata : ab hac *Cauliculi* denso cespite plures gignuntur, circa quos *Folia* sunt varia ; uni quidem (in Sicilia) *Herniariæ* formâ & magnitudine ; alteri vero *Alfines* maritimæ Neapolitanæ *Columnæ*: *Flores*, & *Semina* sunt prorsus *Alfines* vulgaris : *Capsulas* vero non observavimus. Secundum foliorum varietatem, duas *Icones* appingere curavimus, videlicet sub *Alfine* longius radicata *Herniariæ* foliis, & *Alfine* angustis foliis.

Eruca pumila, Bursæ pastoris folio.

Humilis est *planta*,cujus radicis apici innascuntur *Folia* finuata, *Bursæ* pastoris figura & magnitudine , pulchre dilute virentia ; *Caules* numerosi, reclinati : *Flos* luteus : *Siliquæ* mediocriter longæ, quæ *Semen* maturum tactæ exiliendo evibrant. In prodromo *Caspari Baubini* descripta creditur. Exit ineunte Maio inter saxa oppidi *Montaperto*, non procul *Agri- gento* ; in agris etiam *Lutetiæ* vicinis frequens reperitur, ubi Novembri mense vix unciam caulis excedit.

Explicatio Tabulæ X.

In Tab. X. I. A. *Alfines* maritimæ longius radicatæ radicem polyschidem, & ramulos humi projectos, una cum foliis eisdem adnascantibus ostendunt. X. I. B. Ejusdem caulem unicum foliis, & capsulis seminalibus oneratum. II. C. *Erucae* Siculæ *Bursæ* pastoris folio radicem tenuem, folia per terram strata, & caules siliquis oneratos. III. D. *Alfinen* maritimam alteram angustis foliis.

Gramen bicornè, seu Distachyophorum.

R Adix huic est perennis, innumeris fibris, quasi reticulato
textu implicitis compacta; Calamus pedalis longior-

Tab. 51

que, geniculatus, paucis foliis cinctus, ex quo adinstar juli re-
ti

Si triuncialis longitudinis exit è folliculo *spica*, rubente colore prædita, quæ per maturitatem Graminis dactyli modo in furcam dividitur, unde nomen bicornæ imposuimus : ejusdem spicæ glumæ in aculeos aut aristas tenuissimas & longas abeunt. Floret vere, usque ad finem ætatis. Ne credas naturæ luxuriantis esse errorem, nam in *Hyblæis* montibus, & circumfuis campestribus locis illic nullum Gramen frequentius occurrit.

Alfine Lotoïdes Sicula.

HUjus plantulæ subrubentes, geniculatæ, & invalidi *Cauliculi* humi sparguntur : *Folia* quoad substantiam seu contextum, non numerum, quadantenus ad Loti Lybicæ *Dalpii*, five Trifolii vesicarii, seu Halecacabi *Cam.* figuram accedunt : *Flosculi*, *Capsulæ*, & *Semen* Alfinæ vulgaris modo verticillatim cauliculos ambiunt. Prope *Catanam* in palustribus & humentibus locis inveni. Sub Alfine palustri, minore, folio oblongo, describitur à *Baubino* in Prodro. mo.

Rapuntium urens Soloniense.

RAdix est huic minimi quasi digiti crassitudine, ex pluribus in apicem congestis Asclepiadis modo, nec sine fibris : *Caulis* pedalis, & bipedalis, atque in udis etiam major : *Folia* uncias tres longa, unam lata, ambitu crenato dilute virentia : *Flores* è foliorum sinu exeuntes purpureo-cærulei, in fundo integri, seu fistulosi, per oras quinquefariam, seu in quinque fissuras divisi, Cardinalis floris aut Rapuntii coccineis

nei quadantenus æmuli ; subsequente semine ruffo, pellucido, capsulis triangularibus (Rapunculorum, seu campanularum omnium more) incluso. Tota *Planta* perfervidi gustus est, atque gustata linguam vellicando quasi accendit, & urit : quin & è quacunque parte vulnerata lacteus succus emanat. In *Eri-cetis Regiæ* intra septa *Chambort* passim in humidis viget. Et circa *Aureliam, Lutetiam* petens inveni. Etiam *Parisiis* in orto *Regio* cultum observavi.

Explicatio Tab. XI.

In Tab. XI. I. A. *Gramen bicornè, seu distachyophoron monstrat.* II. B. *Alfines Lotoïdes Siculæ caulem, foliis, & capsulis seminalibus onustum.* Atque ibidem capsulam seminibus, inde exemptis apposuimus. III. C. *Rapuntii Soloniensis radicem Asclepiadis more, & caulem inferiorem foliis serratis onustum.* D. *Capsulas seminales.* e. *Semina minuta.* F. *Caulis summitatem floribus onustam.*

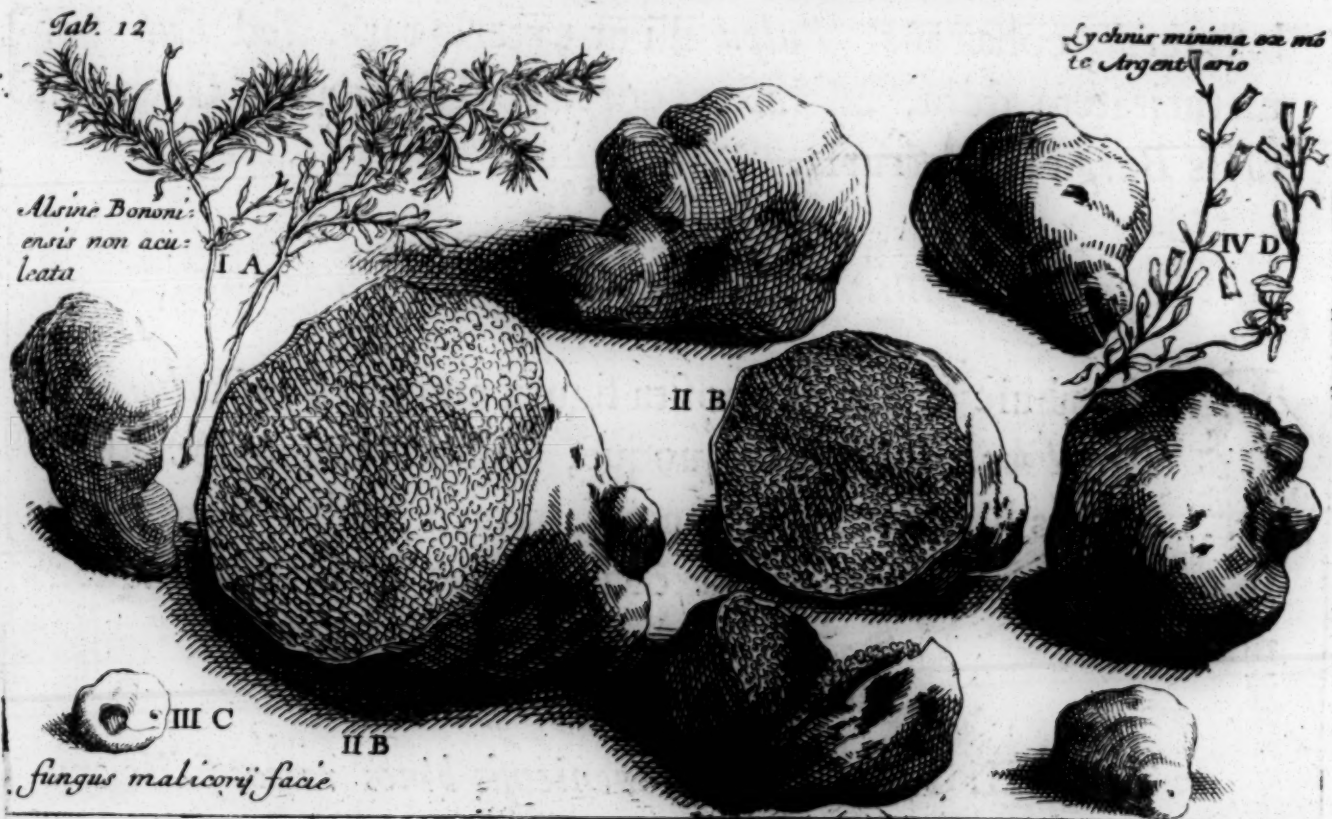
Alfina Bononiensis non aculeata.

Alfine hæc nostras humi procumbit, atque *Cauliculis* tenuibus, rigidulis, geniculatis, in plures *Ramusculos* distributis prædita est, circa quos *Folia* tenuia, angusta, *Tithymali leptophylli æmula*, denso stipatu invicem cohærent, quæ in senescente *Planta*, dum contrahuntur, aculeata videntur ; quod errandi forte occasionem præbuit multis, ut aculeatam *Alfinen* appellarent. *Flosculi* albidii, & *Capsulæ* aliarum more conspiciuntur. *Bononiæ* vidi, & ad vicum *Chantilly* suburbanum *Serenissimi Principis Condei munificentissimi Patroni* nostri.

Fungus

Fungus Siculus subcærulea pulpa, arillis flavis refertus.

F Ungum hunc globosa figura, nonnunquam ovata, crescentem vidimus, nucis Juglandis magnitudine. Breviori &

Fungus subcærulea pulpa arillis flavis donatus

crasso *Pediculo* terræ cohæret, *Cuteque* tegitur rugis quibusdam atque tuberculis exasperata, adeoque dura & crassa, ut corium repræsentet; *Pulpa* alioquin interiore, inchoata maturitate, subcærulea, absoluta *arillis* compluribus flavis referta. Hujus coriacei corticis decocto *Mesianenses* mulierculæ pannos lanæve subpurpurascente colore inficiunt. Autumni exitu mense Martio colligitur esui aptus, ubi & Catatumphuli nomine notus.

Fungus

Fungus Malicorii facie.

EST & hic quoque fungus notatu dignus, Mespili facie, lævis, vesiçæ forma, nigricantis coloris, intermediis fibris terræ cohærens. *Pulpa* illi ut cæteris rara, sed *Cutis* per maturitatem dura, ad instar corticis Mali Punici. Oritur in silvis *Bargæ* in *Hetruria*.

Lychnis omnium minima, ex monte Argentario.

RECTUS huic (nec proposita figura major) *Cauliculus*. *Folia*, *Flos*, & *Capsulæ* quoque, quibus semina includuntur, *Alfines* hirsutæ sunt, singulis tamen multo minoribus. In monte *Argentario* inter saxorum rimas & hiatus frequens pullulat.

Explicatio Tabulæ. XII.

In Tab. XII. I. A. *Alfines Bononiensis* binos ramos foliis onustos ostendunt. II. B. II. B. *Fungos subcærulea pulpa arillis flavis* donatos. III. C. *fungum Malicorii facie*. IV. D. *Lychnidem minimam ex monte Argentario foliis & capsulis seminalibus præditam*.

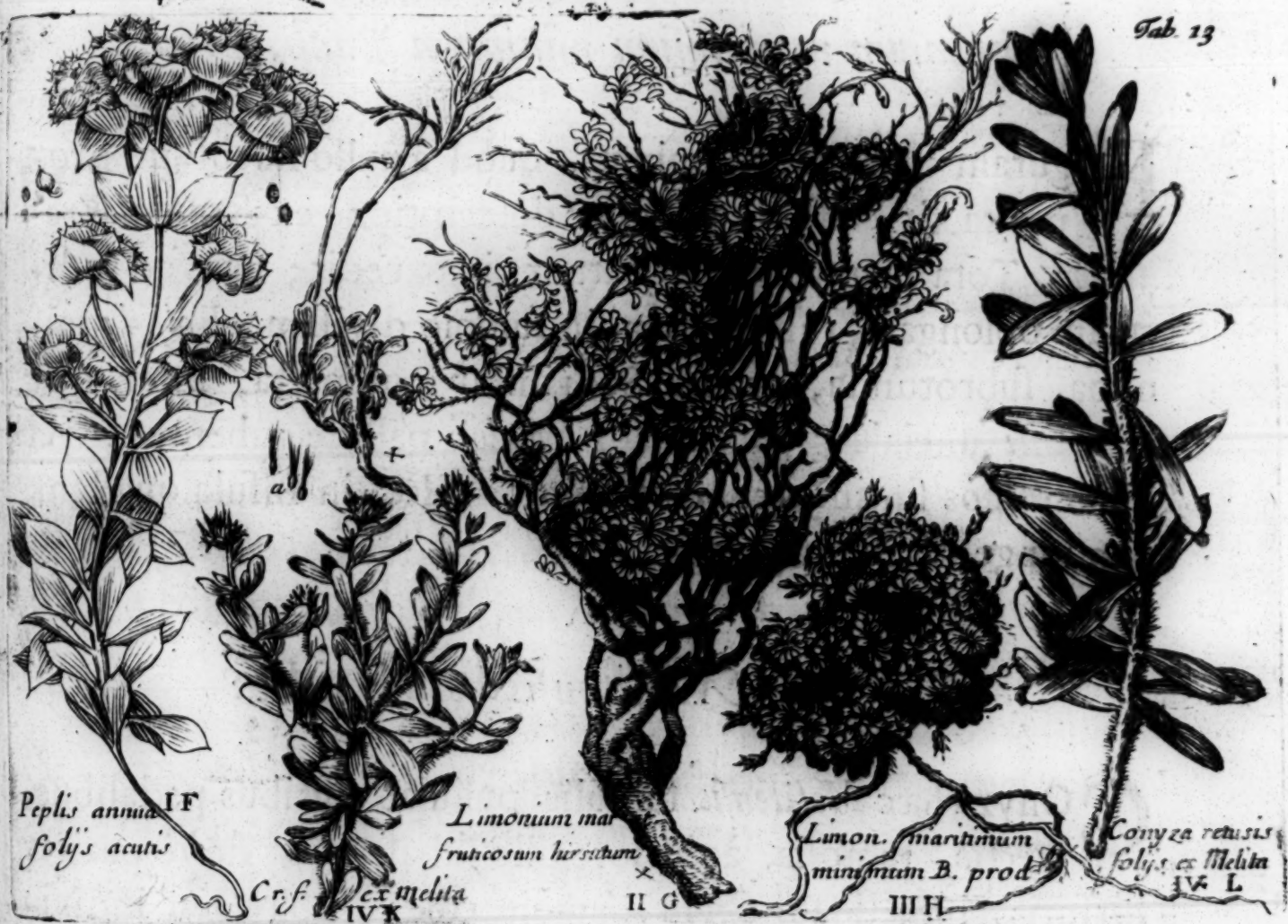
Peplis annua, foliis acutis, flore muscoso.

DODRANTALIS est huic *Caulis*, subrubens: dum in hortis colitur, ampla laxaque *Umbella*, & quasi comosa, alioquin contractiori donatur, ubi natali loco spontanea est. *Folia* exigua è rotundo acuminata sunt, herbæ terribilis
minora:

minora: *Flores* muscosos gerit: *Semina* vero in capsulis ad Echini formam aliquatenus involucris suis accedunt. In agro Lugdunenfi frequens inter segetes reperitur.

Limonium marinum, fruticosum, hirsutum.

Densa ramorum digitalis crassitie congerie fruticat
monium nostrum minimum, oblongis, cordatis, h

tisque *Foliolis*, crassis etiam ac instar Sedi cujusdam in orbem compositis, *Ramorum* cacumen occupantibus; è quorum centro *Cauliculus* interdum exit cum *Flore* & semine uncialis,

uncialis, vel biuncialis, aliquando longior. Licet idem hoc videri possit cum *minimo Bauhini* in Prod. descripto, ob insignes tamen quas protuli notas, quibus ab isto *Bauhino* variat, hic inter hunc meum rariorum Plantarum fasciculum non immerito sibi locum vindicet. In Insula *Dive Margaritæ*, & scopulis, saxisve ad oram maritimam *Galloprovinciæ* fitis, inveni plurimum.

Limonium maritimum minimum Baub. Prod.

Figuram tantum exhibuimus, quod à nullo hucusque proposita fit, adhibita insuper descriptione ex *Bauhini Prodromo*. Tota Planta uncias quatuor vix excedit; nam ad radiculam oblongam, rufescentem, in summo divisam, *Foliola* minima, subrotunda, crassa, *Sedi* instar compacta, inter quæ *Cauliculi* unciales, pauculos *Flosculos* pallide rubentes, vel subcæruleos sustinentes, exsurgunt. Hoc in Insula quadam, non longe *Massilia* provenit.

Conyza Melitensis retusis foliis.

Conyza hæc *Melitensis* furculis pullulat pluribus pedalibus, rectis, ramosis, à duriore pilo subasperis, *Foliis* pariter hirsutis, inordinate *Caulem* ambientibus, oblongis, indivisis, *Hyslopi*, aut *Olee Foliis* non dissimilibus, atque per extremum retusis: *Flores* huic radiati, in cacumine *caulium* auti luteo colore splendentes; quibus flavescentibus

bus succedunt *Semina*, quæ Conyzarum more in *Pappos* solvuntur. An descripta sit, nihil asseverabo; certe inter raras & elegantes locum suum merito tueri potest. Gignitur inter difficultates, & acclives ascensus saxorum & cautum *Melitæ Insulæ*, sub *Patrum Capucinatorum Cænobio*, ubi Dominus *Bonamicus* Medicus eruditus Anno 1668. nobis primo monstravit, atque ejusdem natales indicavit.

Explicatio Tab. XIII.

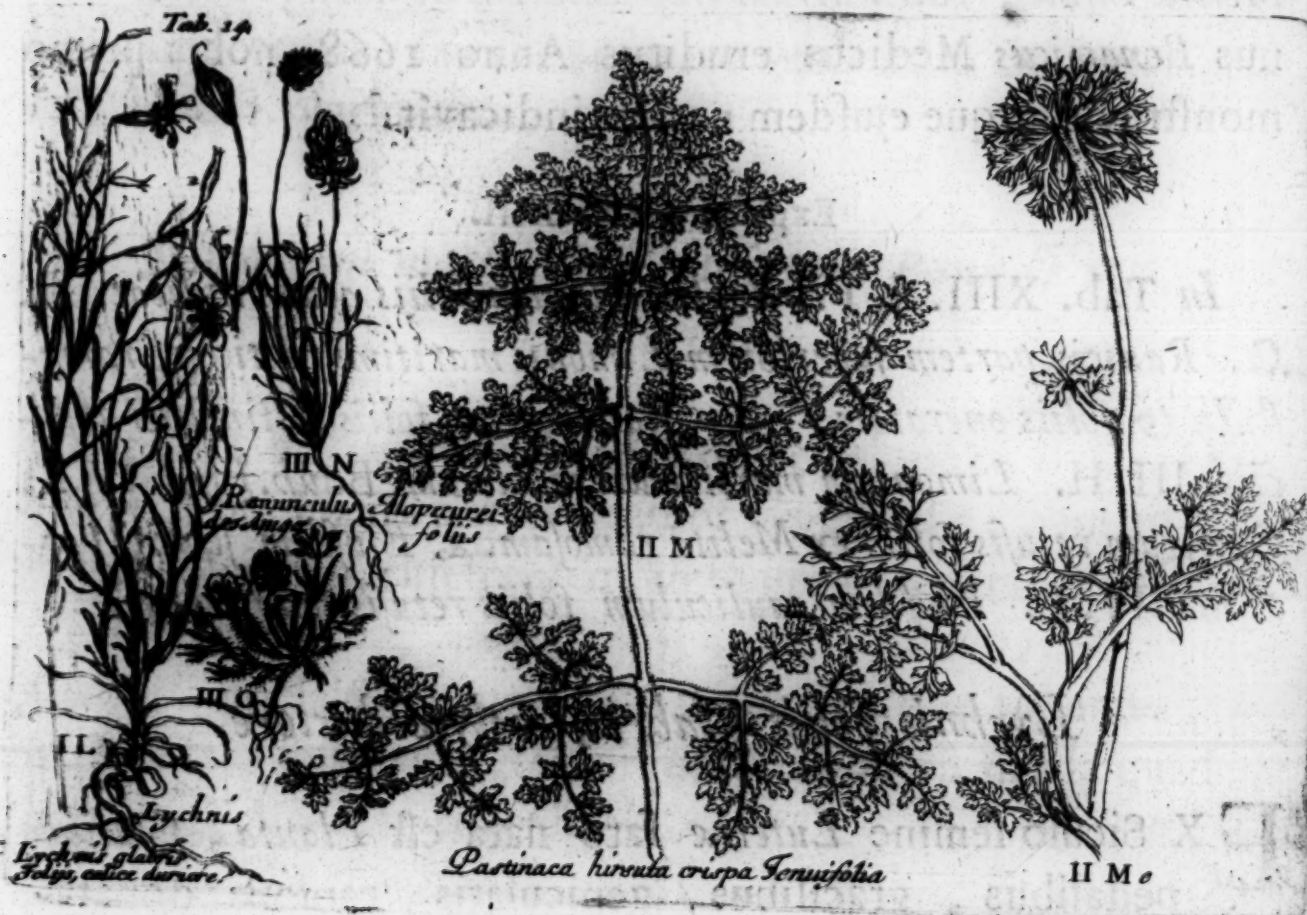
In Tab. XIII. I. F. *Peplin annuam foliis acutis indicat.* II. G. *Radiciſ partem ſuperiorem Limonii maritimi fruticosi, ramuſculis & foliis oneratam.* X. *Ramufculum foliis diſtinctius appiſtis.* III. H. *Limonium maritimum minimum, Baub. Prod.* IV. K. *Conyzam retuſis foliis ex Melita ramoſam.* a. *Ejuſdem ſemen pappoſum.* IV. L. *Ejuſdem cauliculum foliis retuſis longioribus.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore.

EX Siculo ſemine *Lutetiæ* ſato nata eſt *Planta*, *Caulibus* pedalibus, gracilibus, geniculatis, ramoſis donata, *Foliis* ad ſingulos articulos binis ſibi oppoſitis, anguſtis, duris, per extremum acuminatis, præſus *Vetonicæ Caryophylleæ æmulis*: *Floribus* ornatur in ſaſtigio cauliculorum ex calyce oblongo, canulato, dilute purpureis, quinque petalis præditis, *Pſeudomelanthii* ſimilibus; quibus evanidis ſuccedit oblongum *Pericarpium*, longiori pariter pediculo donatum, *Semine* minuto, fuſco prægnans. In proclivis circa *Meffanam* locis copioſe naſcitur.

Pastinaca tenuifolia Sicula, hirsuta, crispa.

PEdalis est hæc planta, subinde majoris altitudinis : *Caulis* illi rotundus, hirsutus : *Folia* crassa, crispa, & illa

quoque non leviter pilosa : *Umbella* latior, *Crithmi* spinosi forma, at *Semina* asperiora quam filvestris angustifoliæ vulgaris. Inter *Leocatam* & *Agrigentum* nascitur, in scopulo dicto *San Nicolo*.

Ranunculus Alopecuroides Ajugæ foliis.

EST Plantulæ hæc radice parva : *Foliola* habet plura, hirsuta, *Ajugæ* foliorum divisura valde æmula, exiliora tamen

men, ac longiora, sæpe iterum atque iterum divisa : *Cauliculi* plures enodes, aphylli ; quorum summitati *Flosculus* luteus quinque foliis constans infistit ; quo evanido, assurgit *Spica* leviter pilosa uncialis, biuncialis, ex *Siliquis* pluribus falcatis, sibi invicem dense congestis atque compactis, conflata, in quarum interstitiis reperiuntur *Semina* arcte rotatim addacta per intervalla : tota *Spica* (uno verbo) caudam parvam vulpinam refert, unde nomen à nobis inditum. Describitur pro Melampyro ab adversariorum autoribus. A D^{no} Morisone pro Ranunculo exhibetur *Præludiorum Botan. pag. 299.* & bene. Præcox est, & annua Plantula. Nascitur prope *Massiliam*, & *Aquas Sextias* in *Galloprovincia*.

Explicatio Tabulæ XIV.

In Tab. XIV. I. L. *Lychnidem* glabris foliis Calyce duriore repræsentat. II. M. *Folium integrum cum pediculis suis lobis ornatis pastinacæ hirsutæ, crispæ, tenuifoliæ.* II. M.e. *Caulem foliis superioribus & semine onustum.* III. N. *Ranunculum Alopecuroidem Adjugæ foliis.* III. O. *Ejusdem figuram ramosam & contractiorem.*

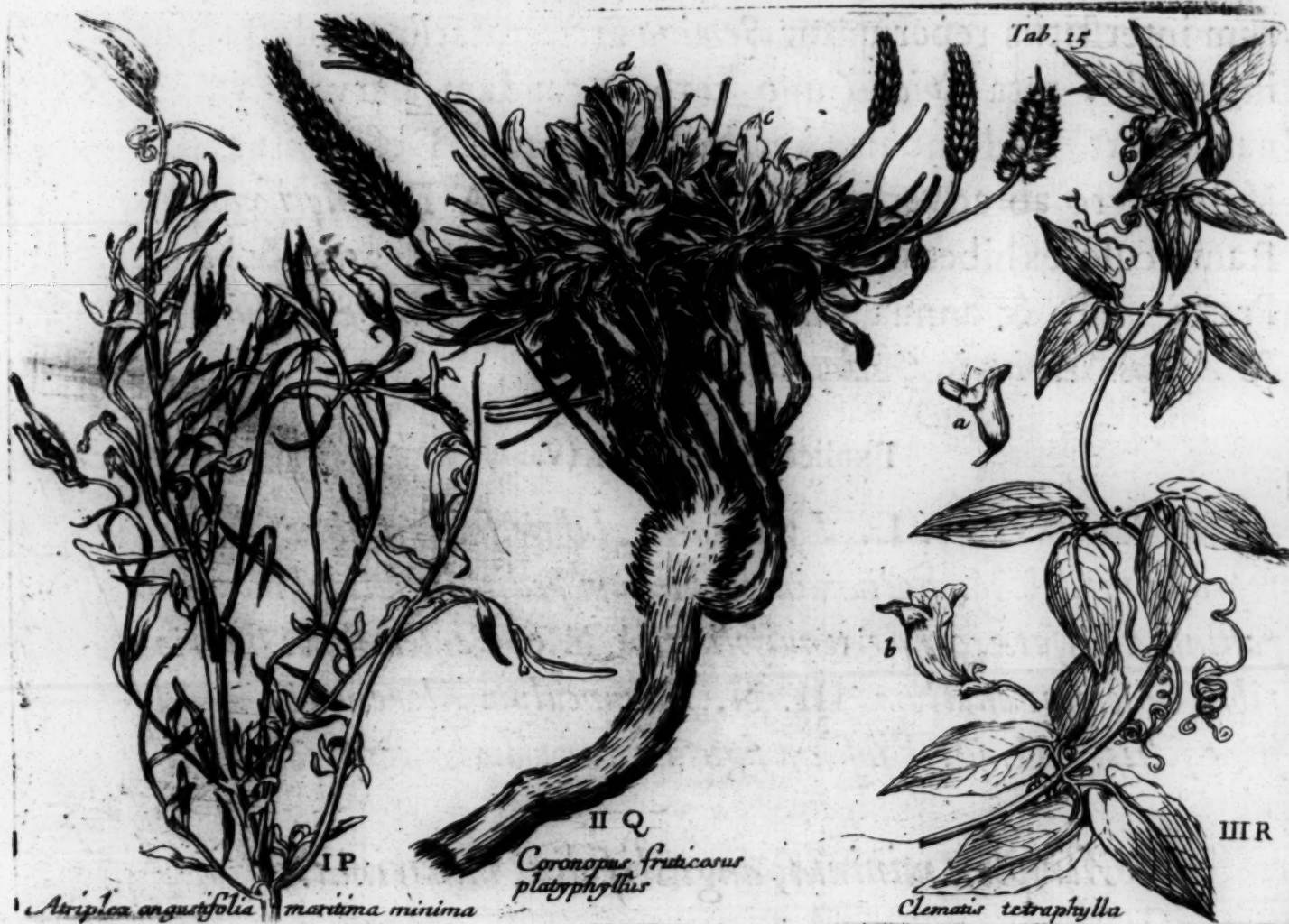
Atriplex minima, angustifolia, maritima.

Folia huic angusta sunt, Antirrhini minimi facie, incana pulveris marisque aspergine semper sordentia : *Semina* in exiguis nodis, capituli modo in unum coniectis, singulis tamen binis foliolis inclusis, *Spicam* quasi racemosam componunt, Kali minimi forma. A *Bigarone* Pharmacopola ex *Stæchadibus* allatam habui. Planta non multo major Icone est.

Corono-

Coronopus Siculus, fruticosus, platyphyllos.

Nihil differt ab aliis Coronopi speciebus hic, nisi quod crassa *Radice*, atque in summo multipliciter brachiata

quasi frutescat. Ei *Folia* sunt hirsuta, lata, brevia, paululum in ambitu divisa, quæ denso cespite *Plantam* coronant. In plaga maritima *Brazzetto* dicta, prope *Pachinum Promontorium* videre licet.

Clematis

Clematis tetraphylla Americana.

R Ara hæc, & peregrinæ elegantix *Planta*, ad Clematidum genus, & earum stirpium numerum, quæ adminiculis fulciuntur, revocari debet. Promit illa à *Radice* perenni, lignosa, *Caules* plurimos, quorum qui vetustiores, lignosi quoque sunt, novelli vero teneriores, prolixi, geniculati, rotundi, graciles juncis, lyrarum fidiumve chordis pares, quibus tanquam *capreolis*, & *viticulis* usæ (leguminum, & bacciferarum scandentium more) pergulas, aut pedamenta proxime astantia, hortensesque scenas scandit, quibus facili negotio innectitur, illasque convestit; *Foliis* quippe luxuriat, quum è singulis geniculis, bini *Pediculi* contra se positi nascantur, binaque singuli *Folia* sustineant longa, pulchre virentia, ad Mali Perficæ five Hemionitidis vulgo existimatæ faciem colore suo accedentia, inter quæ medius exit *Capreolus* intortus, quo adminiculo quæque prope assistentia apprehendit. *Flores* secundum *Cauliculos* ad foliorum exortum è *Pediculo* unciali pendent, decenter incurvi, oblongi, cavi, rotundi, forma atque magnitudine florum digitalis lutei minoris, per oras similiter incisuris quinque varie divisi, colore qualis in Avellanæ nucis cortice, vel Cannella aut Cinamomo vulgariter sic dicto conspicitur; quatuor intus staminibus, singulis *Apices* binos gerentibus foliaceos, nigricantibus maculis notatos, subsequuntur *Siliquæ* figurâ Smilacis hortensis quibus *Semen* includitur. *Florentiæ* vidi in hortis illic peramanis. Hyeme superest, frigoris (ni acerrimum fuerit) patientissima.

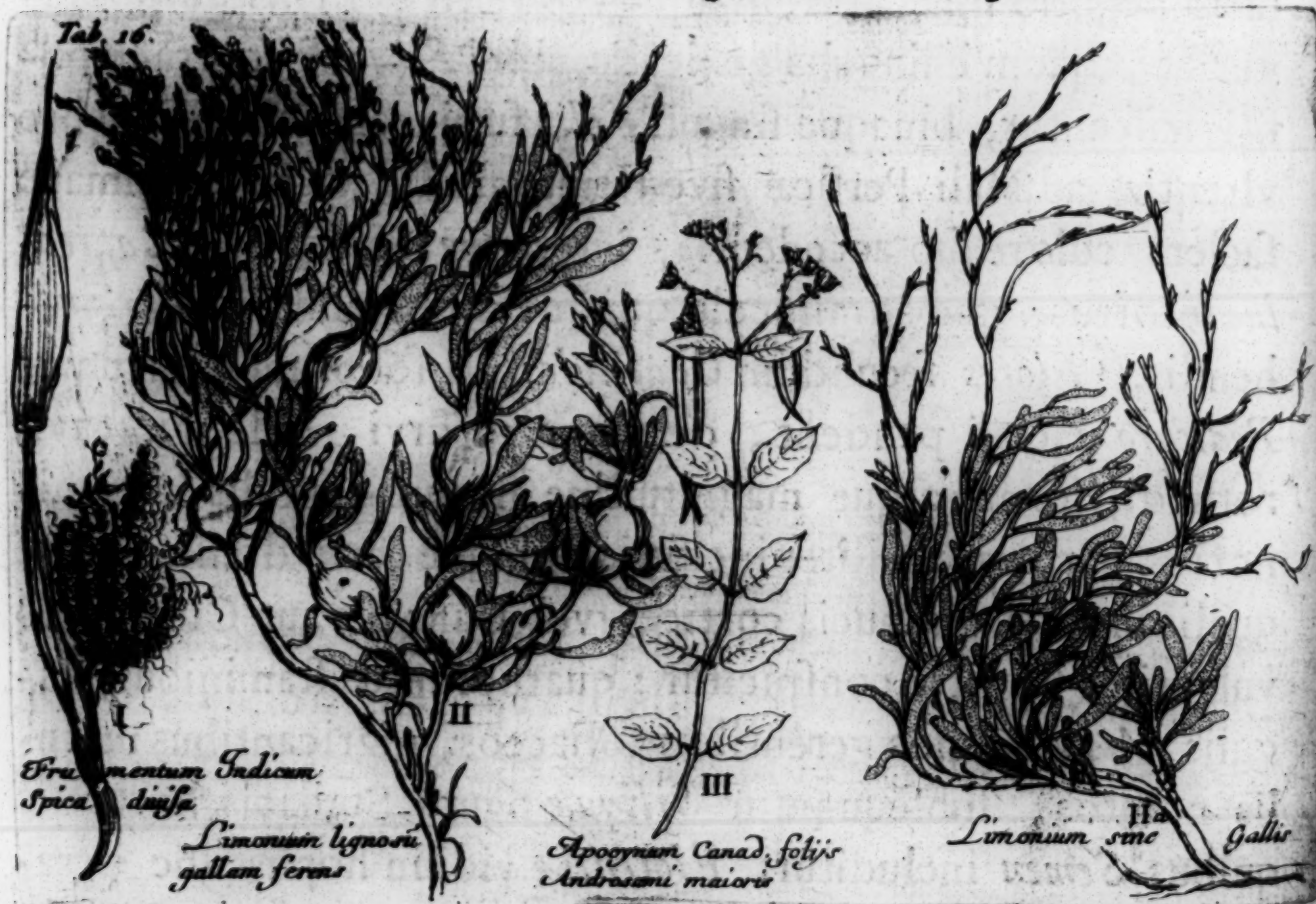
Expli-

Explicatio Tab. XV.

In Tab. XV. I P. *Atriplicem angustifoliam maritimam minimam indicant.* II. Q. *Coronopi radiceis partem superiorem plurifariam furcatam, foliis latis & caulibus spicis oneratis.* III. R. *Clematidem tetraphyllam.* a. b. *Ejusdem florem unifolium in marquinquefariam incisum.*

Frumentum Indicum spica divisa, seu polystachites.

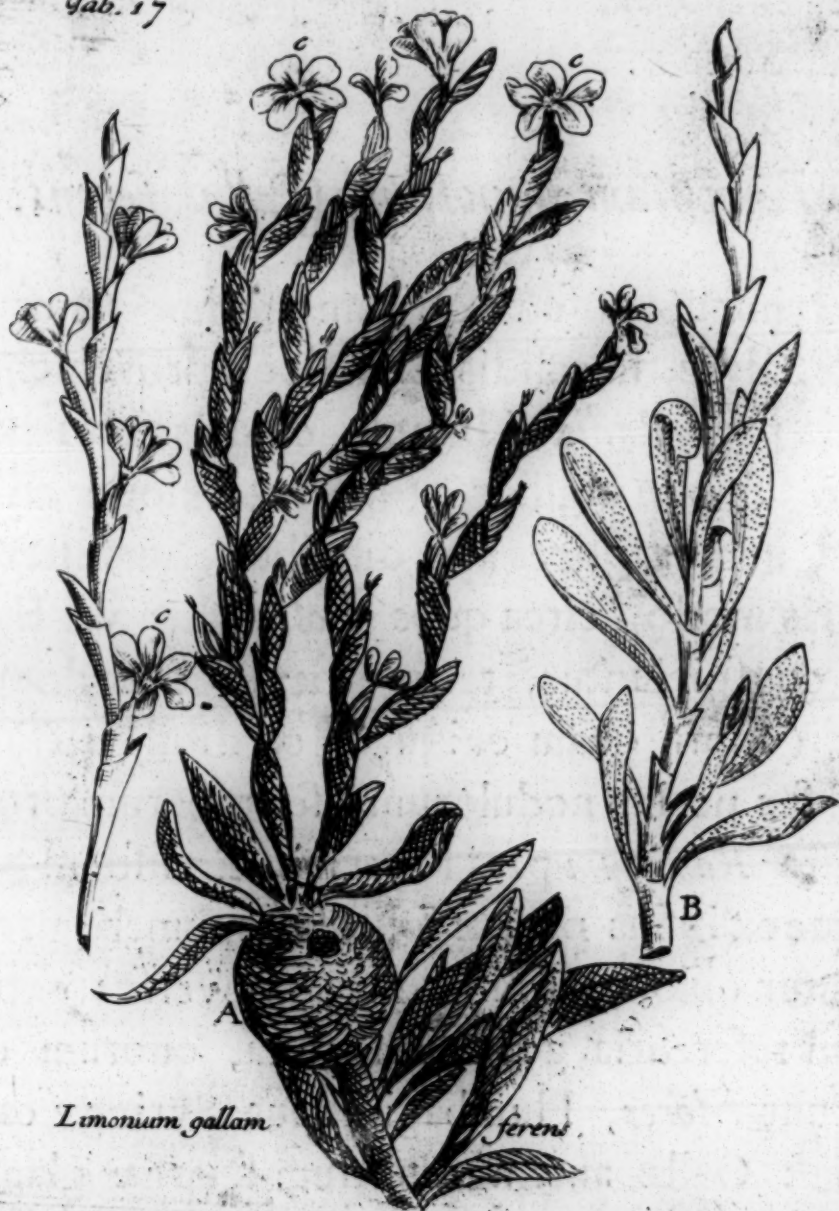
Quantum vulgare frumentum assuetis oculis gratum & jucundum, tantum rarioris spectaculi semper erit, triti-

cum Turcicum, quod *Mais* vocant, ob *Spicas* prægrandes, atque torosas,

torofas ; rarius vero, & spectabilius illud ipsum videri potest, ubi quis *Spicas* illas in plures findi observaverit. Nam, ut in

Tab. 17

Limonium gallam

ferens

tritico nostro quandoque fieri contingit, in hoc *Indico* alias *spicas* minores circum adnatas veluti *Ramos* spargere observamus, ut ex *Icone* nostra primo intuitu quivis discere potest. Nunquam cessat natura, in magno gaudio fertilitatis suæ, ulterius progredi, in iis autem maxime, quæ homines juvant, aluntque. Ipsius hujus tritici peregrini calamo ad-

E

natos

natos sæpenumero observavi fungos, ceparum instar, è pluribus tunicis compactos, qui tandem nigrescentes in pulverem abiere. In *Calabria* inveni ad pagum & *Cænobium Sancti Dominici Soriani*.

Limonium lignosum, Gallas ferens.

Pulcherrimum profecto est *Limonii* hoc genus, etiam baciferæ *Salviæ*, in calidis *Cretæ* locis proveniente, raritate & elegantia par. *Radix* ei lignosa, coloris rubri *Brasilii*, humano crure subinde crassior atque prolixior : ab hac *Cauliculi* plures, in multiplices alas distributi, humi sternuntur *Polygoni maris* modo, circa quos *Folia Oleæ* vel *Halimi* vulgaris æmula conspiciuntur, tactu aspera : quandoque una cum *Cauliculis* (supra quam cuiquam credibile est) numerosâ gallarum, seu potius nodulorum, seu tuberum provenientium copiâ onusta *Ramorum* pars superior. Ex iisdem gallis nodulisve, atque ex ipsius plantæ foliis sæpenumero procreantur & protruduntur oblonga foliola furcata, versus extremum unguis avium referentia, ac sursum erecta, quorum è sinu alternatim exeunt *Flores*, *Plumbaginis* aut *Syringæ cæruleæ Flo- rum* forma : Gallæ autem interdum quernæ glandis magnitudinem æquant. *Agrigenti* locis incultis magna fœcunditate, majorique nobis oblectamento luxuriantem plantam, *Gallis* nodulisve suis venuste oneratam, offendimus.

Limonium

Limonium lignosum Gallis viduum.

OMnibus suis partibus supradicto Limonio non abfimile
esset, si gallos nodulosve proferret, paremque *Foliorum*
magnitudinem assequeretur. Ad *Pachynum Promontorium* in
loco *Brazzetto* dicto visitur.

Apocynum Canadense foliis Androsæmi majoris.

HÆC planta raritate atque elegantia insignis, *Arbusculæ*
more erigitur: *Caule* pedali & longiori, enodi, aphyl-
lo, subrufo, superne in varios atque multiplices *Ramos* distri-
buto atque diviso, donatur. *Folia* bina subrotunda, *Androsæmi*
majoris foliis quam proxime accedentia, è regione petiolis su-
is *Caulibus* adhærentia, adornant totius plantæ compagem.
Ab extremis cimis *Caulium* exeunt ramatim *Flosculi* è diluto
rubore leviter purpurascens, *Lilii convallium* aut *Unedonis*
caliculati; quibus subeunt *Siliquæ* *Asclepiadis* angustiores,
candida intus lanugine, & semine compresso, plano, subrufi
coloris refertæ: *Radices* longe lateque sub terram serpen-
tes admodum *vivaces* sunt, & subinde progerminant in
calcatis areolarum semitis. Lacteo succo scatet, qui ema-
nat quacunque parte vulneretur, ceterorum sui generis omni-
um adinstar. Muscarum pernicies est, si *Floribus* infideant.
Luxetia in *Horto Regio* videri poterit copiose.

Explicatio Tabulæ XVI.

I. *Frumentum Indicum spica polystachiophora, seu multipliciter*
E 2 *divisa*

divisa, cum particula culmi thecam emittente, & folio sursum tendente, ostendit. II. Limonii lignosi ramum foliis, & gallis seu tuberculis, ab insecto sese ibidem includente factis, præditum. II. a. Ejusdem Limonii caulem foliis tantum præditum, sine gallis aut tuberculis. III. Apocyni Canadensis foliis Androsæmi majoris caulem, foliis, floribus, & siliquis binatim conjunctis oneratum.

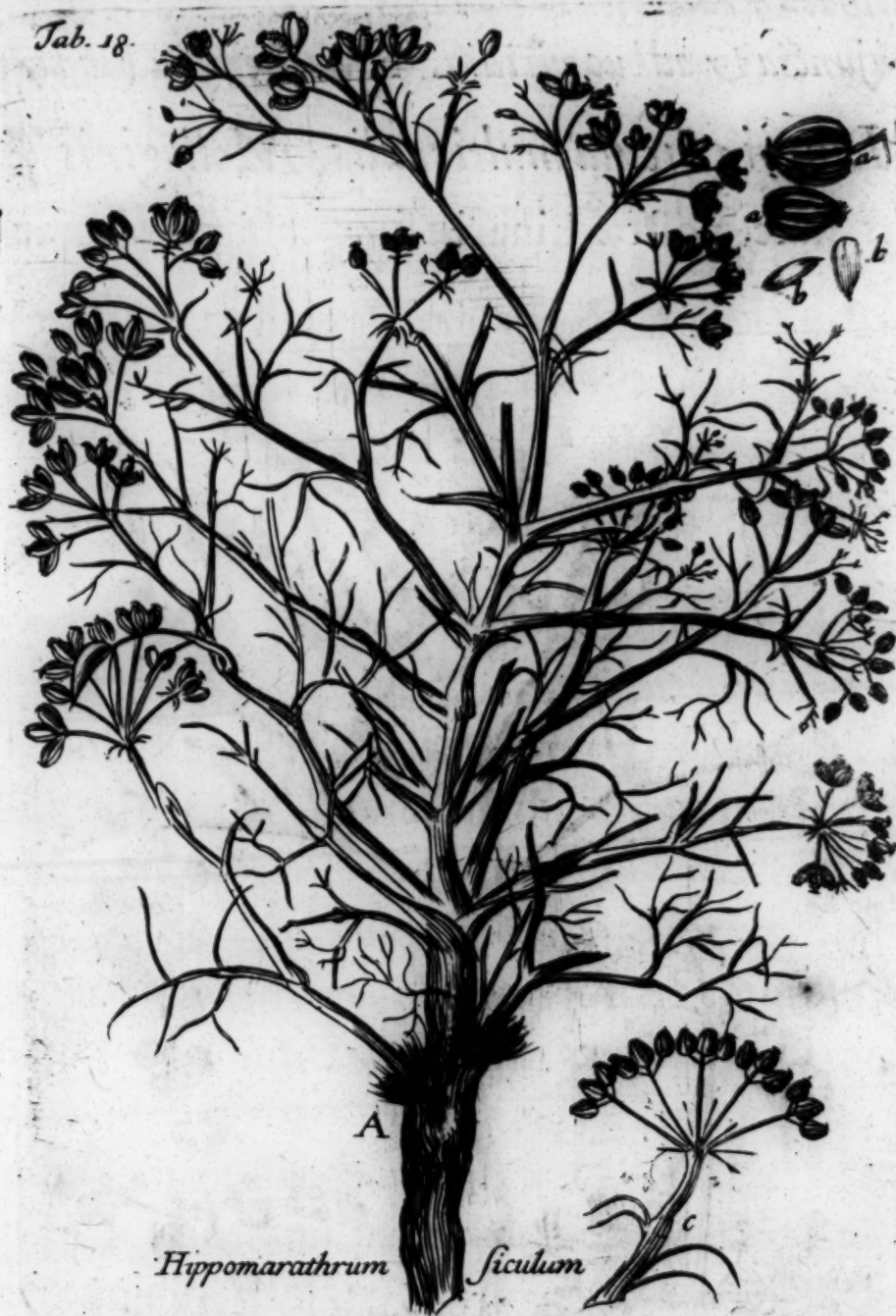
Explicatio Tabulæ. XVII.

In Tab. XVII. A. indicat caulem cum galla seu tuberculo foliis & floribus onustum. B. Ejusdem caulem sine Floribus. c. c. c. Flosculos.

Hippomarathrum Siculum.

R Adix huic longa, crassa, summa parte (ut pleræque ferulacei generis plantæ) villosa : Caulis cubitalis, aut bicubitalis, interius fungosus, exterius striatus, seu sulcatus, multis alis hinc inde à Caule præcipuo emergentibus : Folia Penceyani, quandoque Sefeli, aut Fœniculi modo divisa, duriora, & firmiora tamen. Sic enim in Sicilia Planta hæc sponte nata foliis ludit, comantibus semper in Umbellis, magnis, pluribus flosculis luteis; quibus discussis atque evanidis, exterius succedit Pericarpium fungosum, sulcatum, asperum, pisi maximi magnitudine, quod adhuc viride tam arcte conjungitur, ut unum videretur; cum exsiccat tamen binatim finditur. In singulis Pericarpis hujusmodi fungosis, latent singula Semina oblonga, Tritici grano paria. Honorius Bellus, Casparus Baubinus, & Prosper Alpinus hujus Hippomarathri meminere. D. Morisoni ꝑꝑꝑ m arathrum hoc describit sub Cachryos

Cachryos nomine, Peucedani folio, semine fungoso, sulcato, aspero. Propter fungosum Pericarpium Semen obtegens, fa-

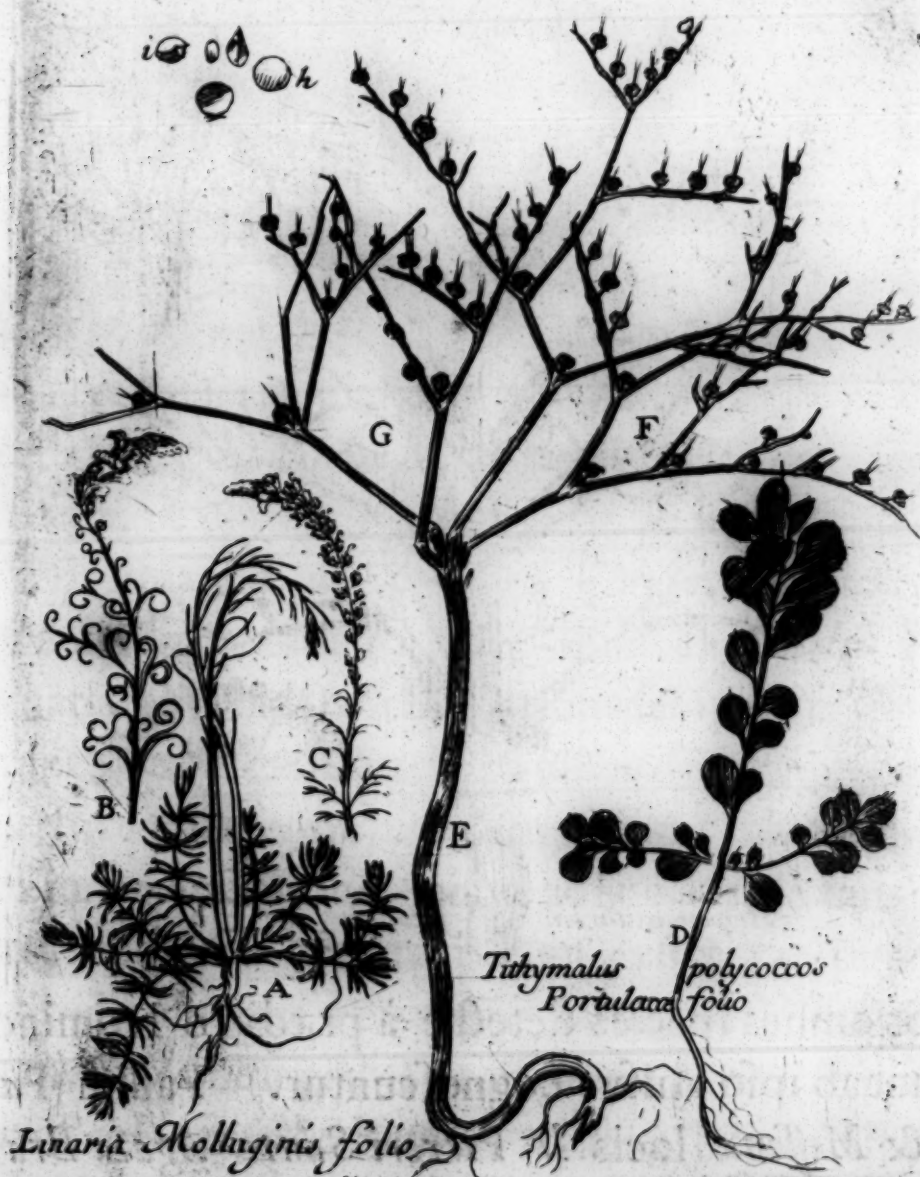
cile Cachryos omnes species detectæ à prædicto Domino, vel detegendæ aut ab ipso aliisve cognoscuntur. Passim Panormi Agrigenti, & Messanæ locis li Pirreri Santa Agata Brazzo di San Raneri dictis, alibique per Siciliam conspicitur satis frequens.

Expli-

In Tab. XVIII. A. indicat radicis partem Hippomarathri Siculi cum caulibus & ramis semine onustis. c. Umbellulam. a. a. Bina semina conjuncta & adhuc viridia. b. b. Semina bina exemta.

Linaria Sicula multicaulis, Molluginis folio.

Caulis huius nostræ Linariæ sunt cubitales, rotundi, ramofi,

Linaria Molluginis folio

subrubentes: Folia angusta, unciam longa, inferiora circum

cum *Genicula* stellatim radiata Molluginis instar, superiora autem inordinate disposita, illaque Kali modo carnosæ, fulco canulato per longitudinem decurrente. *Lutetiæ* versus finem autumnii hujus *Linariæ Folia* frigoris inclementia crispabantur: *Flores* lutei, & vulgaris *Linariæ* minores. *Floribus* fatiscentibus succedunt *Capitula* rotunda, in quibus *Semen* latet. *Radix* perennis, tenuis, & fibrosa subest huic *Linariæ*, quæ tota æstate floret *Panormi*, & copiose etiam alibi, in *Sicilia*. An *Linaria Cretica angustifolia Chusii*.

Tithymalus Siculus polycoccus Portulacæ folio.

Noster *Tithymalus* affurgit *Caule* pedali aut altiore, superne amplo & valde ramoso, *Foliis* ad *Portulacæ*, vel *Tithymali helioscopii* figuram circumvestito. *Flores* & *Semen*, ut in ceteris suæ classis, in alarum sinibus atque ipsis ramis insident, & ordine distribuuntur; rotundis subsequenter capitulis, binis tenuibus apicibus donatis, in quibus *Semen* *Cannabis* figura, atque colore concluditur. Ea est plantæ ejusque alarum durities & contumacia, ut media hyeme arida, & *Foliis* spoliata perduret adhuc, & *Capsulas* seminum (quod notatu dignum) unguibus frangere, aut evellere (adeo pertinaciter hærent) sine rami particula non possis. Ex *Semine* deciduo quotannis renascitur. Hujus meminit Doctor *Hycinthus Ambrosinus Benoniensis* in sua *Phytologia* in folio 532. sub nomine *Tithymali Bacciferi*; an idem cum nostro judicare potest *Jacobus Zanoni* Pharmacopæus, & Botanicus ejusdem urbis laudatissimus, ad quem è *Sicilia* semina nostri transmi-

transmissimus. Tota planta succo lacteo (ceterarum suæ sortis more) turget.

Explicatio Tabulæ XIX.

In Tab. XIX. A. Denotat folia Linariæ Molluginis folio per terram strata. B. Ejusdem flores in cimis. C. Ejusdem capsulas seminales itidem in cimis. D. Tithymali polycocci folia sub exortum Portulacæ instar. E. Radicem. F. G. Ramos feminibus onustos. h.i. Semina ejusdem.

Pulegium tomentosum minimum.

A Vulgari Pulegio nihil discrepat nisi parvitate, & foliis longioribus, atque lanuginosis. Plantula hæc ad dimidium palmum non accedit. *Flores* non bene expressit sculptor. In pratis non procul à *Corleone* in *Sicilia* inveni.

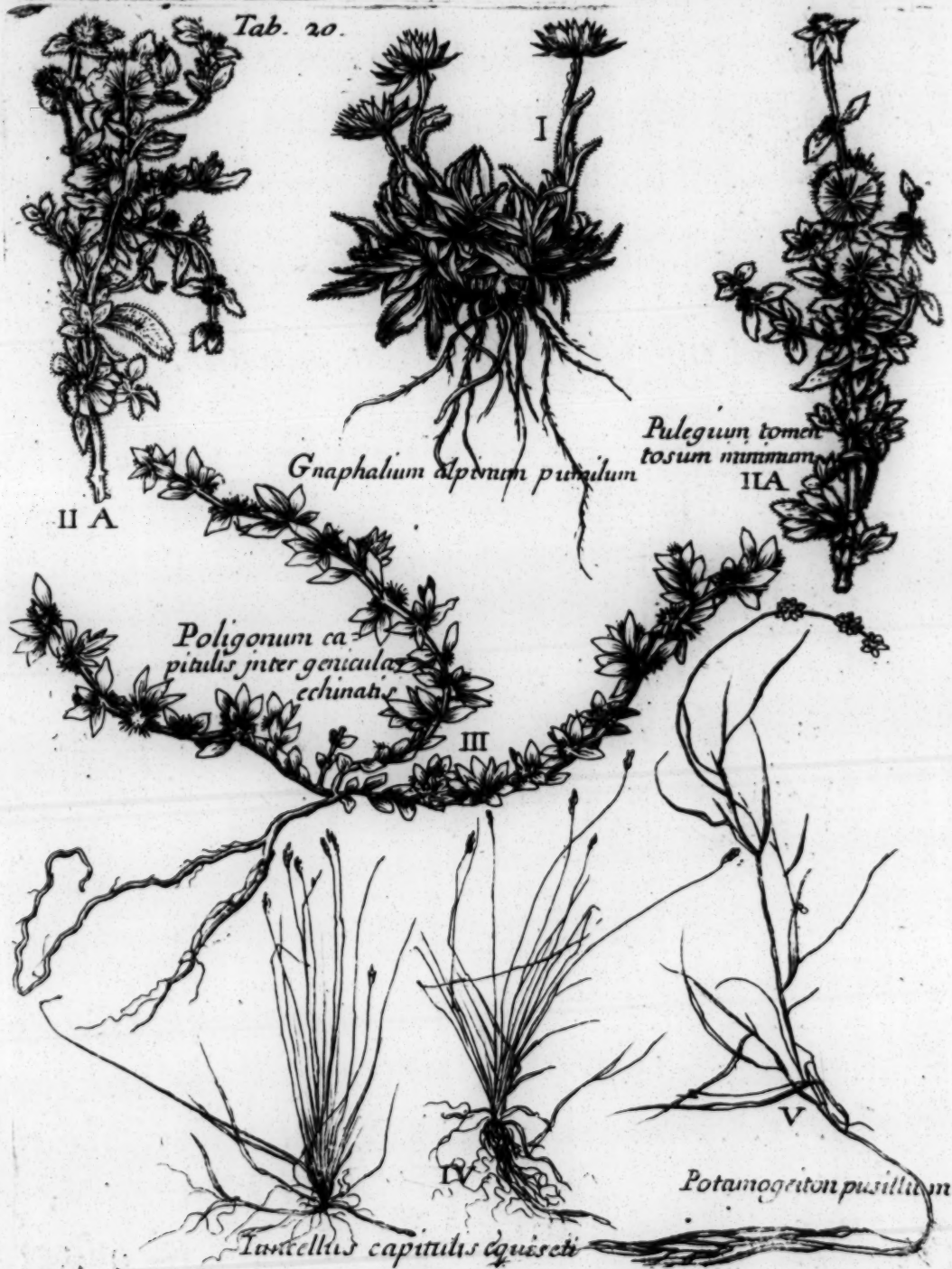
Gnaphalium Alpinum nanum, seu pumilum.

HOC, Gnaphalio montano simillimum, sola partium singularum exilitate differt, figuram enim propositam parum excedit. In monte dicto *Cinione di Farnano* prope *Mutinam* viget plurimum.

Polygonum capitulis ad Genicula echinatis.

HUIC Polygono tenuis est *Radix*, prolixa, & dura: *Cauliculos* habet tres aut quatuor humi jacentes, palmares, circa quos *Folia* *Herniariæ*, aut *Polygoni montani*, in crebris *Geni-*

Geniculis plura simul juncta, atrovirentia, inter quæ nescio quid *Flosculorum* muscosorum apparet, subsequenter verti-

cillis brevibus aliquot apicibus, veluti echinatis, in quibus minutum Semen includitur. In *Ilua* insula juxta *Portolongoni* munimenta, & nova mœnia visitur.

Juncellus minimus capitulis Equiseti.

Juncello nostro multæ sunt *Radiculæ* repentes, non sine fibris capillaceis, è quibus enascuntur stili, seu junci plures, tenuissimi, unciales, biunciales, quorum singuli capitulum minimum sustinent Equiseti æmulum. Ad ripam *Ligeris* vidimus.

Potamogeton pusillum fluitans.

PRO *Radicibus* huic sunt fibræ longissimæ: *Cauliculus* drontalis, tenuis, ramosus: *Folia* longa, inordinate disposita, pene capillacea, quandoque Fœniculi five Peucedani similia. *Flosculi* in biunciali pediculo sunt muscosi, spicati, subsequenter Granis minutis, & asperis, compluribus simul conjunctis. *Catana* è fontibus eduximus. Species hujus longe amplior prope *Lutetiam*, in *Sequana* fluvio visitur. *Casparus Baubinus* utriusque meminit.

Explicatio Tabulæ XX.

In Tab. XX. I. *Gnaphalii Alpini pumili radicem, folia, & caules floribus oneratos ostendit.* II. A. II. A. *Pulegium tomentosum minimum.* III. *Polygonum capitulis inter Genicula echinatis.* IV. *Juncellum capitulis Equiseti, duplici figura.* V. *Potamogetiti pusilli figuram; ubi vitiose exhibentur flores à calcographo: debent esse Galeati vulgaris more.*

Rhamnus Siculus pentaphyllos.

Elegans hic *Frutex* veteribus, atque neotericis Botanicis incognitus, Rhamni speciebus adscribi debet, tota figurâ, ac partibus singulis speciem Rhamni testantibus. Com-

Tab. 21

Rhamnus pentaphyllos

pluribus virgultis Pruni silvestris modo frutescit, & humanæ proceritatis modum seu mensuram nonnunquam superat. Huic rami multiplices, & varii, duris & crassioribus spinis

F 2

armati :

armati: *Folia* in singulis pediculis quina, quorum singula Jasmini lutei foliis sunt angustiora, indivisa, versus extremum latiora, atque rotundiora, hilari virore nitentia: *Flores* candidi, plures ab uno pediculo tenui, longo, racemoso penduli, quibus fatiscentibus succedunt *Baccæ*, Myrtillorum baccis similes, ast majores, per maturitatem rubræ, *Putamine* osseo & duro præditæ, in quo *Nucleus* tenui membrana vestitus. Prope *Panormum* in agro dicto *Fundaco dell' Abbate* ad sepes: in *Africa* etiam nasci nonnulli dicunt. A colonis & villicis circa *Panormum* dicitur *Zaccati*.

Explicatio Tab. XXI.

Tab. XXI. *Rhamni pentaphylli* designat caudicem spinis longissimis, atque foliis quinis in unum centrum concurrentibus, & à longis pediculis pendentibus. a. & b. *Ramusculos* in summitate foliis & fructibus oneratos indicant.

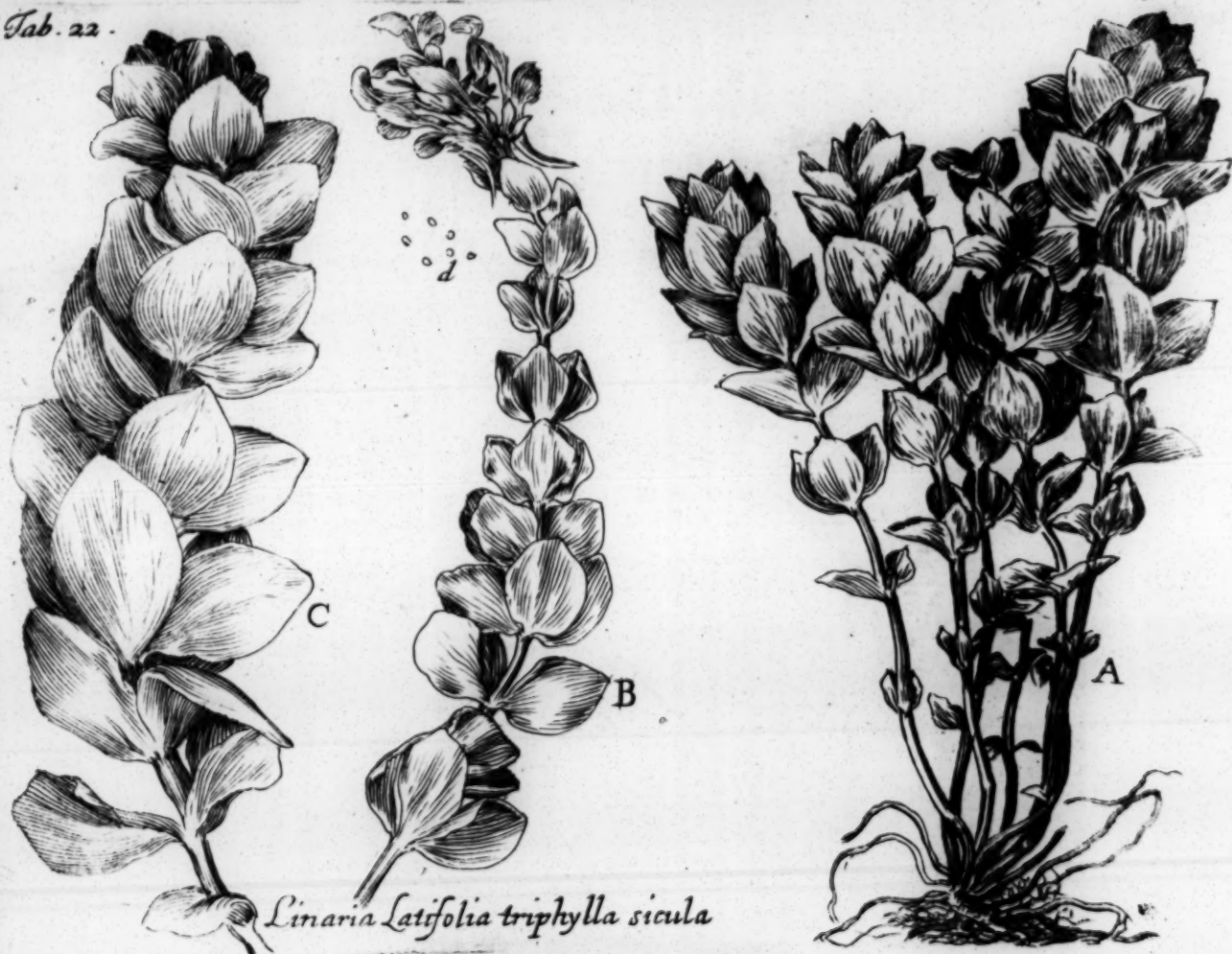
Linaria Sicula, latifolia, triphylla.

Caulis habet rotundos, glabros, pedales, subinde majores, quandoque plures ex unâ *Radice* exeuntes: *Folia* terna, subrotunda, unciam lata, nonnihil longiora, ordinatim adversis inter se petiolis disposita, bina tantum in summo *Caule*, cujus extremo spica *Florum* eminet, *Linariæ* vulgaris ritu; *Flores* singuli antè rictu, & postèrèus calcari cæruleo palleſcente donantur. Sequuntur *Capsulæ* (congenerum more) in quibus continetur exiguum *semen*: *Radix* subest fibrosa. Floret æſtate in montibus *Hyblæis*, circa *Syracusas*, & alibi illic paſſim reperitur. Bauhiniana

Linaria

Linaria triphylla latifolia (excepta nota *Brachiata* in *Caulis* summitate) cum nostra omnino convenit.

Tab. 22.

Linaria Latifolia triphylla sicula

Explicatio Tab. XXII.

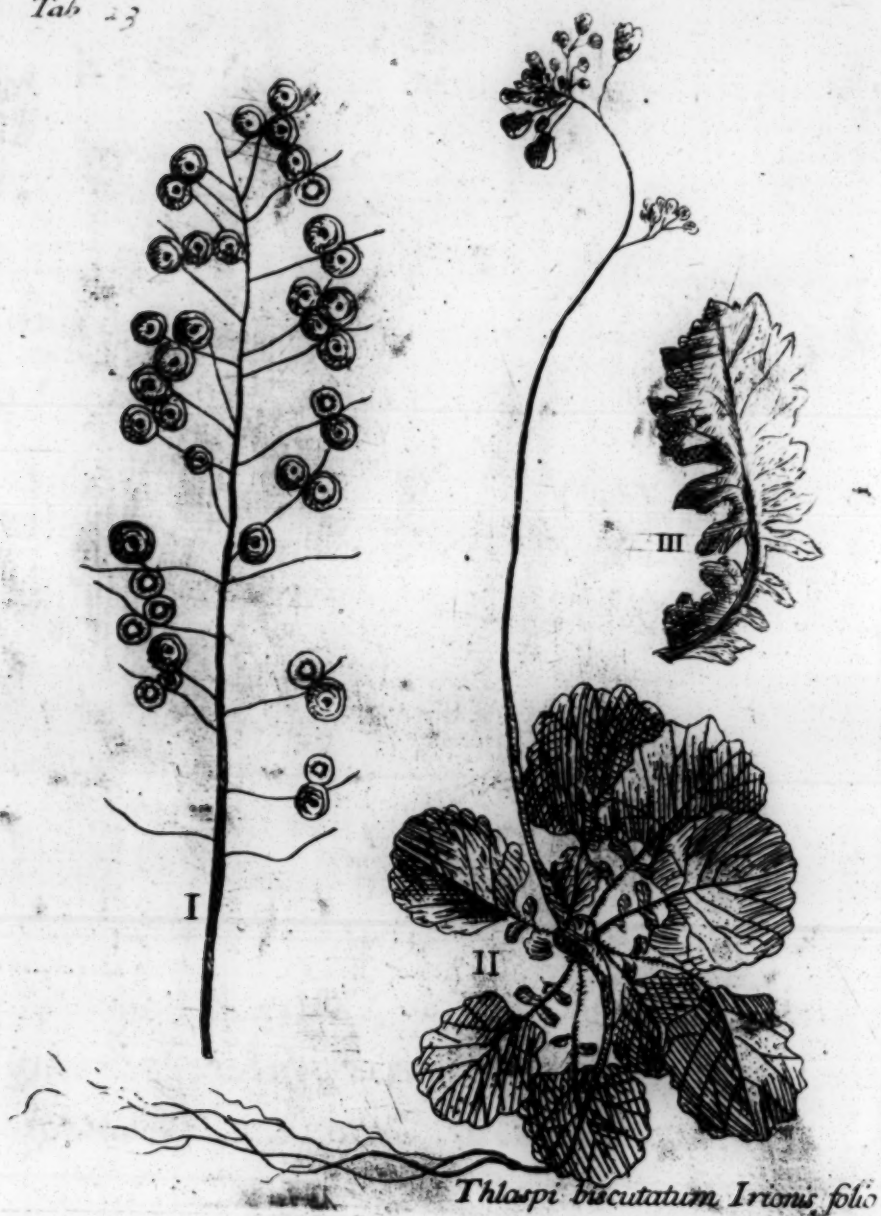
In Tab. XXII. A. Indicat *Linariæ* plures cauliculos ex radice emanantes foliis tantum onustos. B. Unum cauliculum cum floribus. d. Semen. C. Ejusdem caulem foliis latioribus præditum.

Thlaspi biscutatum *Raphani* aut *Irionis* folio.

CUM omnibus biscutatis *Thlaspios* speciebus convenit hæc nostra *Caule*, *Flore*, *Fructu*; *Foliis* solummodo discrepat, quæ *Raphani* aut potius *Irionis* forma, & magnitudine sunt: *Radice* est. admodum exili & imbecilla, ex qua sæpe-

sæpenumero plures *Cauliculi* exeunt. *Annuum* est hoc no-

Tab. 23

strum. Circa *Panormum*, *Agrigentum*, & *Massiliam* copiose
gignitur, locis in incultis & asperis.

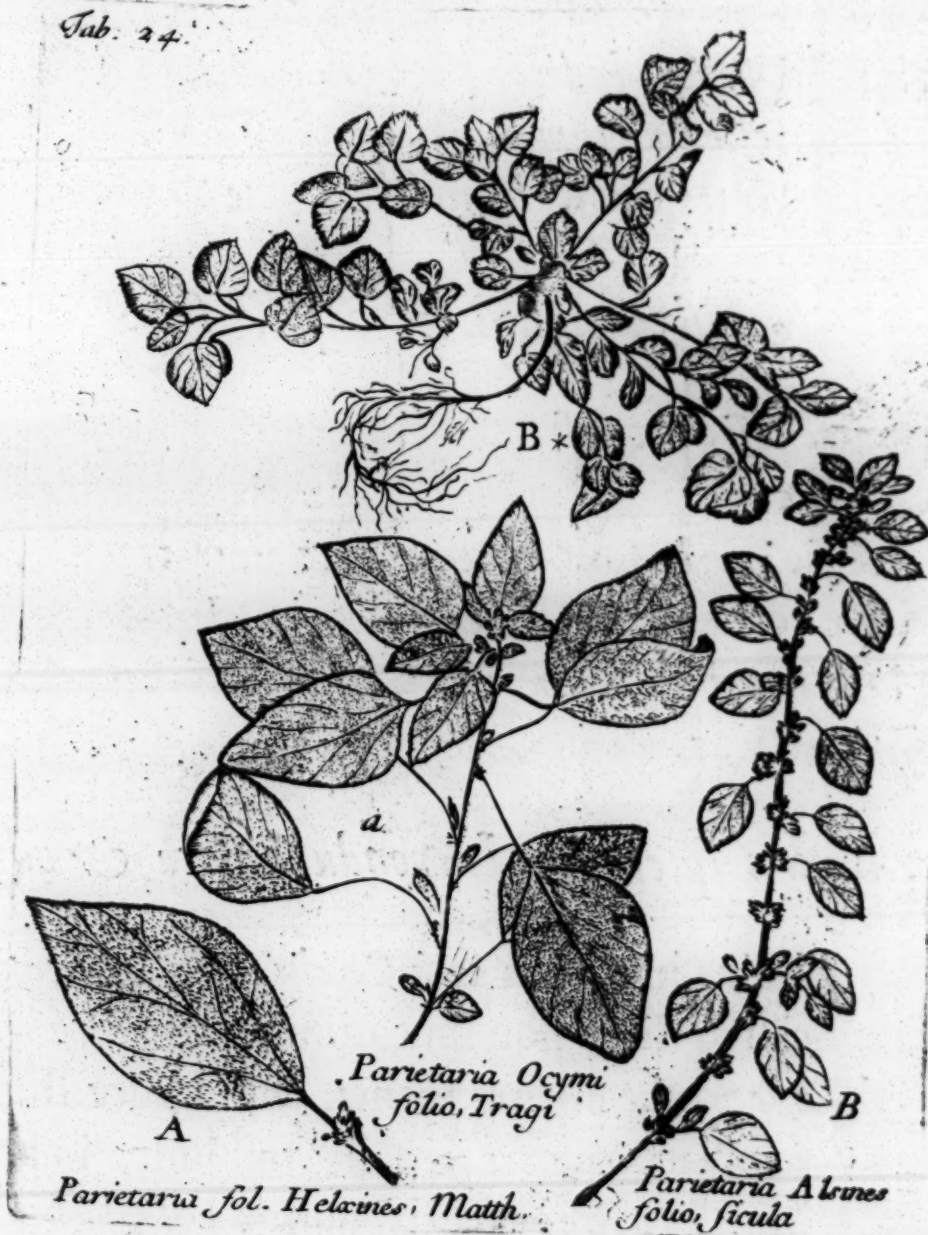
Explicatio Tabulæ XXIII.

In Tab. XXIII. I. *Thlaspios bicuscutati Irionis folio* *Semina*
biscutata

biscutata in summitate caulis indicat. II. Ejusdem *Thlaspi* interiora folia per terram strata, & caulem floribus oneratum. III. Folium superius sinuatum.

Parietaria Sicula Alsines folio.

A *Parietaria* minore *Tragi* & à vulgari *Matthioli* differt

hæc *Foliis* tantum, quæ minima sunt figura atque magnitudine

gnitudine Alfinēs paria. Singularum A. a. B. B * Icones in tabella nostra discriminis gratia proposuimus. Nostra passim per universam Siciliam viret: in montibus *Hyblæis* oppido *Mililli* vicinis, *Catanæ*, *Messanæ*, & Agrigenti sæpius vidimus, & legimus.

Explicatio Tabulæ XXIV.

In Tab. XXIV. A. Indicat *Parietarim Helxines folio*. a. *Ocymi folio*. B. *Alfinēs folio*, una cum caule seminibus onerato. B * *Ejusdem folia per terram strata cauliculis innixa*, sine Seminibus.

Alfine palustris Serpilli folio.

PARVIS est *Foliis* carnosis, *Gratiolæ Hyssopifoliæ* angustioribus, ad cauliculorum humi jacentium nodos binis ex adverso positis; *Floribus* in foliorum sinu rubentibus, exiguis capsulis, & semine *Alfinēs* vulgaris. Integra planta dimidiæ palmæ magnitudinem vix æquat. Locis palustribus circa *Syracusas* nascitur.

Horminum spicatum Lavendulæ flore, & odore.

HORMINI hujus in *Sicilia* nati *Caulis*, *Folia*, *Semina* Hormino *Sclarea* dicto non sunt dissimilia; *Flosculi* purpureo-cærulei *Lavendulæ* florum forma, & magnitudine, *Caulem* quadratum verticillatim per intervalla ambiunt, in longissimæ spicæ modum digesti; quos subsequuntur *Vascula* quinquefarium denticulata in margine superiore, quæ sursum versus erecta, caulique appressa, & subrubentia, quasi bifloræ plantæ, peramicæna

peramœna specie, prolixam, & non marcescentis coloris cærulei *Spicam* iterum efficiunt. Tota planta arida sua-

Tab. 25.

vem *Lavendulæ* odorem spirat. Ad bicubitalem altitudinem ascendit. Prope *Agrigentum*, & *Cainatata* exit plurimum. An descripta sit affirmare non audeo.

Brassica silvestris Fabariae foliis.

Caulis huic est pede longior, tenuis, ramosus, teres, quem amplectuntur (Perfoliatæ modo) lævia rotundaque *Telephii* folia, ambitu nonnihil sinuata: *Flosculi* in summitate purpureo-cærulei; quibus succedunt *Siliquæ* angustæ,

stæ, & longæ. Non differt à *Brassica secunda silvestri*, Clus. nisi *Radice*, quæ in nostra perennis est. Ad *Tauromenum* inveni. Accepi itidem à *Johanne Rustici* ex *Colletano*.

Explicatio Tabulæ XXV.

In Tab. XXV. I. I. *Alsinen palustrem Serpilli folio* * bis offert.
 II. *Hormini spicati Lavendulæ* odore ramos tres, cum capsulis verticillatis per intervalla ipsis annexis. a. *Verticillum integrum majorem*. III. *Brassicæ sil. Fabariæ foliis caules, foliis & siliquis onustos*.
 IV. *Eosdem caules cum foliis & floribus*.

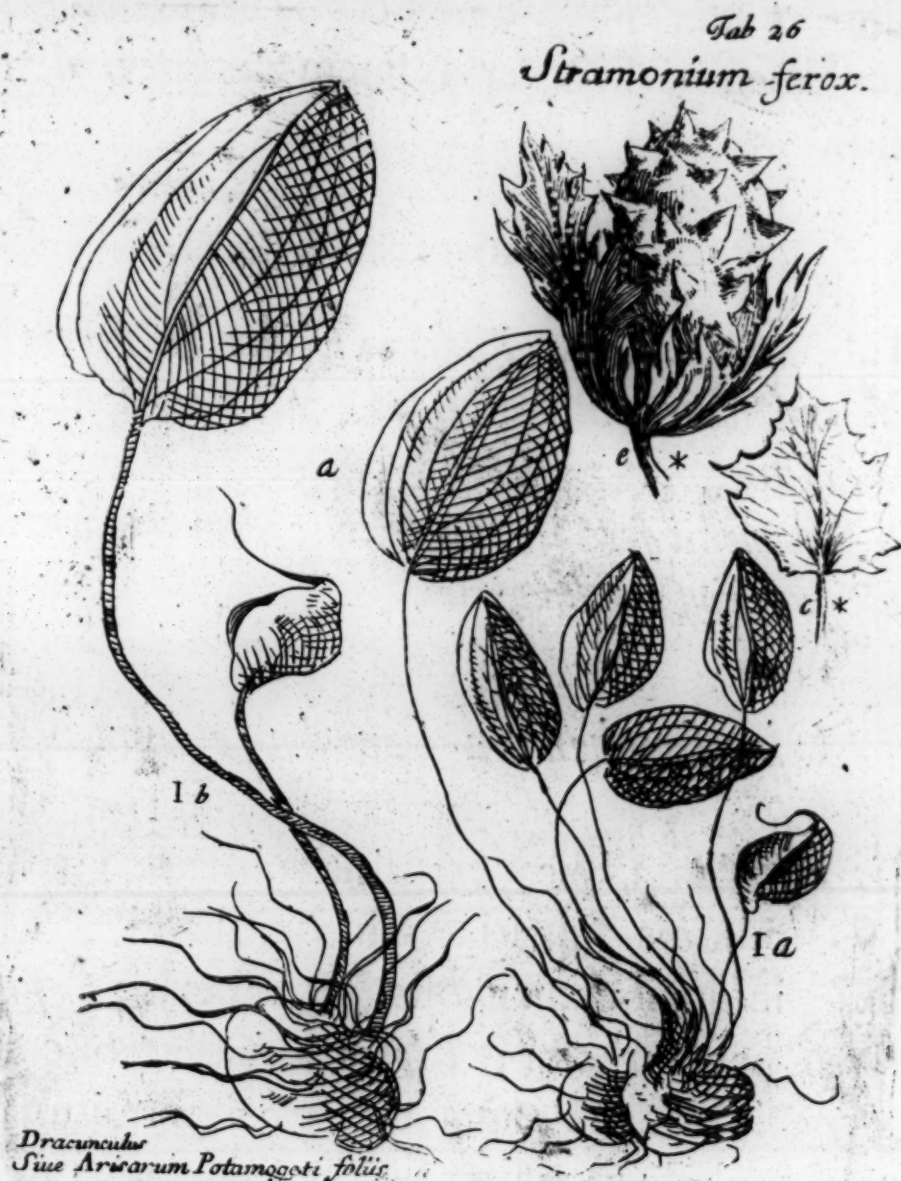
Arisarum Potamogeiti folio.

R Adice, Caule maculato, cum aliis Arisari speciebus congruit, at *Folia* unciam lata, duas longa, subtus paululum nervosa, & per terram sparsa, quadantenus *Potamogeiti rotundifolii* sunt similia: *Flos* brevior, & radii textoris instar apertus, exili pistillo piloso prægnans, extremo mucronato, & hami modo adunco. Natales illi *Sacca*, & *Panormi* in silvula *Sanctæ Mariæ à Jesu fratrum* strictioris observantiæ *Sancti Francisci*.

Stramonium ferox.

AD *Stramonii majoris*, (quod *Datura* quibusdam dicitur) altitudinem prope accedit. *Ramis* constat late expansis, quasque brachiatis; *Caule* crasso, cavo, medullosa, & ramoso; *Foliis* angulosis, sinuatis, ad Atriplicis, pes asserinus dicti, *Folia* accedentibus, majoribus paulo atque crassioribus,

ribus, è virore pallescentibus: *Flores* ad ramorum pene omnium divisionem candidi obsoleti, cæruleive, qui in *Folliculo*

quinguangulari è longo tubo in calathum laxantur continu-
um, quinis angulis, quinisque fissuris distinctum: in hisce
Floribus sunt *Stamina* quinque cum pistillo. Florem excipit
Fructus *Nuci juglandi* magnitudine & formâ similis, crassio-
ribus quam in *Datura* putata, spinis horridus & senticosus,
unde ferox mihi dicitur, quatuor membranâ intus divisus, è
G 2 quibus

quibus nescio quid fungosum reflectitur, cui *Semen* adhæret copiosum renis formâ, rugosum, seu asperum, medulla alba refertum. *Radix* subest è numerosis fibris composita. Floret æstate, & semen perficit versus finem *Autumni*. *Annua* est. *Lu-
tetia* vidi.

Explicatio Tabulæ. XXVI.

In Tab. XXVI. I. b. *Radicem folium & florem ex longissimis pediculis emittentem* indicat *Dracunculi Potamogeiti foliis*. I. a. *Ejusdem radicem plurima folia & florem emittentem.* e * *Caput spinosum Stramonii ferocis, cum foliolis idem claudentibus.* c * *Folium inferius ejusdem sinuatum.*

Chrysanthemum Canadense humilius.

F *Oliis* est planta hæc peregrina obscure virentibus, nervosis, minime sinuatis, *Chrysanthemi*, *Flos Fernelianus* dicti, foliis minoribus, rugosis, & asperis; *Capitulis*, *Flore*, & *Semine Chrysanthemi*; *Flores* enim luteo colore nitent: *Radix* perennis est. A *Domino Morifono* describitur una cum sequente, in præludiorum suorum *Botanicorum*. *Pag. 251.*

Chrysanthemum Canadense Latifolium elatius.

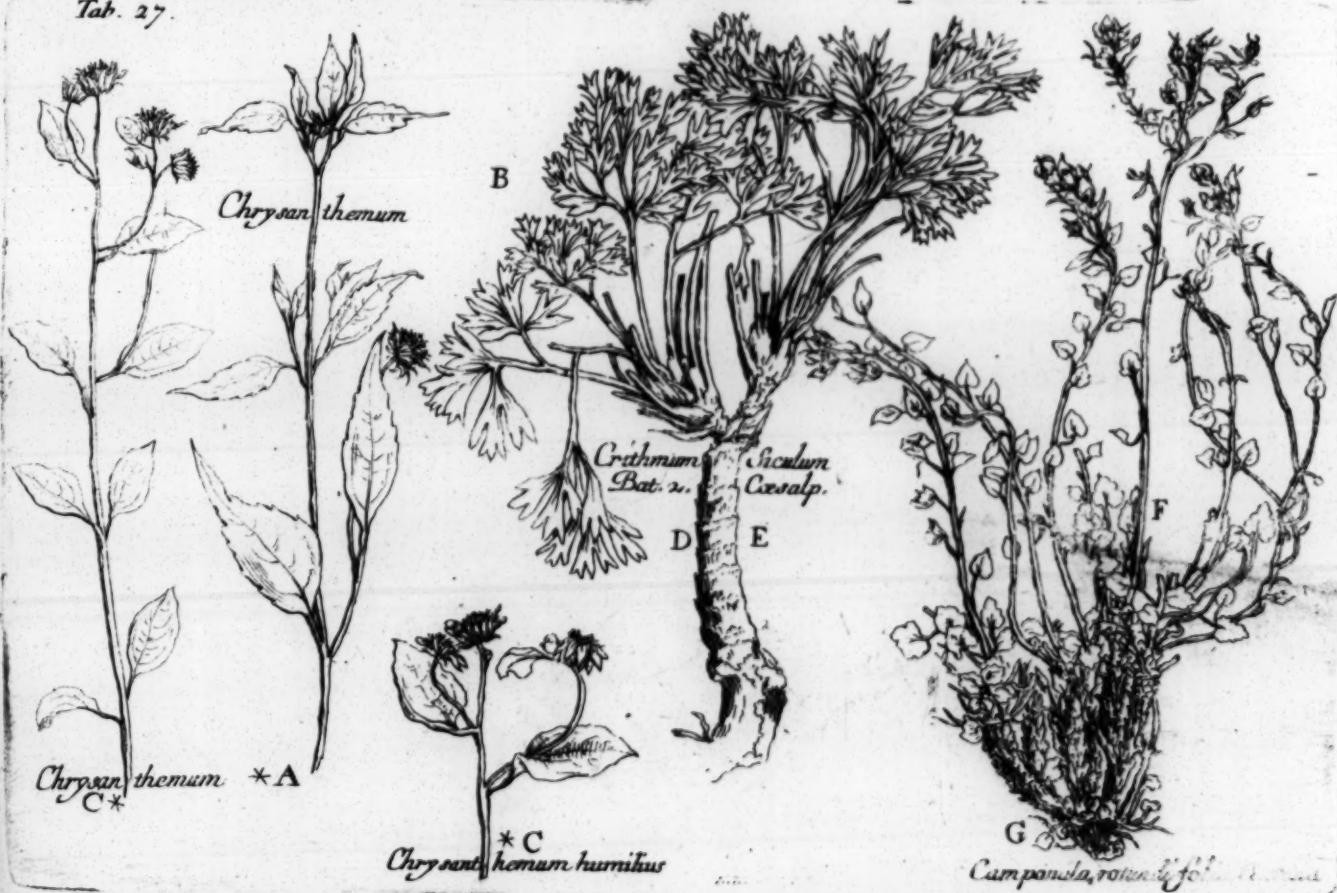
C *UM* priore convenit in omnibus, nisi quod *Folia* latiora & longiora, dilutius virentia, atque sinuata, seu dentata producat. In hortis *Bononiensibus* & *Florentinis*, nec non *Parisiis*

Parisiis in horto Domini Francisci Blondel, rei Herbariæ & medicæ peritissimi, uterque colitur.

Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæsalp.

Caulis huic plantæ nostræ rectus est & ramosus; Folia Lacinata, dura, & quam Fœniculi marini, vulgariter sic

Tab. 27.

dicti latiora; *Umbellæ* pares; *Semina* bina, quæ simul conjuncta Coriandri instar divisa, etiam striata sunt, Fœniculi seminis modo; *Radix* longa, crassa, ad ligni naturam propius accedens, & singulis annis regerminans perennat. Illius *Iconem* dedimus, sed oscitantia pictoris adolescentem plantam solummodo pinxit, cum etiam adultæ copiam facere decrevissem.

sem. Asperis, & saxosis gaudet locis prope *Panormum* in monte *Peregrino*, ut & alibi videre est.

Campanula rotundifolia *Caetana* longius radicata.

R *Adix* hujus alte in terram depacta est; *Caules* multi sunt

Tab. 22.

Crithmum ficulum *Baticulæ*
alterum genus, *Cæsalpini*

pedales, duri, rigidi; *Folia* *Cymbalariae* rotunda, leviter
finuata,

finuata, ab imo usque ad fastigium ferme æqualia : *Flos* aliarum Campanularum formâ, cæruleus, item & *Semen* pellucidum, rufum. E rimis saxorum erumpentem prope *Catanam* inveni. Differt ab ea, quæ *Cymbalaria* foliis dicitur *Casp. Baubino*, *Radice*, sed præcipue *Foliis* superioribus minime angustis.

Explicatio Tabulæ XXVII.

In Tab. XXVII. C * & * C. indicant *Chrysanthemum humilium*. * A. *Chrysanthemum elatius*. D. E. *Crithmi Siculi* seu *Baticuli* 2. *Cæsalp. Radicis* partem, folia tantum protrudentem. G. *Campanulæ rotundifoliæ Caetanæ* radicem. F *Ramusculos foliola rotunda gerentes in summis caulium*.

Explicatio Tabulæ XXVIII.

In Tab. XXVIII. D. *Crithmi antedicti radicem* indicat. E. *Folia latiora pediculis longioribus innitentia*. F. *Folia angustiora*.

Thlaspi Latifolium platycarpon Leucoii foliis.

HÆC *Thlaspios* species *Surculis* frutescit fragilibus, cubitalibus, subinde majoribus, rotundis, circa quos *Folia* plura, nullo ordine servato, dense congesta sunt, crassa, glabra, indivisa, *Leucoii* æmula, per extremum retusa : summitatem occupant *Flores* *Leucoii*, albidi, quorum singuli quatuor *Foliolis* albidis constant, quæque in *Umbellam* congesti; quos excipiunt *Vascula* bisulcata, seu biseutata, omnis hujus generis *Thlaspios* more, in quibus utrinque compressum continetur *Semen*; *Radix* subest crassa, vivax. Idem est (ut puto)

to) quod describitur à *Casp. Baubino* in *Prod.* Per totum annum floret in *Sicilia*, ut videre est in loco *Mariduci* dicto, prope *Panormum*.

Polygonum muscosum minimum.

Cauliculis est pluribus uncialibus dense geniculatis; Foliis crebris, capillaribus, brevissimis, radiatim ad caulicu-

lorum nodos dispositis; Floribus herbaceis; minutissimo semine eisdem succedente. Tota planta absoluta est, humi jaccens, Camphoratae congenerem plantam æmulans. Cum primum exit, *Fulum* quendam minimum primo aspectu refert. Prope

Prope *Catanam* in *Sicilia*, & in ambulacris horti. *Pisani* crebro reperitur, & deciduo *Semine* sese propagat.

Explicatio Tabulæ XXIX.

In Tab. XXIX. F. *Caulem Thlaspios fruticosi Leucoii folio, & vascula platycarpa quasi congesta in capitulum ostendit.* G. *Ramusculum fol. & floribus oneratum.* B. D. *Ramulos plurimos ex eadem crassa radice partim floribus partim capsulis oneratos.* f. f. *Capsulam platycarpam.* g. *Dimidiatam capsulæ partem.* h. i. *Semina ejusdem compressa.* P. *Polygonum muscosum minimum.* Q. R. *Ejusdem ramos seminibus onustos.*

Pimpinella Agrimonoides.

HÆC *Folia* producit oblonga, è pluribus lobis, ad unam costam seu pediculum juxta se positis, quorum singuli *Agrimonix* quadantenus similes, sed rotundiores sunt, & leviter hirsuti, atque in ambitu crenati. Inter *Folia* humistrata, odorata, assurgunt *Caules* recti, cubito altiores interdum, paucis foliolis vestiti, atque in plures ramos distributi; in quorum cacuminibus *Capitula* eminent cum *Flosculis* & *Semine* aspero, seu rugoso, spicatim disposito, more aliarum *Pimpinellarum* spicatarum. Tota planta cum suavitate odorata est, unde *Agrimonoides* dicta, quod *Eupatorium* Græcorum odoratum odore æmuletur. *Pisano* & *Parisiensi* in horto cultam observavimus. Ejus optima effigies cum descriptione à *Dom. Morifono* exhibetur in umbellarum suo specimine.

Saponaria frutescens acutis foliis, ex Sicilia.

Hujus plantæ *Caules* sunt rotundi, cubitales, geniculati, ramosi : *Folia* angusta, foliis *Oleæ* paulo latiora, & a-

cutiora, ad *Myrti* majoris folia accedentia, in singulis geniculis

lis bina: caulium extremis insident *Flores*, longis calycibus glabris inferti, quinquefolii, exigui, roseo-rubenti colore præditi. *Radices* crassæ, perennes, hyemis patientissimæ, quibus, singulis annis recurrentibus, planta regerminat. Hanc *Cæsalpinus* sine *Icone* descripsit, cui, à *Lychnide filvestri* sempervirenti *Clusii* non discrepare videtur, quamvis in pinace *Baubini* distinguatur specie. Hujus *Icon* exactissime delineata est à *Camerario* in hortis, sub *Ocymoides fruticosum*. Circa *Panormum* & *Agrigentum* inter saxa ubique erumpit.

Explicatio Tabulæ XXX.

In Tab. XXX. I A. *Pimpinellam Agrimonoidem caulescentem, & semina ferentem indicant.* C B. *Ejusdem folia sub exortum per terram strata.* II. II. *Saponariæ radiceis partem, & caulem foliis & floribus onustum.*

Kali Siculum lignosum floribus membranaceis.

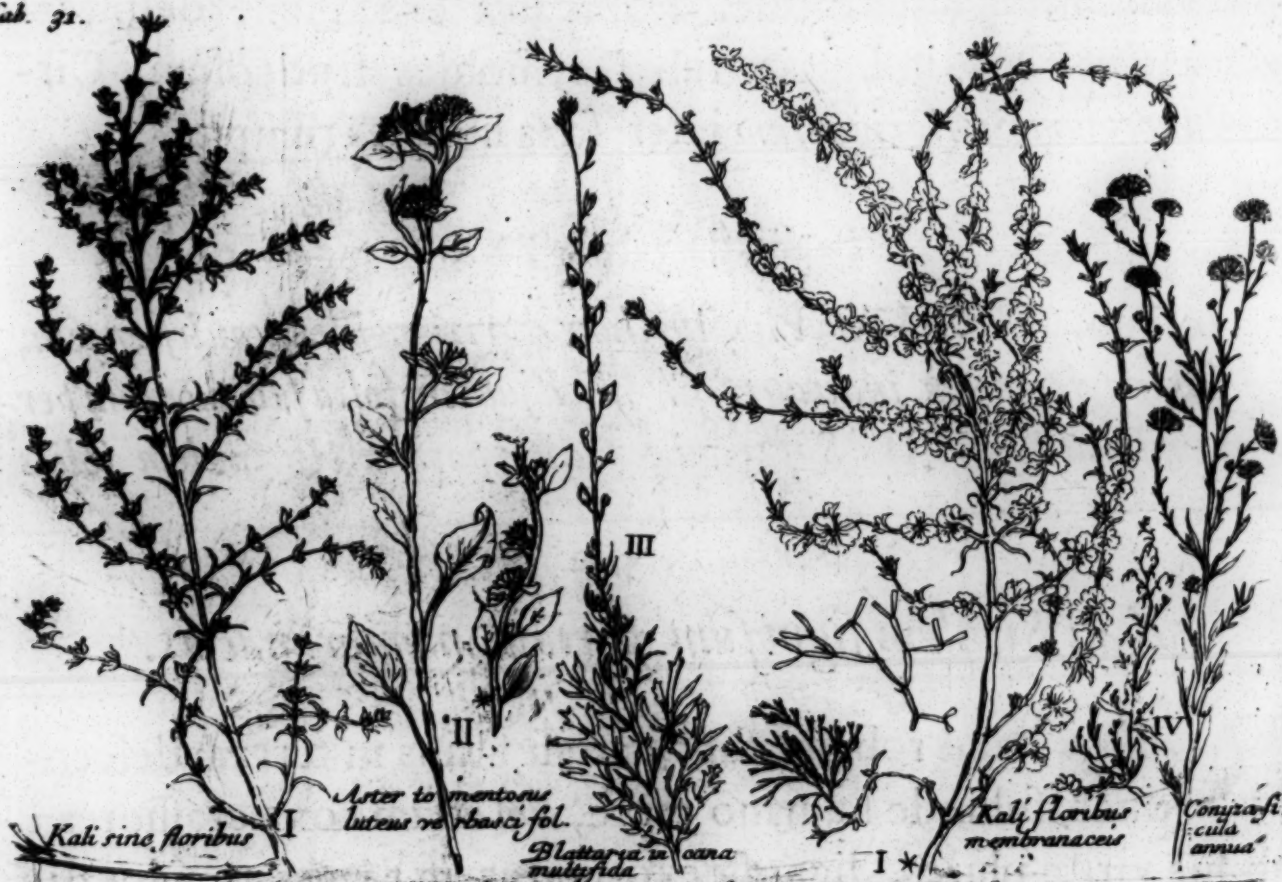
Radices hujus robustæ sunt, atque altius in terram descendunt, subinde humano crure, vel etiam coxa crassiores: ab his virgæ plures, lignosæ exoriuntur, in tenues ramulos distributæ, circa quos folia *Kali minoris* non temere sparsa, sed bina semper ex adverso scite posita respondent: *Flores* æstate albi, quadrifolii, patuli, membranacei, instar alarum *Papilionis*, qui longo ordine, spectabili elegantia, dense congesti ramulos omnino geniculatim onerant: *Semen* cochleatum exigua rubente tunica coopertum. Juxta *Saccam, Catanam* & *Agrigentum* reperi, ubi vocatur ab indigenis *Liuta*;

atque ejus cinere in linteis mundandis & dealbandis maxime utuntur.

Aster tomentosus luteus, Verbasci folio.

Aster hic *Folia* promit à radice multa, oblonga, indivisa, tomentosa, *Stachydis*, aut *Verbasci* cujusdam filvestris

Tab. 31.

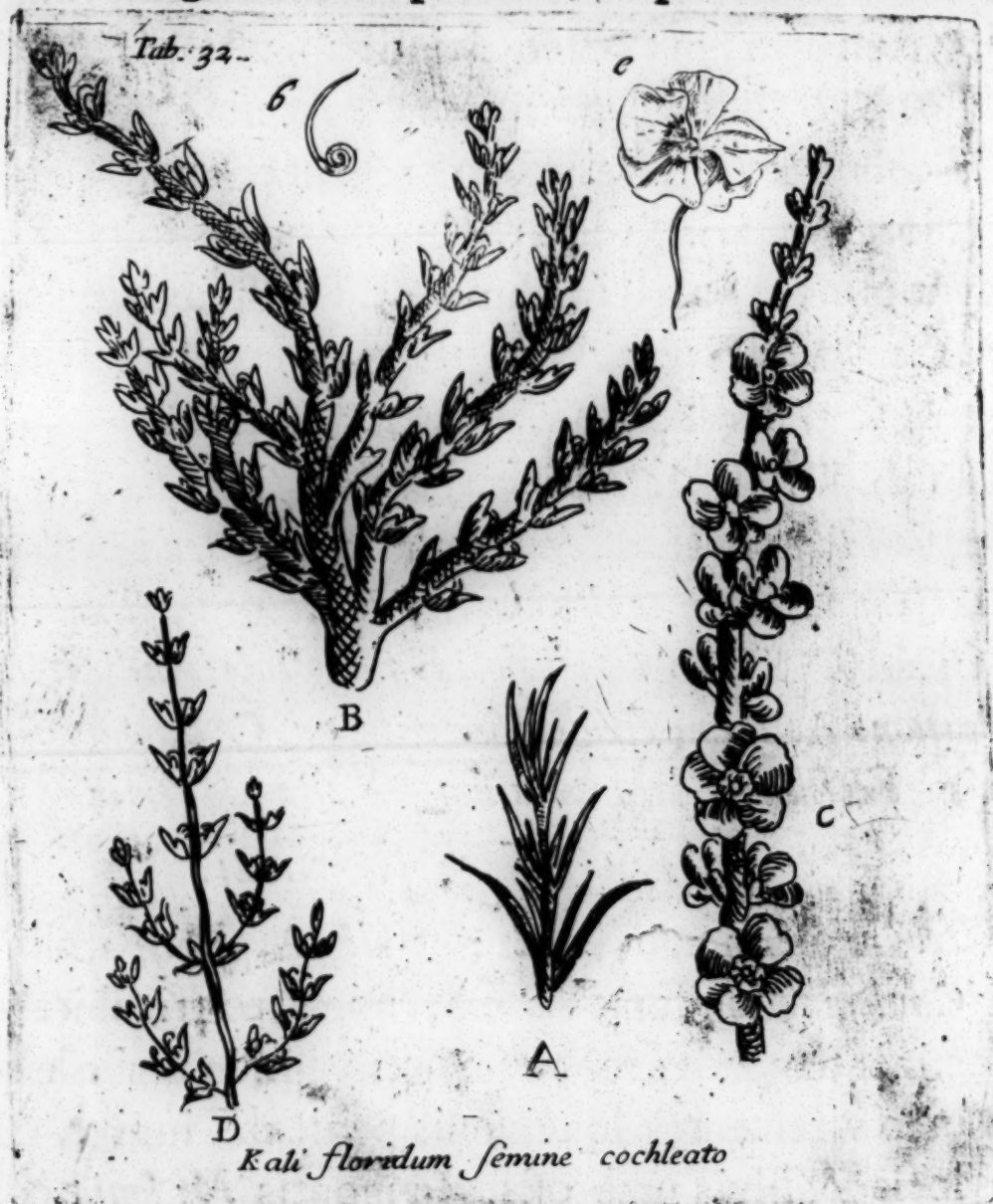

æmula, candidiora : inter hæc *Caulis* dodrantalis, rectus emergit, minoribus foliis cinctus, & ipse molli albenteque lanugine incanescens ; cujus in cacumine flores, Asteris forma, radiato foliorum ambitu lutei, qui in *Pappos* solvuntur : *Radix* subest vivax, totaque planta, si sub tectum hyeme revocetur, pluribus annis perennat. Dominus *Alexander Balam* Anglus, rei herbariæ valde studiosus, mihiq; amicissimus, in *Italia* communicavit.

Blattaria

Blattaria incana multifida.

C *Apsulæ*, *Semen* & *Flores* *Blattariam* esse arguunt: *Folia* vero magna, multiplicibus, & profundis divisioni-

bus incisa, colore è virore candicantia, Absynthii pontici vulgaris aliquatenus æmula. *Ramum* unicum hujus plantæ absque radice habuimus à *Johanne Maria Ferro Veneto* aromatario, qui *Ragusa* allatum esse affirmabat.

Conyza

Conyza Sicula annua, lutea, foliis atroviridibus, caule rubente.

Caulis hujus plantæ est subrubens, rotundus, pedalis, quandoque bipedalis altitudinis, in varios, ac multiplices ramos diffusus, ad instar Linariæ Belvedere, dispositos, circa quos, *Folia* inferna longa, atroviridia, angusta, Oleæ similia cum primum exeunt, deinde angustiora, & obtusa deveniunt Kali forma; *Flos* aureus, & minoris Conyzæ flore minus compactus, qui senescente planta abit in Pappos. Excepto colore, & exilitate partium, multum affinitatis habet cum Conyza minore vulgari. Annua est. Palustribus locis ad *Catanam* urbem plurima nascitur, etiam prope *Agrigentum*.

Explicatio Tabulæ XXXI. & XXX II.

*In Tab. XXXI. I. Kali sine floribus. I. * Kali floribus membranaceis indicant. II. Asterem tomentosum luteum Verbasci fol. III. Blattariam incanam multifidam. IV. Conyzam Siculam annuam.*

In Tab. XXXII. B. Kali floridi ramusculos indicat. b. Semen cochleatum. A. Rami ejusdem summitatem. C. Ramum floribus onustum. e. Flosculum pentapetalum. D. Ramos semine prægnantes.

Moly flore subviridi.

Bulbum oblongum habet; *Folia* Asphodeli albi similia; *Caulem* rotundum, lævem, non raro tricubitali proceritate eminentem, cujus summum occupant, in umbella quasi, *Flores* è luteo virescentes longissimis pediculis innixi. Gaudet opacis locis & silvis umbrosis. In montis *Madoniæ* convallibus copiosum occurrit.

Gramen filiceum paniculis integris.

Radice est fibrata: *Culmo* tenui & geniculato, *Foliis* paucis

cis vestito, cujus fastigium obtinent pulchræ *Paniculæ*, vulgari Gramini filiceo pares, ni simul essent conjunctæ, & palmam manus extensis junctisque digitis imitarentur. In littore *Sancti Erasmi* loco *li Stazzuni* dicto, nobis apparuit.

Tab. 33.

Explicatio Tabulæ XXXIII.

In Tab. XXXIII. I. Caulem longissimum complicatum *Moly* flore subviridi in summitate floribus onustum indicat. II. Gramen filiceum polystachyophoron, seu panicula multiplici cum radice fibrosa.

Limonium

Limonium Siculum folio cordato.

R Adice constat pollicaris crassitie non sine *Fibris*: *Folius* humi jacentibus, longis, ab angustis in latitudinem pau-

latim sese laxantibus, quæ per extremum cordis figuram efficiunt, modo quo pingitur: *Caulis* brevior est; *Flores* cærulei, & semen quale in ceteris. Idem esset cum eo, quod à *Bauhino* describitur in *Prodromo*, nisi obstaret *Foliorum* longitudo, quæ in nostro notatu digna est. Prope *Panormum*, & *Augustam* inveni copiosum.

Expli-

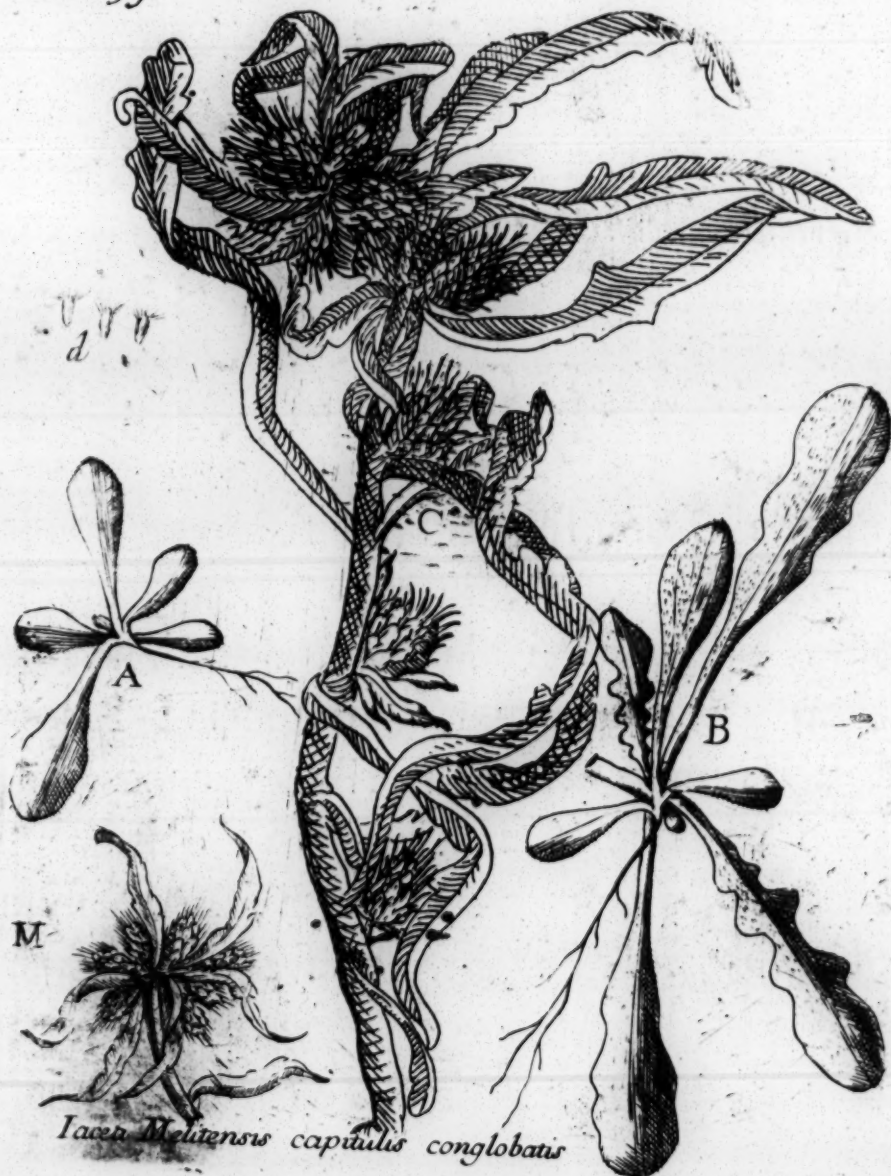
Explicatio Tab. XXXIV.

In Tab. XXXIV. A. Limonii radicem foliis pluribus cordatis & caulibus flores ferentibus indicat. B. Ejusdem Limonii folia ampliora cordata.

Facea Melitensis capitulis conglobatis.

Caulis Jaceæ nostræ pedales, & longiores sunt, alati, ramo-

Tab. 35.

fi, geniculati: Folia angusta, Jaceæ vulgaris foliis molliora,
I ra,

ra, leviter sinuata, & incana; Flores ad genicula, ab imo ad summum caulium plures, sublutei, è *Capitulis* nonnihil spinosis, atque cum rotundi globuli forma simul commissis, exeuntes. *Melitæ* inveni, in via quæ *Casalnovum* ducit: *Lutetiæ* etiam nata est, sed capitulis minus compactis.

Explicatio Tabulæ XXXV.

In Tab. XXXV. A. *Jaceæ Melitensis folia tenella* & prima ex radice orta indicat. B. *Folia provectiora sinuata*. C. *Caulem foliis & capitulis conglobatis*. M. *Plurima capitula in globum congesta, cum foliis ejusdem basin constituentibus*. d. *Semina ejusdem*.

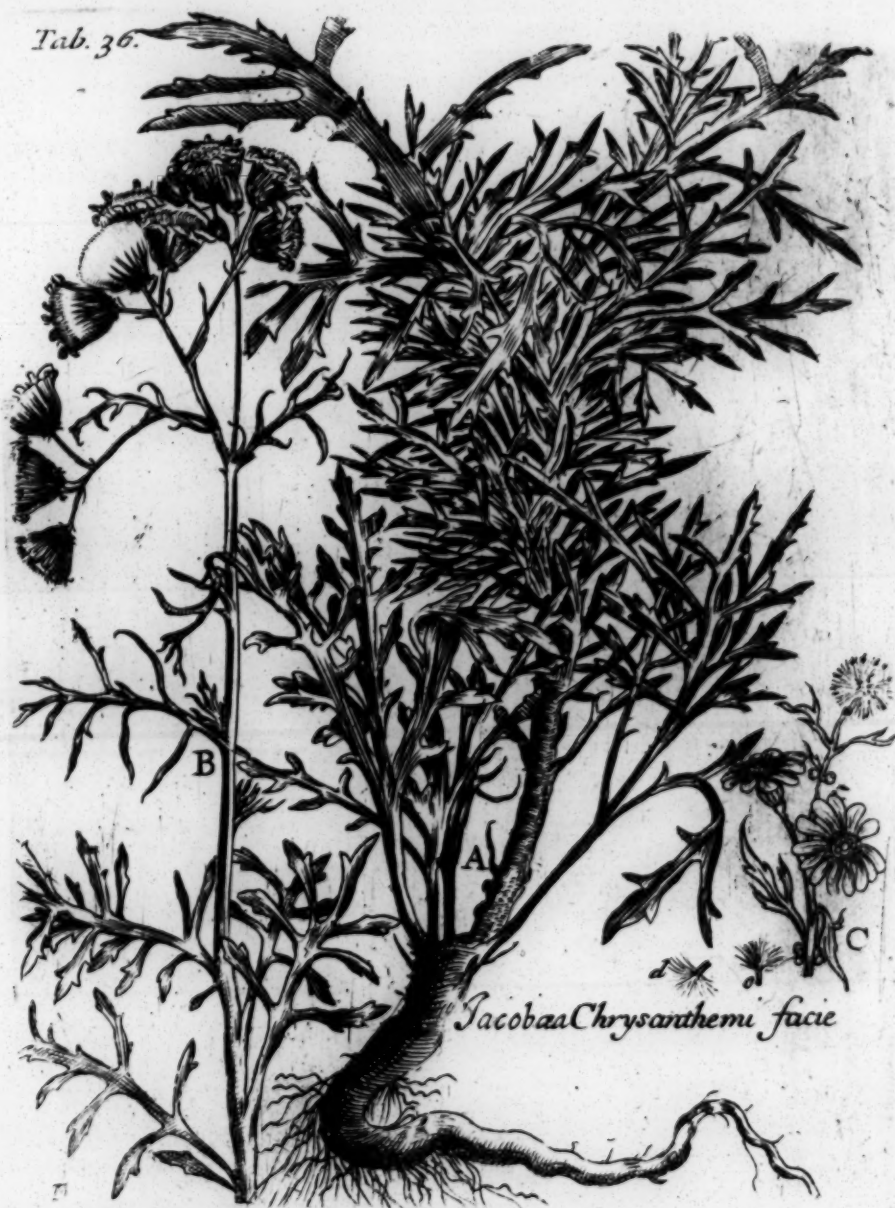
Jacobæa Sicula Chrysanthemī facie.

Jacobææ nostræ *Caules* sunt cubito altiores, non ita craffi, inanes, seu intus fungosi, in plures ramos divisi: *Folia* longa, angusta, adnatis exiguis alis, Chrysanthemī Cretici veluti divisura & forma, paululum foetentia: *Flores* in ramulorum fastigiis multiplices, floribus Jacobææ multo minores, medio umbone, seu orbiculato ambitu, luteo auri colore fulgentes. Perpetua est Planta, hyememque facile sustinens, ad *Catanam* & *Tauromenum* frequens.

Expli-

Explicatio Tabulæ XXXVI.

In Tab. XXXVI. A. Denotat *Jacobææ* caulis partem inferiore à radice lignosa fibris scatente ortam, & foliis laciniatis

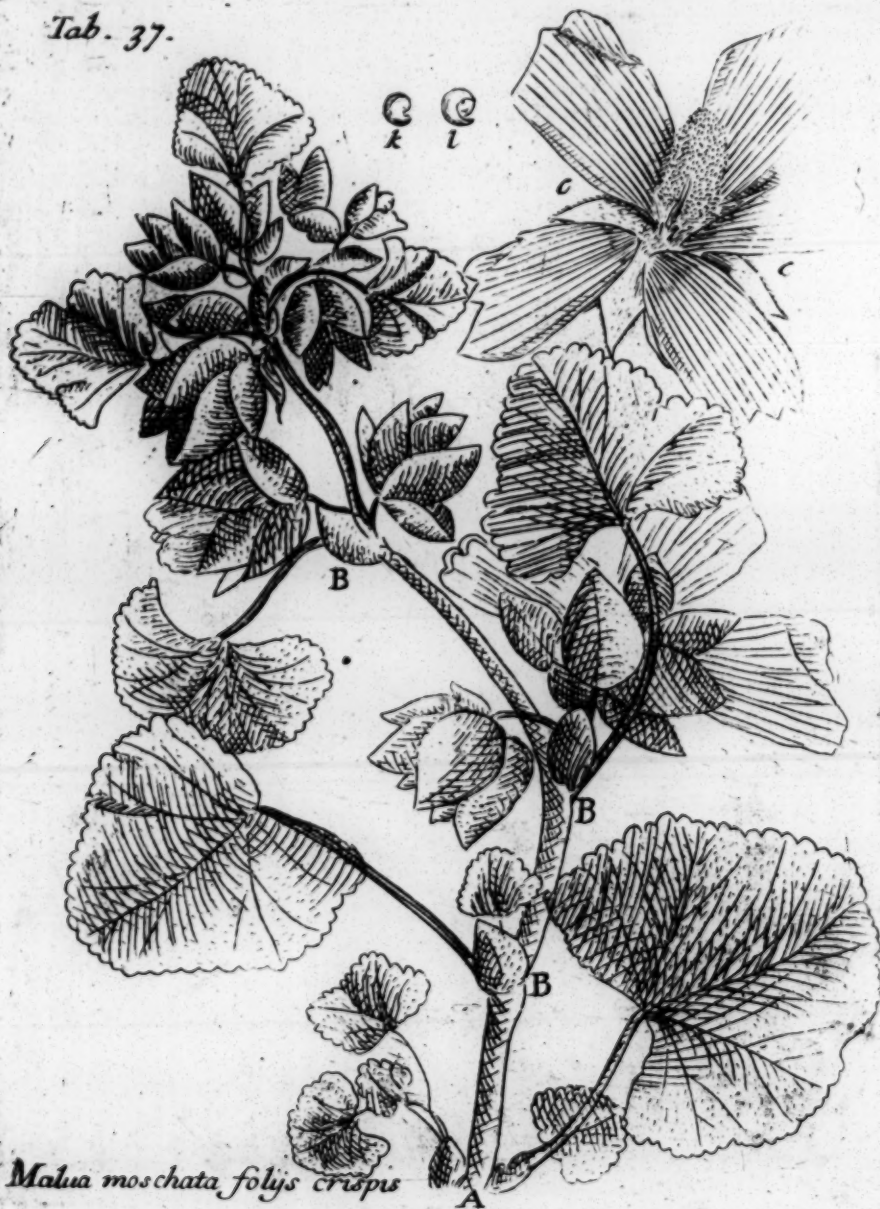

onustam. B. Ejusdem caulis partem superiorem floribus & pappo tenustam. C. Flosculos stellatim latis petalis cinctos. d. & e. Semina papposa.

Malva Sicula foliis moschatis crispis.

C Aules hujus plantæ non semper humi procumbunt: Folia undulata sunt, & crassa, Malvæ vulgaris magnitudine,

Tab. 37.

Malva moschata folijs crispis

suavi quodam odore Moschi fragrantia ad basin; quin & eorundem pediculi, singulis appendicibus, five unguibus cinguntur: Flos pallidus, & ad Citri colorem accedens. Semen Bamiæ

Bamiæ par. Tota planta lævi densaque lanugine canescit. Ad *Agrigentum* & *Saccam* viget plurima, locis argillofis.

Explicatio Tabulæ XXXVII.

In Tab. XXXVII. A. Indicat caulem Malvæ foliis crispis & floribus inexpandis oneratum. B. B. B. Ungues seu Appendices quibus cinguntur foliorum pediculi sub exortum à caule. c. c. Florem pentapetalum stilum medium cingentem. k. i. Semina cum deliquio, quo cingunt stilum in meditullio floris.

Coronopus maritimus roseus.

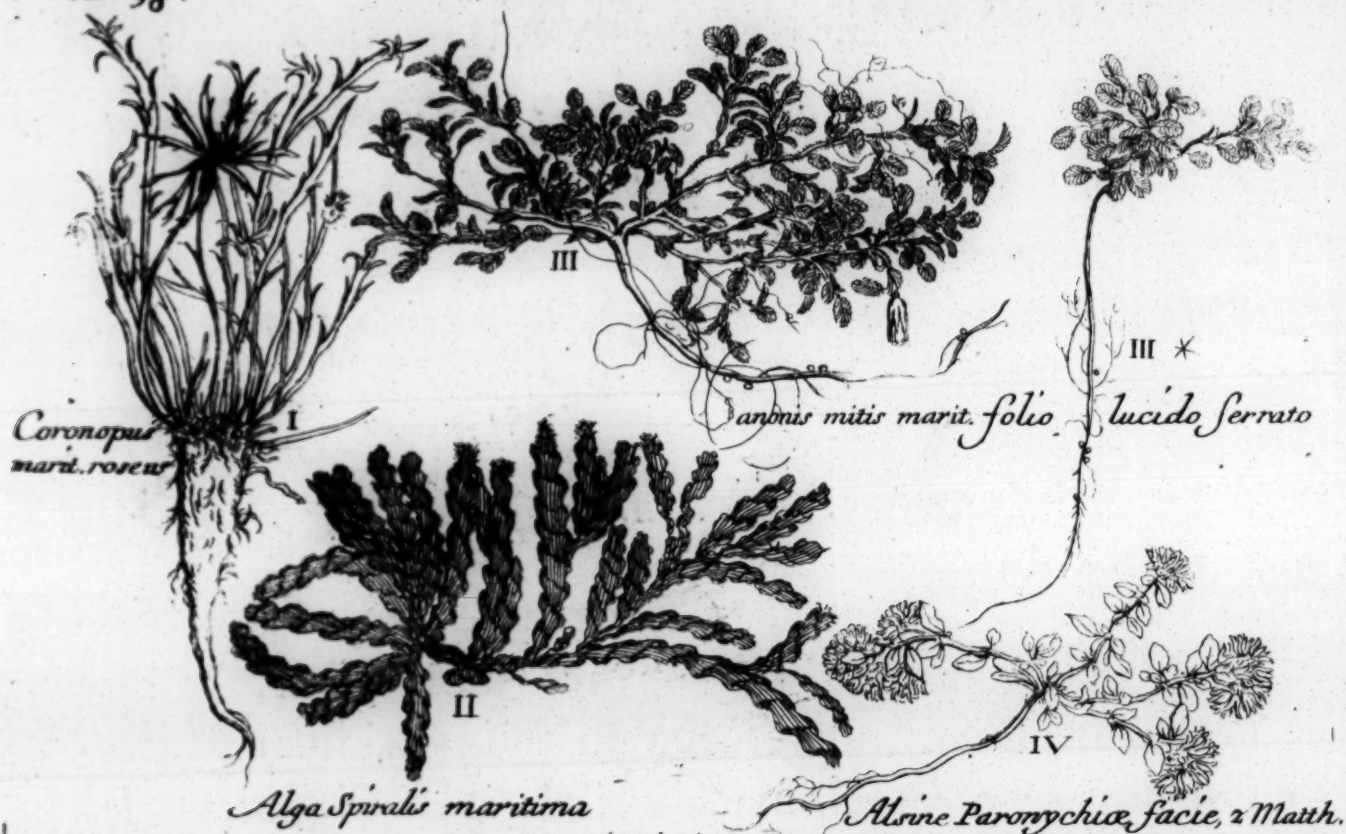
Coronopus hic *Spicas* fert foliaceas, depressas; *Florem* herbaceum (ut in *Plantagine rosea* majore, & media) ex densa frequentique foliorum dilute viridum structura compositum: *Folia* subtus glabra in lacinias aliquot per latera incisa exhibet, hortensis *Coronopi* foliis per terram stratis paria: *Radix* illi est crassa, alte in terram depacta. Semel hunc observavi prope *Panormum* in loco dicto *Acqua delli Corsali*, judicavique naturæ lusum: sed à Domino *Angelo Mattheo Buonfanti de Canarinis*, in rebus physicis viro claro, & amico meo monitus sum passim per totam *Siciliam* aliisque etiam in locis enasci, atque speciem particularem constituere.

Alga spiralis maritima.

Tenuis est hæc, & angusta membrana in modum spiræ convoluta, duas aut tres uncias longa, cujus extrema
minu-

minutissime incisa sunt, sive fimbriata: simplex est, in plures quandoque ramos divisa, totaque subnigro fusco-

Tab. 38.

ve colore nitet. Saxi, & tectis innascitur, lignisque, uti Corallinæ. Liburni, Saccæ, & alibi, maritimis fluctibus ejectam, in littore marino sæpius collegi.

Anonis maritima, mitis, folio lucido serrato.

A Nonis hæc parvula *Cauliculis* infirmis ab humo vix unquam attollitur: *Foliis* parvis, ferratis, multumque fulcatis, & lucidis vestita est: *Flos* ei luteus; figura qualis est aliis suæ classis omnibus, item *Siliqua*, & *Semen*: mitis est, nec aculeis

aculeis prædita. Perit singulis annis, *Semine* deciduo subinde se propagans : *Radice* habet exilem, non sine *Fibris* demissis in terram, *Globulos* albos (ut in *Ornithopodio* cernitur) ferentem. In omnibus *Saccæ*, *Agrigenti*, *Catanæ* littoribus marinis, & alibi passim in Sicilia exit. In *Maremma* *Hetruriæ* etiam nota.

Alfine facie Paronychiæ secundæ Matthioli.

TRibus aut quatuor *Ramulis* humi jacentibus, *Alfines* foliis numerosis, copiosis etiam *Flosculis* in summitate coherentibus donatur hæc *Alfines* species, ad formam accedens *Paronychiæ secundæ Matthioli*. Annua est *Planta*. Exit passim in maritimo litore *Modicæ* cavitatis, ad *Pachynum* promontorium.

Explicatio Tabulæ XXXVIII.

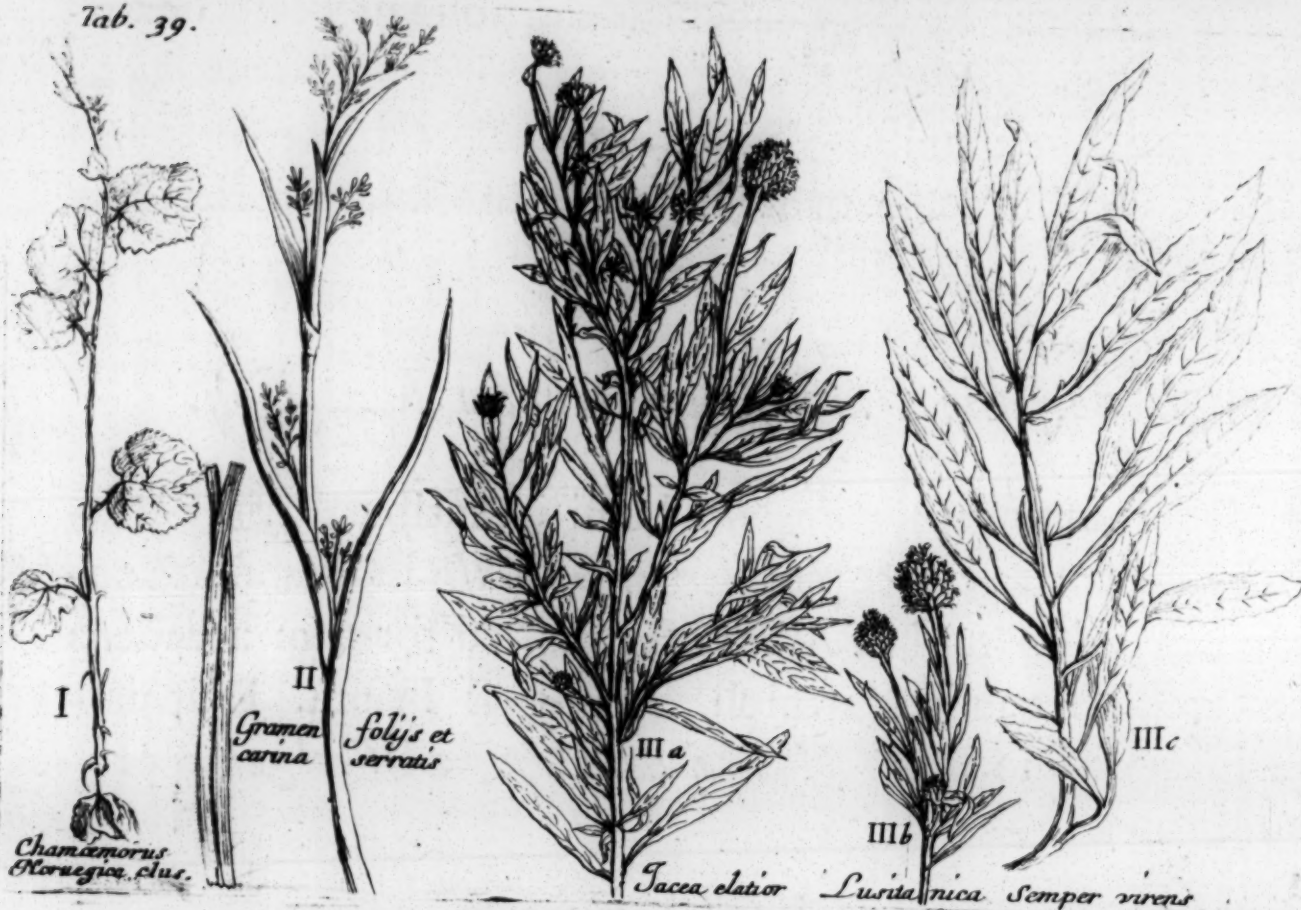
In Tab. XXXVIII. I. *Radice* *Coronopi prægnantem foliis & caule* *florem roseum ferente ostendit*. II. *Algæ spiralem maritimam*. III. *Radice* *Anonis mitis maritimæ ejusdem caulibus foliis & floribus onustam*. III. * *Foliola sub exortum è terra cum radice granulosa, seu globulos emittente*. IV. *Alfinem Paronychiæ facie secundæ Matthioli*.

Chamærubus Siculus rotundifolius.

ACceptum habeo à Dom. Doctore *Johanne Rustici*, qui se illum multis & cubitalibus *Ramis*, agresti in solo fruticantem

cantem invenisse dixit. In agris Collesanensibus etiam lætaba-

Tab. 39.

tur prope Abatiam di Podali in Sicilia; cum Chamæmoros Norvegæ Clusii plurimum convenit.

*Gramen Cyperoides altissimum, folijs,
& carina serratis.*

G Raminis hujus *Calamus* arundinaceus, rotundus, geniculatus, hominis quandoque proceritatem æquans: *Folia* in singulis geniculis Cyperi vulgaris more carinata, pede longiora, femiunciam lata, superne angustiora, utroque margine & media costa, Serratulæ foliorum modo exasperata, & serrata: in cacumine & *Foliorum* alis *Jubæ* Milii vel Junci panicula

nicula sparsa contractiores, succedentibus etiam *Seminibus* minoribus & nigricantibus: *Radix* subest longa, fibrata, perennis, Graminis canini, seu *Dactyli* modo serpens. *Liburni* in paludibus *Vadæ Turris*, & ad *Pachynum* promontorium copiose itidem exit.

Facea elatior Lusitanica semper virens.

HUjus plantæ *Folia* lanceolata, longiora, latioraque quam vulgaris, margine tamen, ut illius laciniata, aspera, è virore pallentia; *Caules* multi, cubitales & longiores, pluribus sparsim & confuse foliis cincti, in ramos multiplices per totam summitatem divisi, duri, asperi, proferentes *Capitula*, è quibus exeunt *Stamina* plura, confarcta, coloris ex purpura rubentis: *Radix* lignosa, dura, non absque fibris. Tota *Planta* hyemem (nisi acris admodum fuerit) sine noxa facile tolerat. E *Lusitania* primum allatam credunt, unde nomen habuit. In hortis *Florentinis*, *Pisanis*, *Bononiensibus*, & demum *Parisiensibus* vidimus.

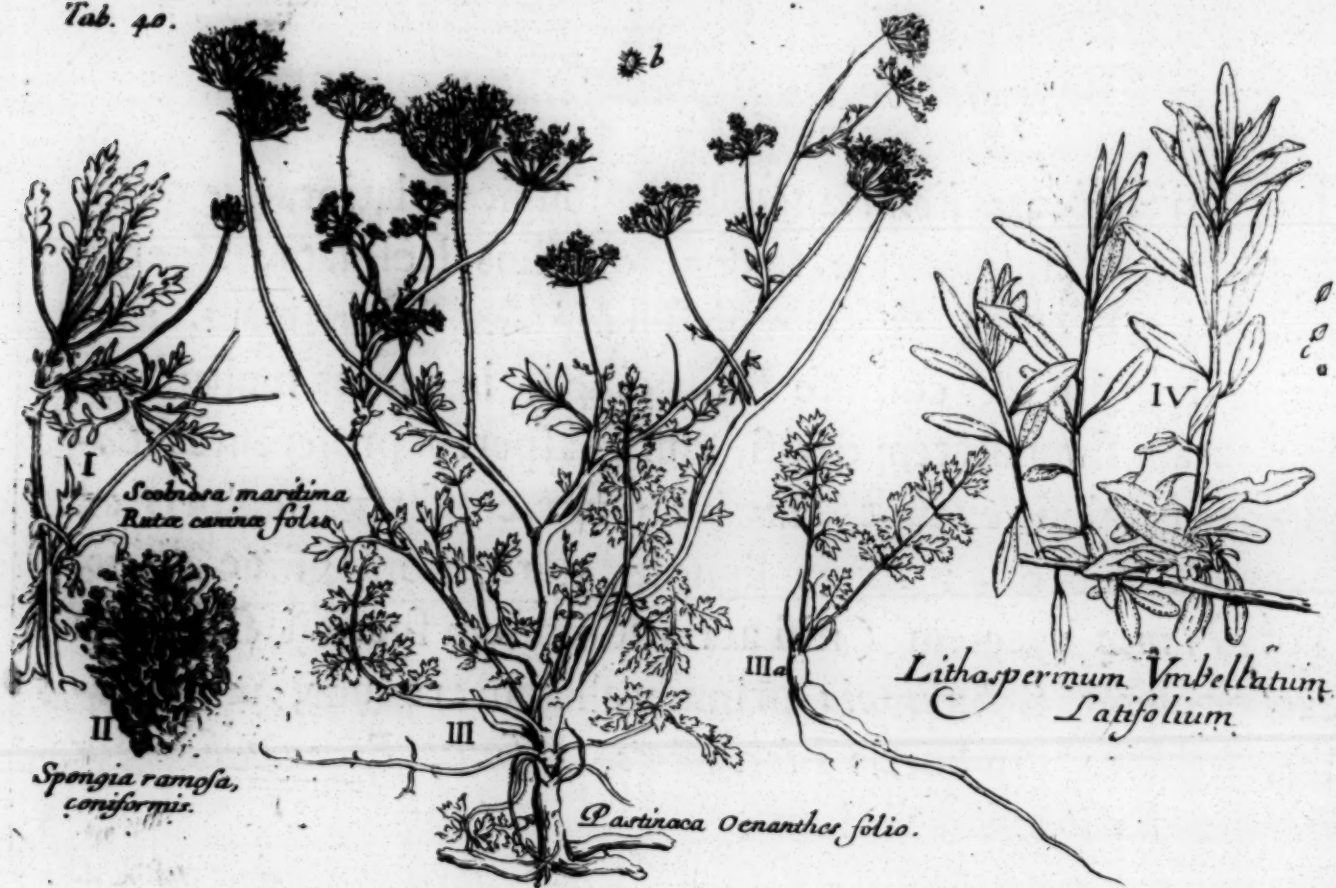
Explicatio Tabulæ XXXIX.

In Tab. XXXIX. I. *Chamæmorum Norvegicam* indicat. II. *Gramen foliis & carina ferratis*. III. a. *Faceam Lusitanicam elatiorem foliis caulibus & capitulis ornatam*. III. b. *Ramum in summitate florentem*. III. c. *Folia ejusdem inferiora & latiora*.

Scabiosa maritima, Rutæ caninæ folio.

Caulis affurgit hæc, uti vulgaris, tereti, striato, cubitali, atque pluribus alis concavo, imbecillo tamen, & humi sub-

Tab. 40.

inde procumbente: *Folia* quæ primo nascuntur, in multas & profundas lacinias incisa, ad *Rutæ caninæ*, five *fistulariæ* accedentia, in *Caulis* sensim attenuata, at minora: *Flores* subpallidi, quandoque etiam rubentes proferuntur. *Semina* aliarum modo producit. Nascitur in *Caietæ* maritimis, & arenosis litoribus.

Spongia

Spongia Ramosa coniformis.

Spongia hæc canulata, atque in rotunditatem quasi collecta, coni pini inversi refert figuram perfecte, & ideo Spongia coniformis nuncupabitur.

Pastinaca Oenanthæ folio.

Differt hæc ab omnibus Pastinacis tenuifoliis, quas hucusque descriptas reperi. *Folia* illi Pimpinellæ saxifragæ, five Oenanthæ non absimilia; *Caules* pedales, recti, ramosi; *Umbellæ* magnæ, aliarum Pastinacarum tenuifoliorum, hujus classis more: *Flores* albi, quibus succedunt *Semina* exigua aspera, seu potius villosa, five hispida. *Supra muros Leocatæ Civitatis in Sicilia inveni: neque enim in pratis, aut secus viarum margines, cum spontanea seu silvestri tenuifolia, nascitur.*

Lithospermum umbellatum latifolium.

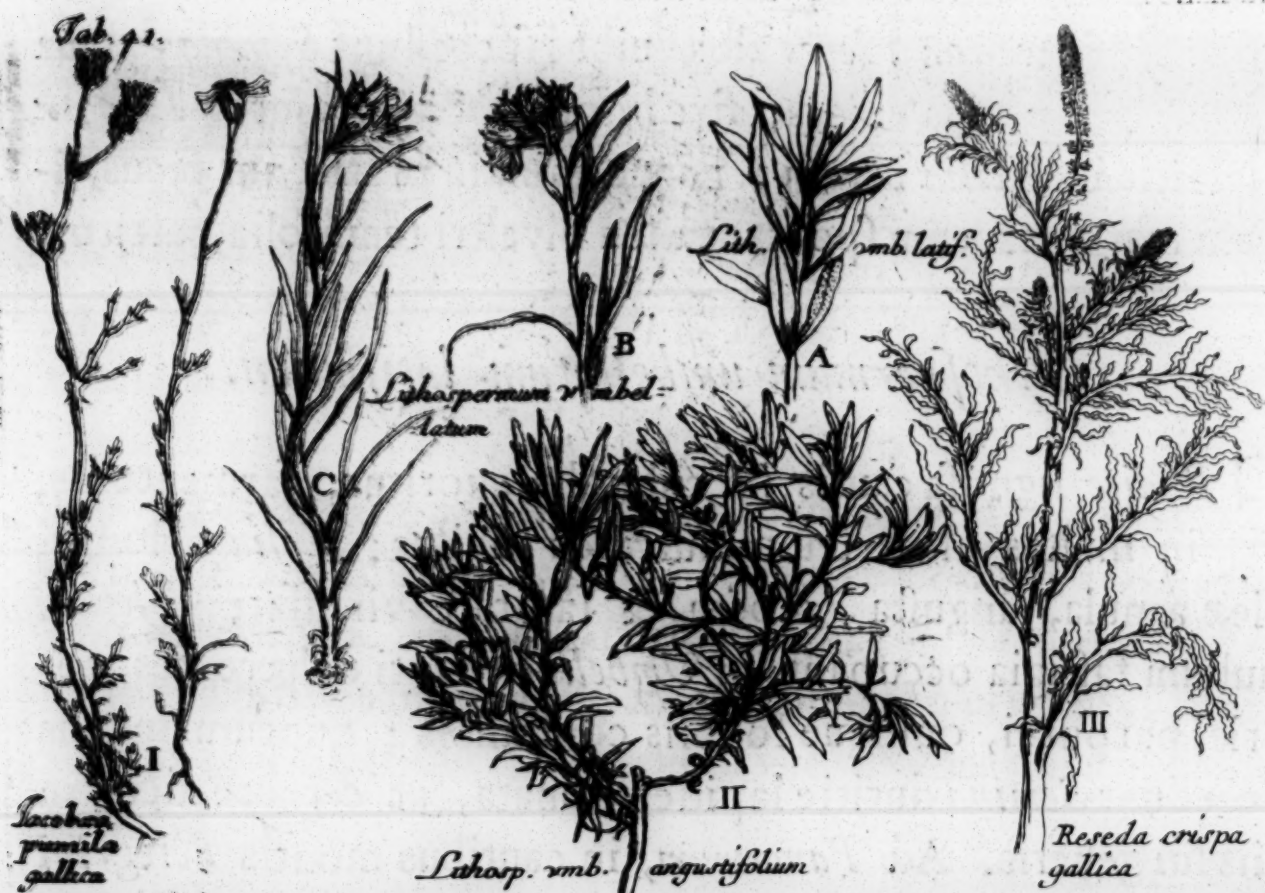
E*Radice* lignosa caulis illi cubitalis exoritur, sarmentosus, in multas alas, seu ramusculos divisus; *Folia* oblonga, Oleæ æmula, angusta, aspera & saturate viridia; *Flosculi* caulium fastigia occupant, in *Umbellam* veluti cohærentes, coloris purpurei, quinque foliolis constantes; quorum singulis succedunt *Semina* duritie lapidea donata, ut cernere licet in aliis sui generis. Ad *Panormum*, in cautibus montis *Peregrini* gignitur.

Explicatio Tabulæ XL.

In Tab. XL. I. *Scabiosæ maritimæ*, *Rutæ Caninæ* folio, ramusculum capite oneratum indicat. II. *Spongiam* ramosam coniformem. III. *Radiciſ Pastinacæ Oenanthes* folio partem superiorem, & caules flores in summis ferentes. b. *Ejusdem* semen. III. a. *Folia ejusdem* tenella ex radice tenui nuperrime surgentia. IV. *Lithospermi latifolii* radicem & folia inferiora. c. *Ejusdem* semina.

Jacobæa pumila Gallica.

HÆC folia habet ceteris omnibus suæ classis multo tenuius

dissecta, atque est *Planta* pumila & ceteris humilior; *Flore* & *Semine* ceteris par. *Litho-*

Lithospermum umbellatum angustifolium.

Alterum hoc, à priori latifolio in tabula præcedenti descripto, & depicto, sola foliorum angustia distinguitur. Describitur à Casparo *Baubino* in *Pinacis* appendice, sub *Lithospermo umbellato angustifolio*, & idcirco ejus *Iconem* appingendam hic curavimus.

Reseda crispa Gallica.

Differt à vulgari solo folio crispo, sulcoque majore per folii nervum decurrente. *Massilia* tantum in vicinis vidimus.

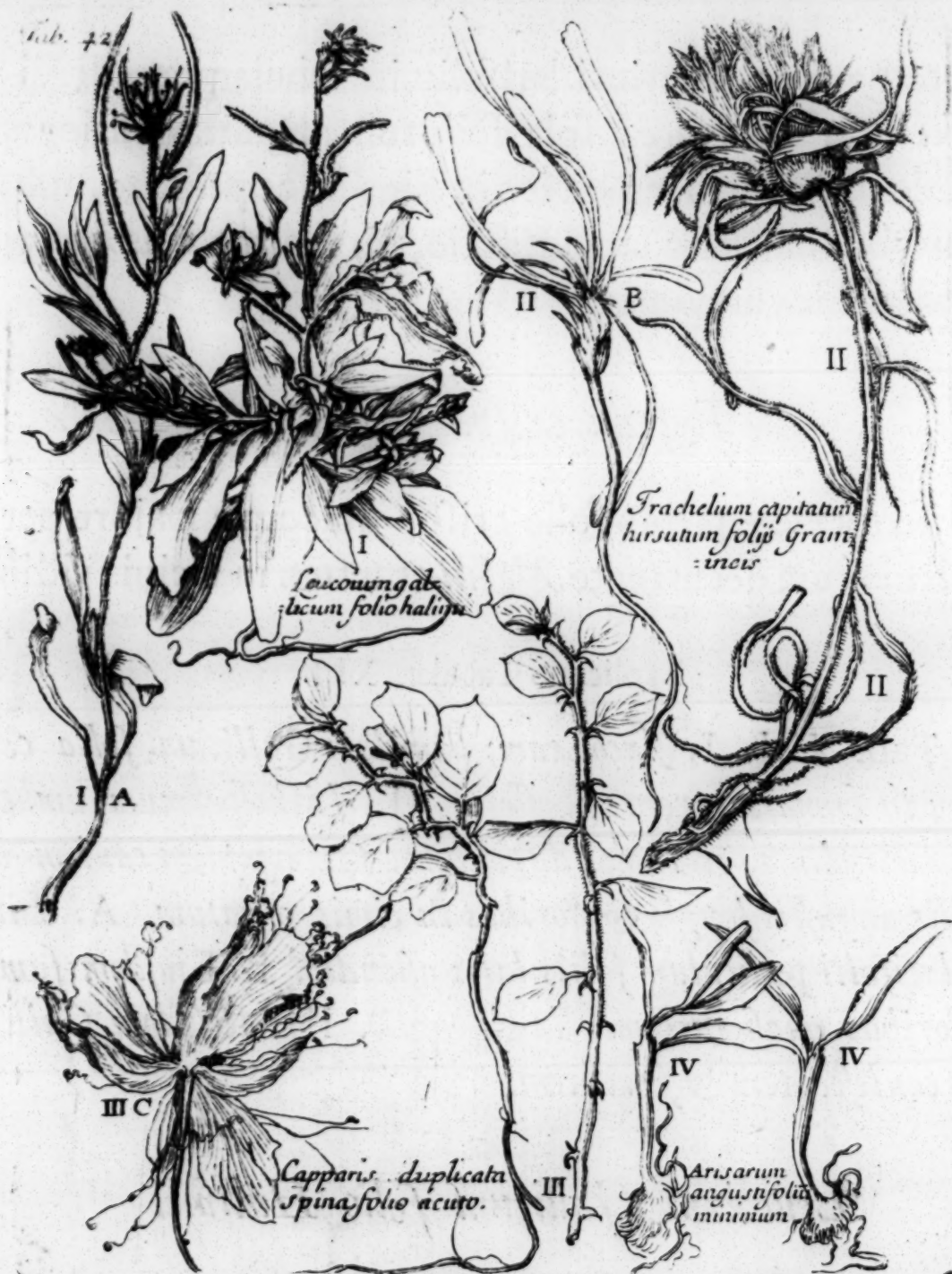
Explicatio Tabulæ. XLI.

In Tab. XLI. I. *Jacobæam pumilam Gallicam*, folia caules & flores in summis gerentem, offert. II. *Lithospermum umbellatum angustifolium* per ramos dispositum. C. Ejusdem caulem unicum foliis angustis longis & floribus in cimis ornatum. A. *Lithospermi latifolii pediculum* foliis latis ostendit. B. Ejusdem summitates floribus quasi in *Umbella* dispositis. III. *Resedam Gallicam crispam caulescentem & florentem*.

Leucoium Gallicum folio Halimi.

HÆC *Leucoii* species in denso cespite *Folia* producit binas, ternas, uncias longa, unam lata, è quorum meditullio protruditur caulis bipedalis, tripedalis, nunc major, nunc.

nunc minor, cui inordinatim adnascuntur *Folia* oblonga, incana lanugine obducta, sicut & inferiora latiora per terram

strata, & in densum cespitem congesta. Flores producit in summis virgularum subcæruleos, quorum singulis evanidis succedit *Siliqua* bivalvis (aliorum *Leucoiorum* marinorum more)

more) subaspera, duplicem seriem seminum latorum, seu compressorum continens.

Trachelium capitatum hirsutum foliis gramineis.

P Almaris est huic *Cauliculus* : *Folia* longa, angusta, graminea, leviter hirsuta, & ad *Radicem* plantæ per extremum retusa, circa *Caulem* acuminata : in summitate *Flores* multi simul conjuncti, ac veluti in *Capitulum* congesti, Trachelii pratensis ritu ; atque floribus exsiccatis succedunt *Capsulæ* tribus loculamentis distinctæ, continentes semina numerosa pellicula, rufa, aut subfusca. In hortulo meo in *Sicilia* colui, semine (ut aiebant) *Ragusa* allato : an *Trachelium Tragopogonis* folio, à *Fabio Col.* descriptum sub eo nomine, dubitatur.

Capparis Sicula, duplicata spina, folio acuto.

F *Oliis* est *Paliuri*, acutis in mucrone, sed medio subrotundis, inordinatim dispositis & annexis cauli, colore ex luteo languesciente, glutinosi, ad quorum exortum subtus geminæ (ut plurimum) spinæ aduncæ nascuntur : *Caules*, *Flos*, *Capsula*, *Semen*, à ceteris *Capparis* speciebus nihil discrepant. Planta est Perpetua, prope *Agrigentum* frequens, atque oppidum dictum *la Terra di Palmi*, ubi fruticescam non raro vidimus.

Arisarum angustifolium minimum.

Humilis est hæc *Planta*, & palmarem altitudinem vix superat; *Caule*, *Involucro*, *Pistillo*, nec non *Radice* globosa, eaque candida, *Arisaro angustifolio* vulgari perfimilis; sola omnium prædictarum partium exilitate, atque *Foliis* angustis, & longis à vulgari discrepans. Ad *Saccam*, mediis in faxis, atque in faxorum fissuris, seu rimis mihi obvium factum est, in loco *la Pirrera* dicto.

Explicatio Tabulæ XLII.

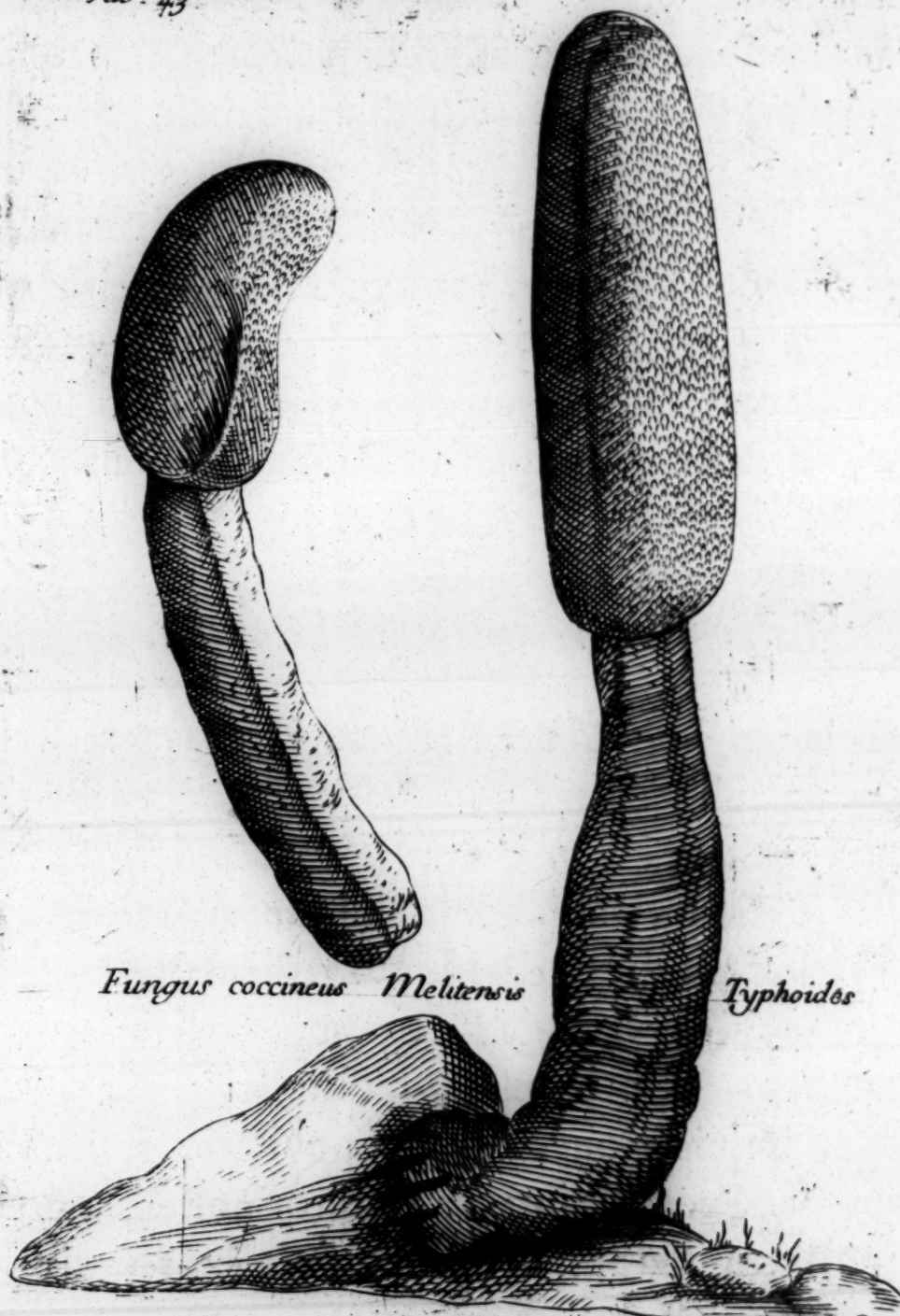
In Tab. XLII. I. *Leucoium Gallicum folio Halimi, foliis caulibus floribus & siliquarum rudimentis ornatum indigitat.* I. A. *Ejusdem ramum foliis angustioribus siliquis & floribus in summitate donatum.* II. *Trachelii capitati hirsutifolio gramineo, caulem, & folia hirsuta cum floribus campanulatis in capitulum congestis, & foliolis hirsutis angustis intermixtis.* B. II. *Ejusdem folia prima tenella ex radice exeuntia, per extremum retusa.* III. *Capparidis binos caules duplici spina, & foliis acutis.* III. C. *Ejusdem florem.* IV. *Arisarum angustifolium minimum ejusque radicem & folia duplici figura.* In Tab. XLIII. videre est *Fungi Melitensis Typhoidis duplicem figuram.*

Fungus Typhoides coccineus Melitensis.

Fungus noster raritate, & usu nulli secundus. Palmaris est altitudinis, interdum major, Fungum nondum explicato capituli disco plane referens. *Pediculus* est uncialis crassitudinis, tres aut quatuor uncias longus, scaber, fungosus,

fus, *Capitulum* etiam ipsum fungosum, pediculo paulo crassius, minoris *Typhæ palustris* clavam aliquatenus repræ-

Tab. 43

sentans, quod dum viret si digitis premas, veluti sanguineum succum fundit. Per maturitatem granis minimis innumeris, *Panico* non absimilibus, exasperatur, undique cocci
L. colore

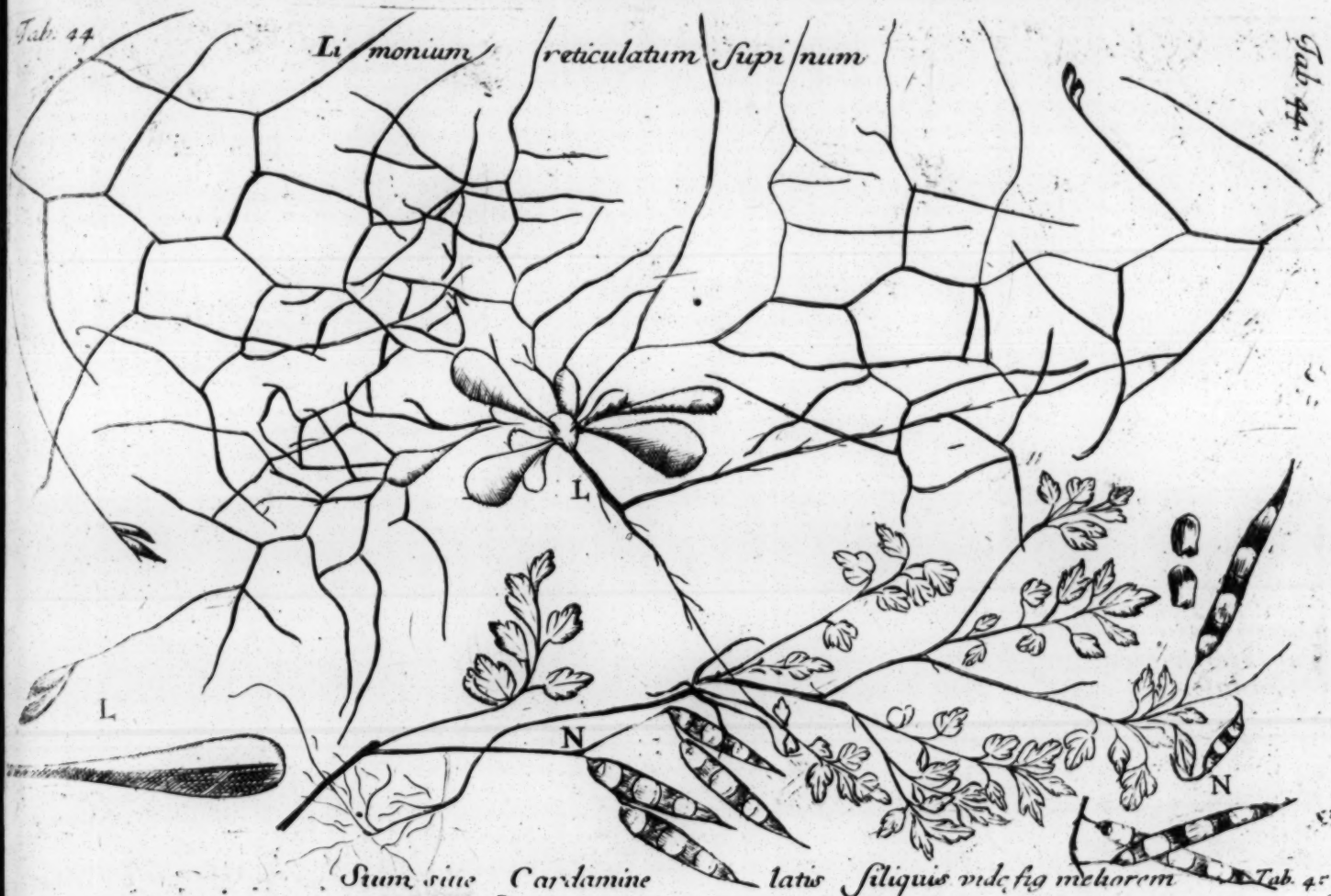
colore splendentibus. Æstatis munus est ; aliis tempestatibus temere & frustra quæsieris. Astringit maxime, unde ei præcipua laus in cohibendo sanguinis profluvio ; cuius gratia *Melitenses* ex *Gaulo* insula, illius in pulverem soluti scrupulum aut amplius vino vel jusculo dilutum hauriunt, ducta à majoribus hac nunquam fallente medicina. Oritur in scopulo *Melitæ* insulæ adjacente, dicto *Scoglio del Generale*, hinc ipse Fungus *Heritz tal General* vernacula lingua dicitur. Elegantem hunc fungum acceptum debeo *Johanni Francisco Bonamico*, viro literarum amantissimo, qui addidit folia tenuissima addeffe primo nascenti, atque maritimis fluctibus continuo irrigari.

Limonium reticulatum supinum.

Pulcherrimum hoc *Limonii* genus inter cetera studiosorum oculis subijci meruit. *Foliis* oblongis parvo *Monspeliensi* non multum abfimile est ; sed effusa cauliculorum veluti *juba* longe elegantius. Pedales illi sunt & longiores *Cauliculi*, in *Ramulos* plurimos divisi, qui geniculatim angulosi deveniunt, atque hinc & inde flectuntur, & sese invicem secant, ut incrementi progressu, multiplici atque numerosa in semetipsos implicatione, visenda novitate, reticuli speciem rite figurent. Peccavit interim sculptor noster, quod reticuli amplitudinem seu anfractum non satis expresserit. Hujus *Limonii* satis ferax *Melita* est.

Explicatio Tabulæ XLIV.

In Tab. XLIV. LL. Limonii reticulati supini folia ostendunt, inter quæ reticulatim proveniunt caules infirmi sustinentes

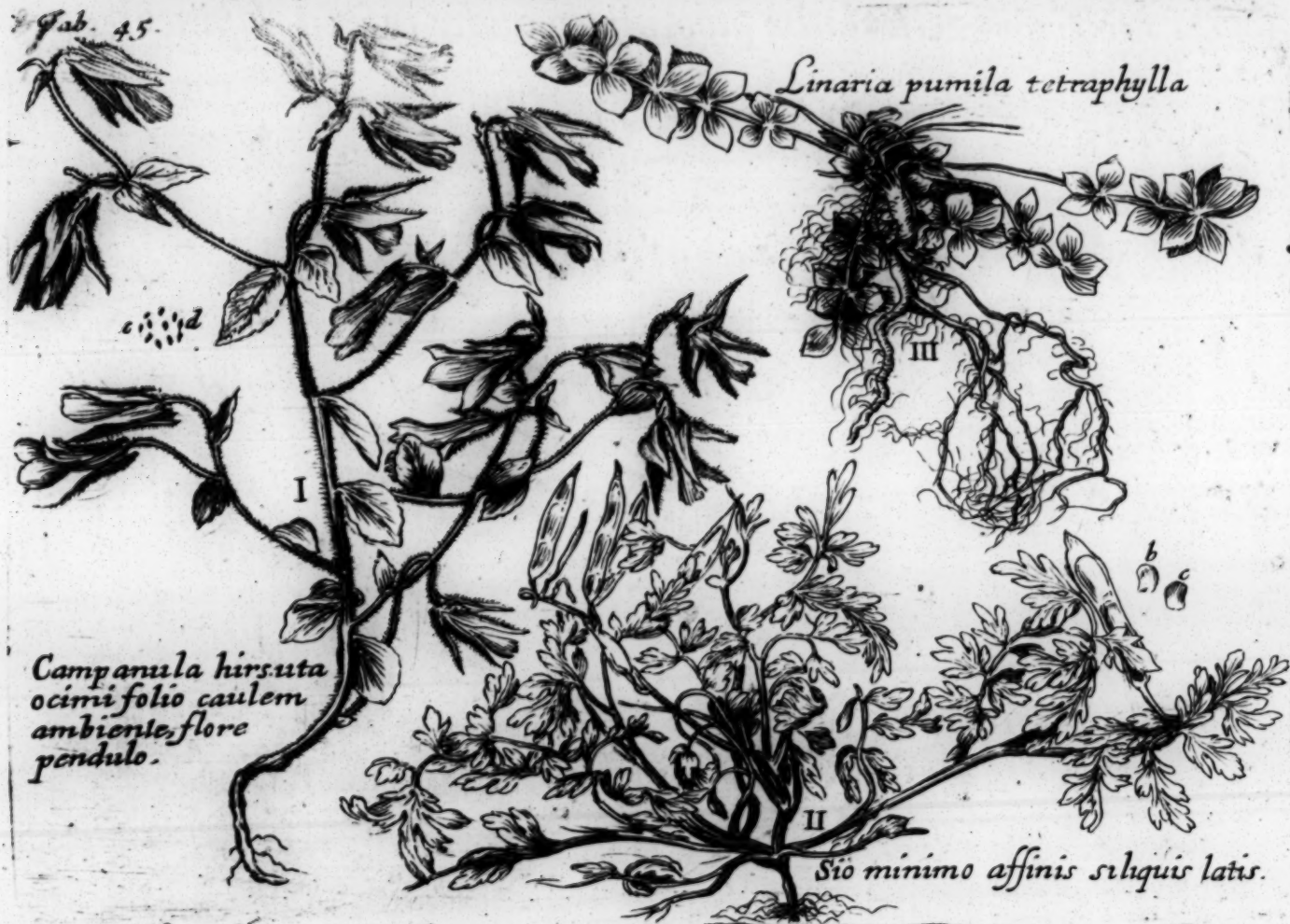

flosculos inexpanse. NN. Sii minimi, seu Cardamines latis siliquis effigiem repræsentant, cujus melior sculpitur figura Tab. sequenti 45.

Campanula Hirsuta Ocimi folio caulem ambiente,
flore pendulo.

Caulis constat pedali, striato, hirsuto, in multos Cauliculos
divaricato, quos ambiunt folia ampla, & illa quoque non
L 2 leviter

leviter hirsuta, Violæ pentagoniæ æmula Caulem amplectentia, sed majora: *Flos* in summitate Cauliculorum pendulus, purpureus, Campanularum forma, variis foliorum lon-

giorum & angustiorum appendicibus, quasi auriculis ad florum basin appositis cinctus: sequitur semen, ut in aliis omnibus ejusdem classis: *Radice* nititur exili, quæ singulis annis perit. *Messanæ* in loco dicto *lo Ringo* nascitur.

Sio minimo Prosp. Alpin. affinis, siliquis latis.

Huic *Sio Cauliculi* sunt ténues, geniculati, & ramosi: *Folia* exigua per marginem uti *Fumariæ* divisa. *Flores* in ramulorum

mulorum fastigiis pauci, subeuntibus *Siliquis* planis, latis, in mucronem desinentibus, è quibus vel levi tactu quatuor aut quinque *Semina* compressa, ac pene quadrata exiliunt. *Radix* tenuibus fibris constat. Hujus figura bis repetitur, hic nempe & in superiori Tabula cum Limonio reticulato. Me fefellit sculptor, qui compendium quærens dimidiatam plantam effinxit supra in *Tab. 44.* Nascitur in *Madonia* monte in *Sicilia* veteribus *Nebrode* dicto.

Linaria pumila triphylla Sicula:

PRO plantæ tenuitate *Radix* satis crassa, plurifariam in ramos divisa, non sine fibris quibusdam etiam adnatis: *Cauliculi* tres aut quatuor palmares, geniculati, per terram strati; circa quos *Folia* parva subrotunda, Cruciatæ Dodonæi magnitudine decussatim ad genicula composita. *Flosculos* non observavi. Ad montes *Hyblæos* in oppido *Mililli* nascitur.

Explicatio Tabulæ XLV.

In *Tab. XLV. I.* Refert *Campanulam hirsutam* Ocimi folio caulem ambiente cum floribus pendulis. II. Sio minimo affinem *siliquis* latis exhibent. Melius hic sculpitur atque exprimitur quam in *Tab. superiori LXV. b. c.* semina è *siliquis* exemta. III. *Linariam pumilam tetraphyllam* ostendunt.

Conyza Canadensis, annua, acris alba, Linariæ folio.

COnyza hæc priusquam in caulem assurgat, foliorum humi jacentium orbem & quasi radiantis stellæ speciem exhibet:

bet : folia huic primo nascenti sinuata, & hirta, atque versus extremum retusa ; quæ tandem in caulibus adultis Li-

nariæ sunt æmula : Caulis pedalis, & bipedalis interdum : Flores parvi, albo-virides, fere innumeri, atque in pyramidis modum dispositi, qui senescente planta versus autumnum, in

in unum versum flectuntur, tandemque in pappos (Conyzarum & Senecionum more) solvuntur. Sapore acris est. Arida planta si digitis teratur, non insuavi Mali Aurantii odore placet. Ex Creta aut Canada, vel aliunde allatam negant nonnulli, repugnante seniorum Parisiensium fide, quibus in prima ætate ignota fuit: quod nuspiam non oriatur, & quasi de industria fata, hoc copię feminis papescentis debeat, quod facile vento hinc & inde impellitur. Nonnullis aster Canadensis annuus dicitur. A Dom. Morifono in Prælud. Botan. sub Conyza alba acris annua describitur, propter conformitatem cum Conyza acri cærulea, cum in floribus & seminibus, tum sapore & odore.

Explicatio Tab. XLVI.

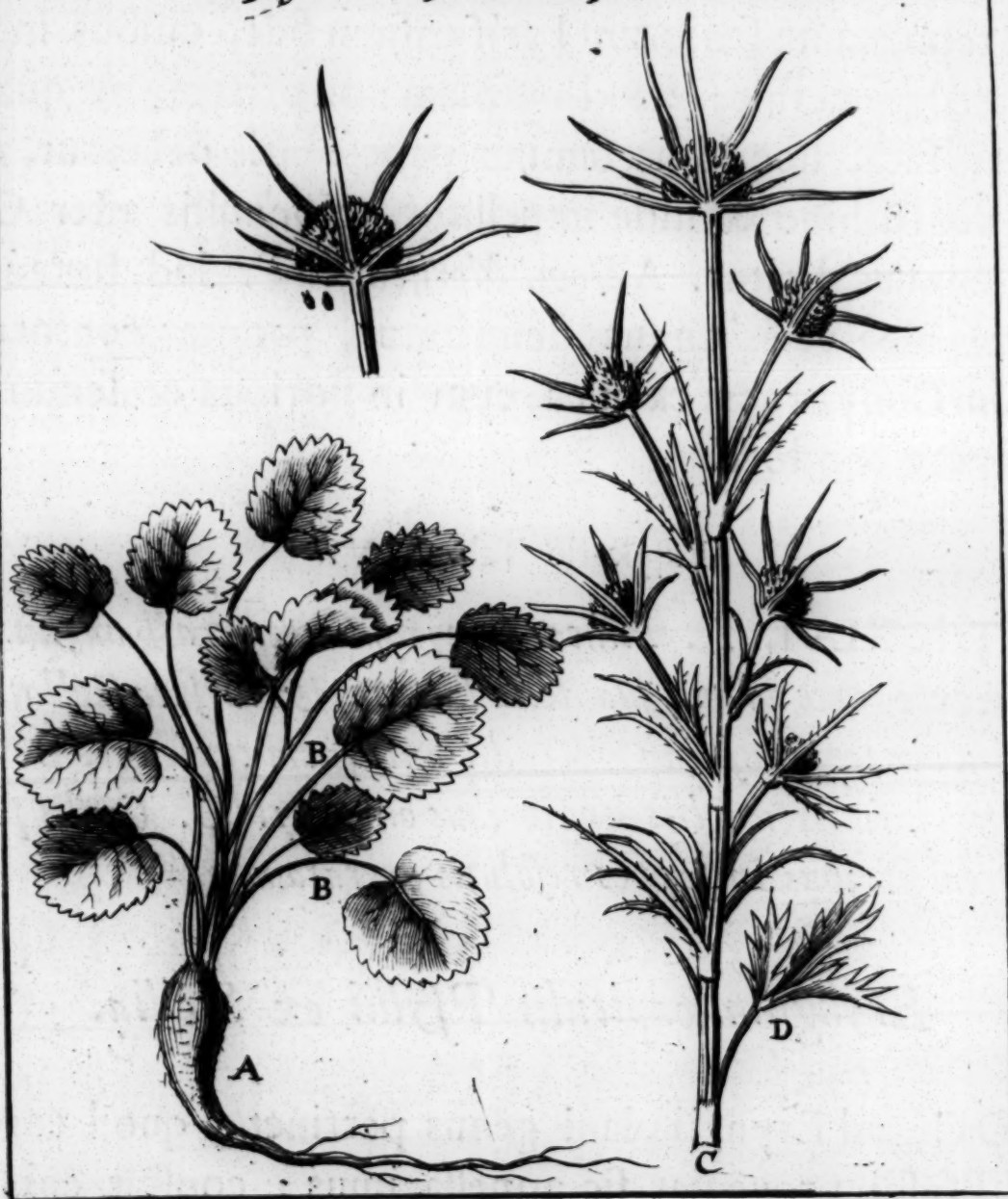
In Tab. XLVI. A. Indicat Conyzam acrem, albam, annuam, dum ineunte vere prima sua folia sinuata & hirsuta stellatim seu radiatim per terram strata protrudit antequam caulescat. B. Caulis partem inferiorem foliis longioribus onustam. C. Caulis partem superiorem floribus in pappos resolutis oneratam.

Eryngium capitulis Psyllii ex Sicilia.

HOC, ad Eryngii plani genus pertinet: quod capitulis Psyllii proveniat sic appellavimus; constat enim radice tuberosa ad Raphani formam accedente. Cum primum folia oriuntur, sunt glabra, rotunda, indivisa, sed per oras laciniosa, longissimis & capillorum instar tenuissimis pediculis pendentia: Caulis pedalis capitulis in summitate & caulium

lium alis spinosis Psylli quodammodo æmulis, è quibus flo-
sculi prodeunt purpurei ; subsunt etiam singulis horum ca-

Tab. 47.

Eryngium capitulis Psylli ex siciliâ.

pitum foliola angusta, longa, dura, & pungentia, multo lon-
giora iis quæ in vulgari conspiciuntur. In neglectis agris, &
aridis (ut plurimum) locis magna copia nascitur circa Sac-

cam

cam, Panormum & Agrigentum, aliasque sæpius memoratas urbes.

Explicatio Tabulæ XLVII.

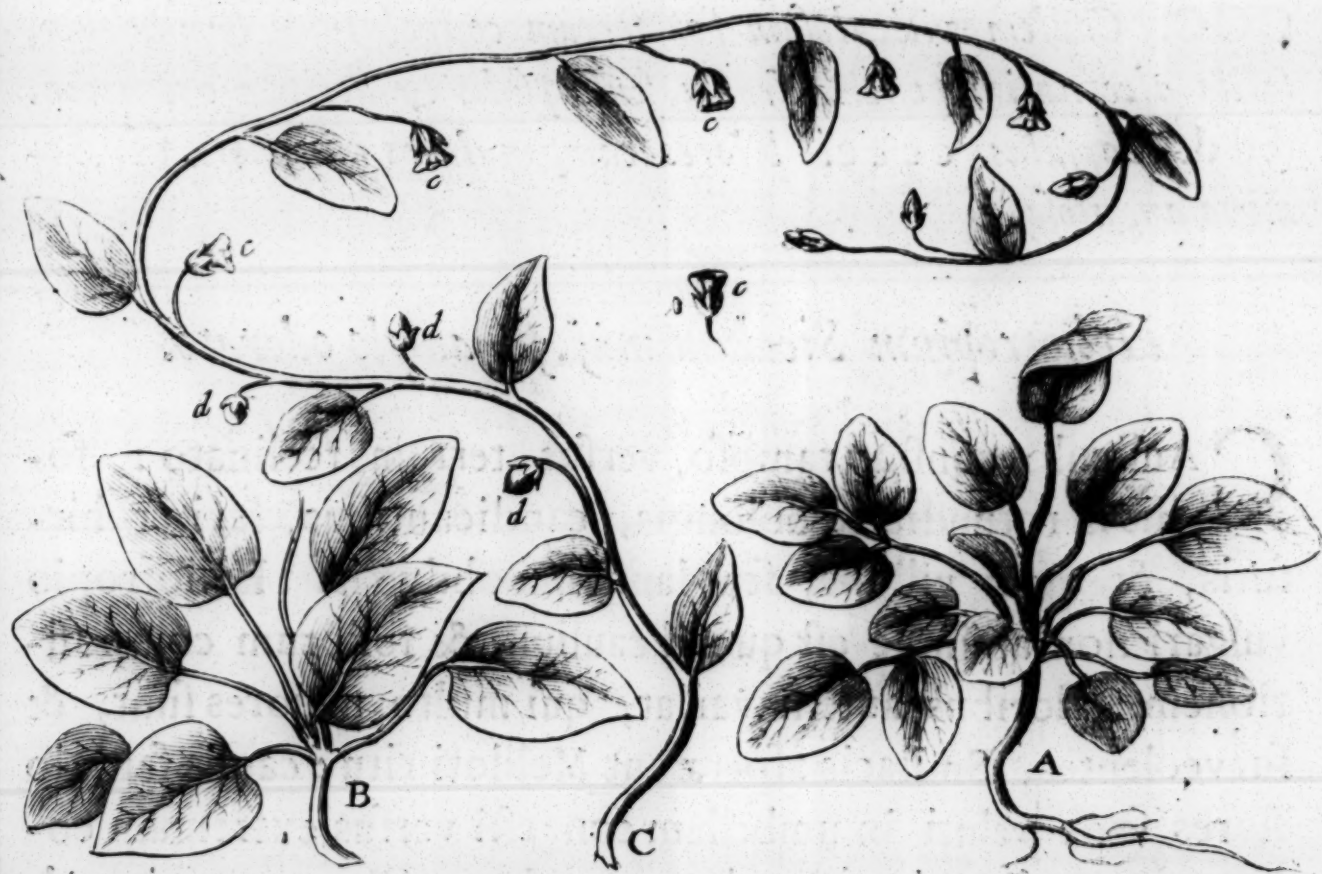
In Tab. XLVII. A. Eryngii capitulis Psyllii radicem tuberosam, pyriformem, cum fibris dependentibus indicat. B B B. Ejusdem folia glabra, rotunda, serrata seu laciniola, & indivisa, longissimis pediculis pendentia ostendunt. C. Ejusdem caulem capitulis onustum, spinis longioribus & pungentibus rotatim armatis. D. Ejusdem folium superius dissectum cauli adhærescens.

Convolvulus Siculus minor, flore parvo auriculato.

S Pargit per terram hic viticulosos cauliculos, circa quos

Tab: 48.

Convolvulus siculus minor flore parvo, auriculato.

folia conspiciuntur subrotunda, in mucronem tamen definien-

M

tia,

tia, ac per longa intervalla è longis pediculis pendentia, sicut & flosculi, qui Calathi aut Campanulæ forma, sunt omnium Convolvulorum minimi, & cærulei, circa quos auriculæ, five foliola, capitulum ex adverso amplectentia, nascuntur: Semen angulosum quadruplici loculamento in capsula rotunda conclusum sequitur. Annua est planta. Juxta *Catanam* frequenter collegimus, & circa *Panormum*, sed rarius.

Explicatio Tabulæ XLVIII.

In Tab. XLVIII. A. Indicat Convolvuli Siculi minoris, &c. radicem, & prima folia ex eadem orientia, perque terram projecta. B. Caulis viticulosi partem foliis adultioribus oneratam. CCC. Caulem viticulosum per terram convolutum, & adultum, foliis alternatim positis, fructu, seu capsulis & floribus oneratum. d d d. Capsulas. c c c c. Flores campanulatos minimos. ff. Semina angulosa.

Heliotropium Siculum maj. fl. amplo odorato.

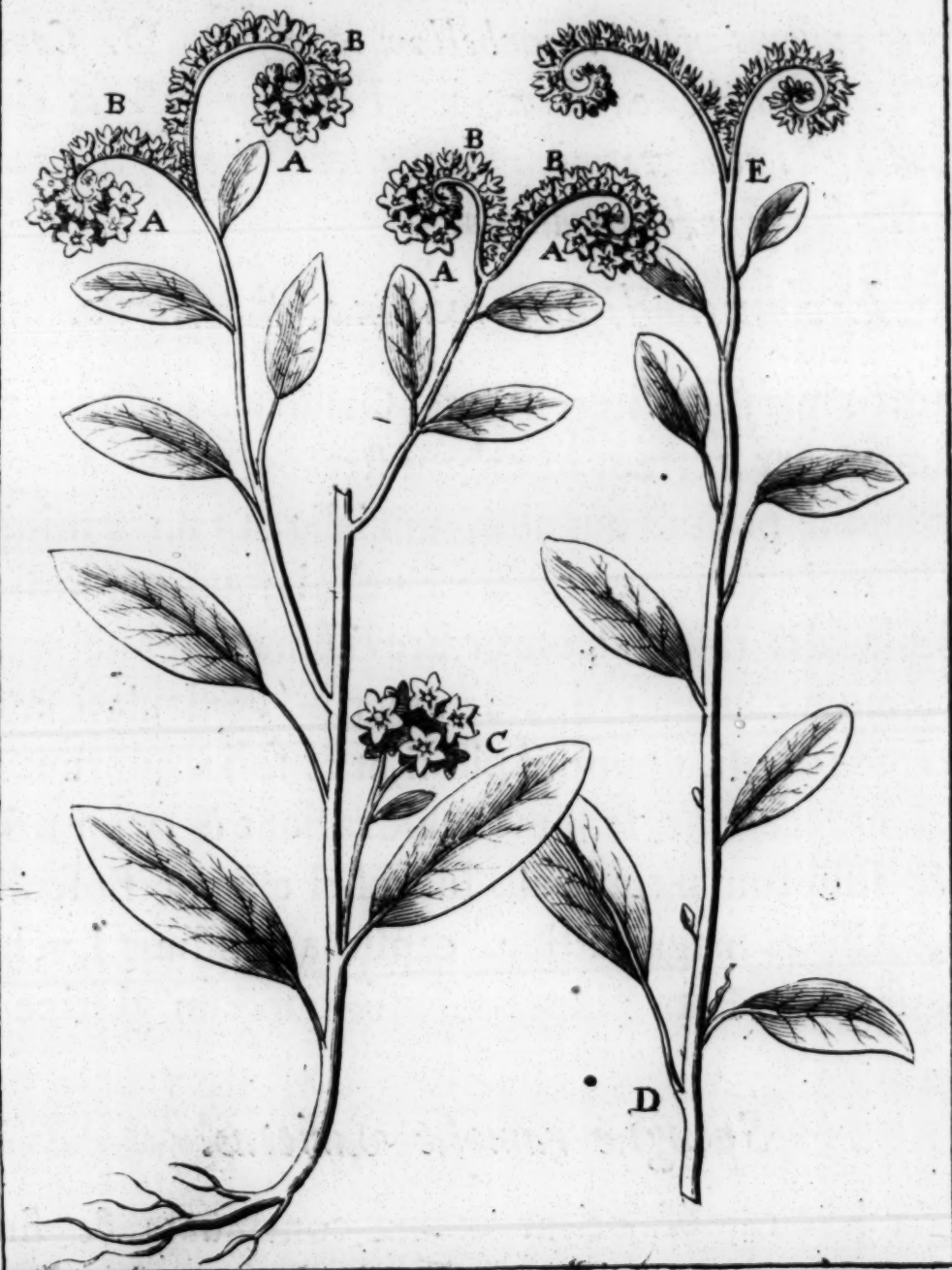
CAuliculo constat ramoso, versus terram reclinato: foliis in rotunditate oblongis, candicantibus, leviter hirsutis, & quasi villosis, seu lanugine obductis. Heliotropio vulgari non absimile est quoad caulium & foliorum compositionem; floribus autem variat, qui multo majores sunt, & suaveolentes, Smilacis asperæ aut Meliloti ritu: caulis fastigio flores sæpe veluti in umbellam congesti versus extremum coherentes, alioquin secundum ramulorum flexum, ut in vulgari, ordine peramœno digeruntur. In eadem Tabula collocavimus

vimus *Heliotropium majus vulgare* & nostrum *Siculum flore maj. odorato*, ut melius hujus nostri observetur differentia

Tab. 49.

*Heliotropium siculum
maj. fl. amplo odorato.*

*Heliotropium maj.
vulgare.*

à vulgari. Non longe *Catana* in asperis, & fegetibus copiose
crescit alteri permixtum, unde cuivis facile constabit me non
esse hallucinatum.

Explicatio Tabulæ XLIX.

In Tab. XLIX. A A A A. Indicant Heliotropii Siculi maj. flore amplo odorato flores multo majores vulgaris ad ramulorum flexus. B B B B. Capsulas seminales post flores deciduos. C. Flores majores veluti in umbellam congestos. D. Caulem vulgaris foliis & floribus onustum. E. Flosculos reflexos ejusdem ostendit, ad discrimen determinandum inter Heliotropium vulgare & nostrum Siculum fl. odorato amplo.

Lychnis noctiflora minima, fl. exiguo.

E Radice parva leviter fibrata Cauliculos plures, tenues, primum per terram in orbem stratos, folia ad genicula bina è regione posita, angusta, uncialia, Linariæ minimæ seu Spergulæ æmula gerit hæc nostra Lychnis; quorum in finu subinde foliola alia duo nascuntur brevissima & tenuissima: eriguntur demum cauliculi stipatu numeroso geniculati, multiplices, in ramos divisi, nonnihil pilosi, ut & folia, quorum quæ ad summitatem accedunt, sensim breviora fiunt & laticora. In summitate & foliorum ultimis alis subrubri exeunt flosculi quinquefolii, Alfinæ magnitudine, capsulis minimis Lychnidum formâ inserti. Tota planta viscoso quodam glutine manus inficit.

Spongiæ ramosæ varietas.

S Pongia hæc ramosa oritur ex una continuata & singulari radice, atque in multos ramos sursum versus funditur, adinstar cornuum cervi, quorum substantia est mollis, levis, & lanugine multa obducta, coloris gilvi, vel potius ad ferruginem

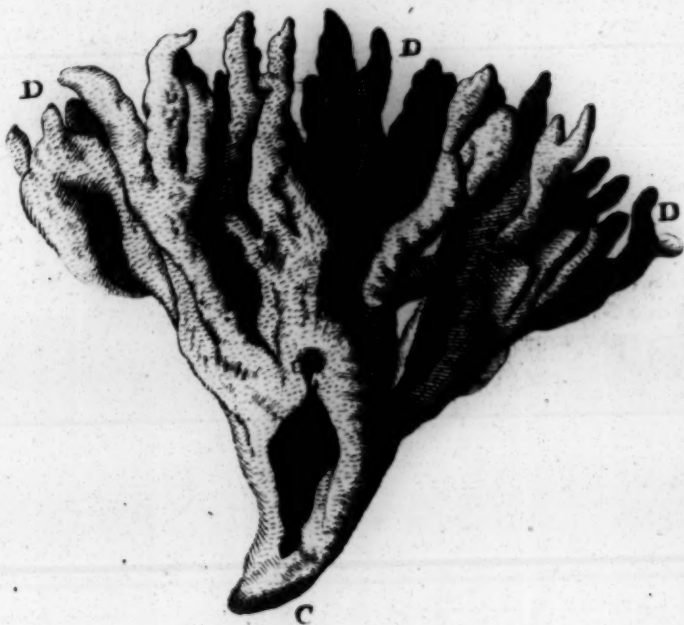
nem inclinantis quoad capacitatem interiorem; Calathi formam repræsentant ramificationes ejusdem.

Lychnis Noctiflora Minima, flore Exiguo.

Tab. 50

Spongiæ Ramosæ Varietas.

Explicatio Tabulæ L.

In Tab. L. A. Cauliculum *Lychnidis noctifloræ*, viscosæ, minimæ, in ramusculos divisum indicat. b b b. Flosculos pentapetalos, atque quina foliola interstitiis petalorum substrata. C. Radicem varietatis *Spongiæ ramosæ*. D D D. Ramificationes seu divisuras ejusdem.

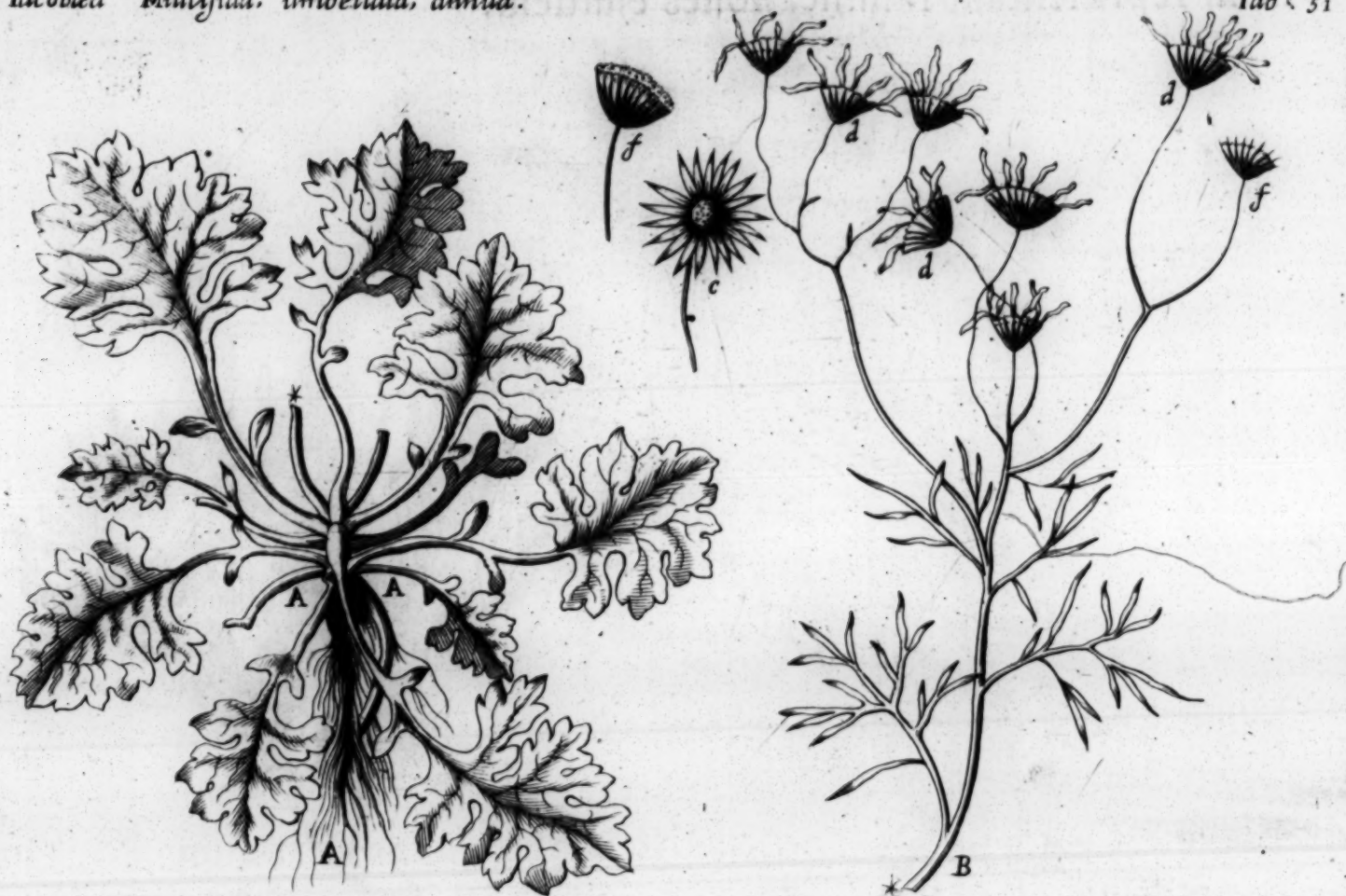
Jacobæa multifida umbellata annua.

E Radice tenui, parva, folia plurima per terram strata, uncialia, & triuncialia nonnunquam, Jacobææ more lobata, supra viren-

virentia, subtus incana in extremo rotundæ circinitatis in

Jacobæa Multifida. umbellata, annua.

Tab. 51

margine sinuata, emittit hæc Jacobææ species, quorum è medio caulis affurgit pedalis, alatus, rotundus, leviter hirsutus, foliis cinctus primum Jacobææ divisura, demum Abyssynthii modo tenuiter incisis: hic caulis in summitate pluribus ramis palmaribus quasi laxè umbellæ in modum dividitur, quorum cacuminibus infident flores petalis latis & planis aureo colore fulgentibus & cingentibus umbonem pariter aureum, ex multis staminulis concoloribus conflatum, qui tandem recedit in semen papposum aliarum Jacobæarum more. Annua est planta. Nascitur ad Agrigentum & oppidum Montaper-
tum dictum. Expli-

Explicatio Tabulæ LI.

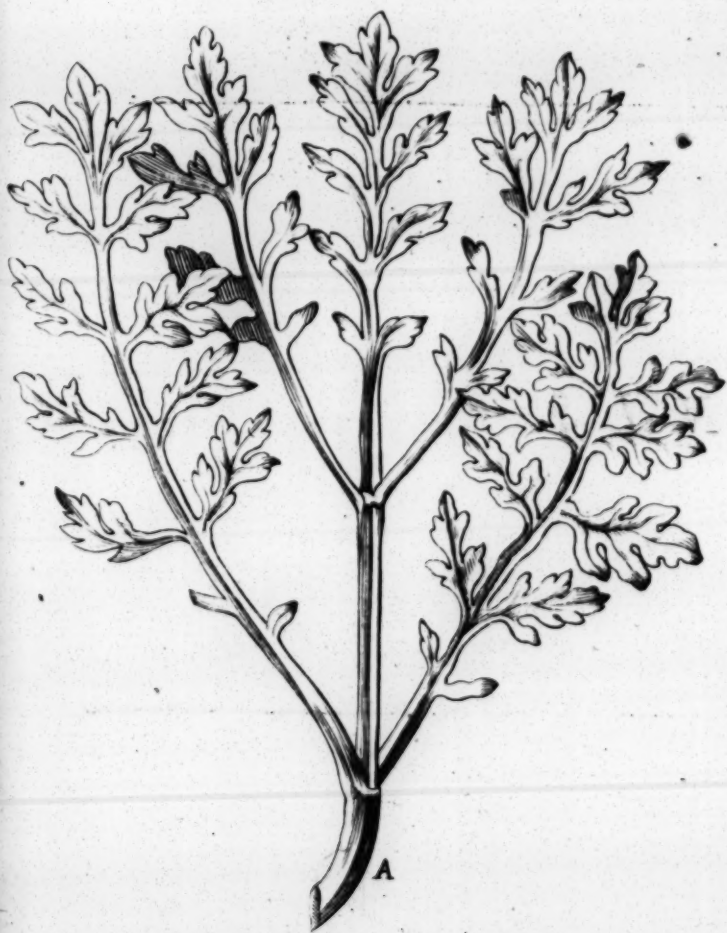
In Tab. LI. A A A. Indicant radicem protrudentem folia rotunda, laciniata, per terram strata Jacobææ annuæ. B. Ejusdem Caulis superiorem partem foliis multifidis oneratam. C. Florem plene expansum. d d d. Flores nondum plene expansos. f f. Pappos floribus succedentes, calici adhuc involutos. g. Pappum absolutum.

Scabiosa marina Rutæ marinæ folio.

Scabiosa hæc à vulgari Columbaria sola compositione foliorum distinguitur: hujus folia ima plurifariam & confuso or-

Scabiosa Marit. Rutæ Caninæ foliis.

Tab. 52

dine difsecantur, ad instar Rutæ caninæ, seu Scrophulariæ tenuifoliæ,

foliæ, colore etiam saturatius viridi afficiuntur. Vide i Tab. 40. ejusque ibidem delineationem imperfectam.

Explicatio Tab. LII.

In Tab. LII. A. *Pediculum foliis inferioribus onustum Scabiosæ marinæ Rutæ caninæ folio indicat.* B. *Caulem ejusdem foliis tenuius dissectis oneratum.* c c c c c. *Capitula semine prægnantia.* d. *Semen ejusdem exemptum.*

F I N I S.

